mărturii uimitoare

Cum lucrează DUMNEZEU

Când tinerii se roaga

Cheri Fuller si Ron Luce

***Nancy Wilson,* director Student Venture**
„...o imagine cu totul diferită a generaţiei tinere."
***Doug Clark,* director**
National Network of Youth Ministries
„Tinerii se roagă şi aici sunt dovezi că Dumnezeu le răspunde. O motivaţie în plus să te rogi nu oricum, ci conform unei strategii biblice."
***Tom Sipling,* Joshua Journey Ministries**
„o carte ce TREBUIE citită de adolescenţi, tineri, lucrătorii cu tinerii, părinţi."
***Doug Tegner,* director Campus Alliance**
„Mare este credincioşia lui Dumnezeu. Binecuvântaţi sunt astfel de tineri!"
***Fern Nichols,* fondatoare şi preşedinte Moms in Touch International**

a editorului

Din parte

Mulţumesc din inimă tuturor tinerilor care îmi vor scrie impresiile lor despre această carte. Mulţumesc tuturor tinerilor care îmi vor spune cum au fost motivaţi, citind aceste pagini, să se roage pentru colegii lor, pentru profesorii lor, pentru atmosfera din şcoala lor.

Este o carte şocantă pentru unii, încurajatoare pentru alţii. Este neobişnuită. Există riscul ca unii tineri să preia de aici doar forma şi nu esenţa. Unele din lucrurile practice spuse aici sunt potrivite doar într-un anumit context cultural.

Această carte este un STRIGĂT! Dragi elevi de gimnaziu, dragi liceeni, în alte părţi ale lumii cei de vârsta voastră, se roagă... pentru şcoala lor şi Dumnezeu răspunde!

Haideţi să ne trezim din amorţeală, din plictis,
să recunoaştem că violenţa, sexul, drogurile, nervozitatea,
au pătruns şi în şcolile noastre şi...
HAIDEŢI SĂ NE RUGĂM!
Aştept comentariile şi mărturiile voastre!
Jeni Roşian info@samuel.ro

când tinerii se roagă

Cheri Fuller

Ron Luce

SAMUEL

Originally published in English under the title: **When Teens Pray** by Cheri Fuller and Ron Luce Copyright © **2002 by Cheri Fuller Communications, Inc., and Ron Luce** Publishcd by Multnomah Publishers, Inc. 204 W. Adams Avenue, P.O. Box 1720 - Sistcrs, Oregon 97759 USA

AII non-English rights are contracted through: Gospel Literature International, PO Box 4060, Ontario, CA 91761-1003, USA

SAMUEL Publishing Honterus Street 31 551019 MEDIAŞ România

Editura SAMUEL Str. Honterus nr. 31 551019 MEDIAŞ România

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României **FULLER, CHERI**

Când se roagă tinerii/ Cheri Fuller, Ron Luce; trad.: Jeni Roşian. - Mediaş; Editura Samuel, 2005

Bibliogr.

ISBN 973-8462-67-3

I. Luce, Ron

II. Roşian, Jeni (trad.)

248.143:3-053.6

 ISBN 973-8462-67-3

Tehnoredactare: Eva Scheau, Lenuţa Cioban

Tipar: S.C. Samuel Med S.R.L.

PRINTED IN ROMÂNIA

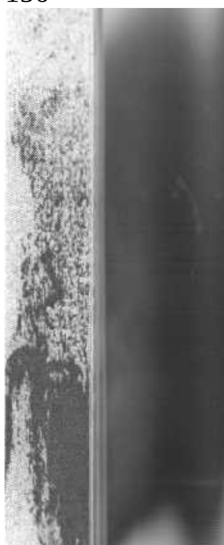
Dedicaţie

Tuturor ţinerilor care se roagă ca Dumnezeu să schimbe lumea prin rugăciune
şi acelor ţineri mijlocitori
pe care îi aşteptăm să se ridice
şi să se roage pentru generaţia lor
şi pentru lume.

CUPRINS

Mulţumiri! 8
De ce să citeşti această carte? 10
1 Dacă Dumnezeu ţi-a dat o viziune... 13
2 Dacă te rogi pentru prieteni... 32 O Dacă eşti în câmpul de misiune...
39
4 Dacă trebuie să auzi ceva de la Dumnezeu... 48
5 Dacă te rogi singur... 60
6 Dacă lucrurile iau o întorsătură violentă... 69
7 Dacă doreşti ca El să lucreze în şcoala ta... 75 O Dacă eşti pe punctul de a renunţa...

90 9 Dacă eşti pe o cale greşită... 101
10 Dacă te simţi singur... 108
11 Dacă Dumnezeu îţi spune: „Roagă-te!"... 116
12 Dacă eşti disperat... 123
13 Dacă stăruieşti în rugăciune... 131
14 Dacă te lupţi în credinţă... 140
15 Dacă ai nevoie de o minune... 147 Acum este rândul tău!
156

f

MULŢUMIRI!

Mulţumesc din inimă tuturor tinerilor care mi-au împărtăşit experienţele în rugăciune. Stau liniştită pe vârfurile picioarelor şi urmăresc cum lucrează Dumnezeu atunci când generaţia voastră se roagă, mă alătur rugăciunii - cu voi şi pentru voi!
Mulţumesc colectivului de la Teen Mania pentru pagina web şi lui Julianne Klassen, Sarah Kotrba, Erin Dimeolo şi tuturor acelor tineri din toată lumea, care au contribuit cu povestirile lor în această carte. De asemenea, mulţumesc grupurilor de tineri care au citit manuscrisele.
Multe mulţumiri lui Doug Clark de la National Network of Youth Ministries, Nancy Wilson de la Student Venture, Doug Tegner de la Campus Alliance, Tom Sipling de la Joshua Journey Ministries, Keith Malcom de la Campus Ministry Network, Mark Moder de la Reach the Campus Ministry şi celorlalţi lucrători cu tinerii care ne-au împărtăşit experienţele şi ne-au ajutat să contactăm tineri care au influenţă prin rugăciune în comunităţi.
Mulţumiri editorilor Judith St. Pierre şi Jennifer Gott şi lui Don Jacobson şi Editurii Multnomah pentru credinţa lor în puterea rugăciunii şi pentru faptul că au înţeles viziunea mea pentru colecţia „Când ne rugăm".
Mulţumesc şi rugăciunilor celor de la Moms In Touch International, organizaţie fondată de Fern Nichols în anul în care rugăciunea a fost interzisă în şcolile din Statele Uni-

te. De atunci, mamele din această organizaţie se roagă pentru copiii din şcoala primară, din gimnaziu, din licee, se roagă în general pentru generaţia aceasta de tineri. Atunci când noi ne rugăm pentru copii şi pentru tineri, ei la rândul lor se formează ca mijlocitori ai generaţiei lor - şi exact aşa s-a întâmplat, după cum veţi citi în paginile următoare.
Mulţumesc lui Greg Johnson pentru sprijin şi prietenie, lui David Ryle pentru ajutorul editorial.
Mulţumesc lui Peggy Stewart, prietenă şi parteneră de rugăciune, care m-a încurajat în momentele cele mai potrivite şi lui Melanie Hemry, pentru tot ce a contribuit la această carte. Tuturor mulţumiri din toată inima!
Mulţumesc soţului meu, Holmes, care, ca întotdeauna, m-a sprijinit în a răspunde chemării lui Dumnezeu - mulţumesc tuturor celor care s-au rugat!

Cheri Fuller

* în unele situaţii, numele tinerilor au fost schimbate din motive de protecţie.

DE CE

^CITEŞTI '"IARTE?

Pentru că povestirile pe care le vei citi în ea îţi pot schimba viaţa!
în aceste povestiri vei vedea ce se întâmplă când tinerii II cred pe Dumnezeu pe cuvânt şi au curajul să creadă că El va răspunde rugăciunilor lor. Vei vedea ce minuni şi lucruri uimitoare se întâmplă atunci când tinerii se roagă. Dumnezeu doreşte să facă lucruri mari prin tine şi pentru tine - El aşteaptă doar ca tu să îi ceri.
Vei găsi aici povestiri interesante ale unor tineri care au cerut şi... L-au urmărit pe Dumnezeu cum lucrează pentru ei. Sper că experienţele lor îţi vor da curaj să cazi pe ge-

nunchi şi să vii în prezenţa lui Dumnezeu. Sper că viaţa ta de rugăciune va deveni mai mult decât un simplu ritual însoţit de o listă de rugăciune sau ceva ce faci de obicei înainte de masă, seara la culcare sau în timpul serviciului din biserică. Sper că viaţa ta de rugăciune va deveni un timp intim de întâlnire cu Dumnezeu, un timp în care în fiecare zi te vei ruga pentru nevoile tale concrete, un timp în care vei cere lui Dumnezeu să îşi arate puterea la şcoala ta, în familia ta şi în lume. Credem lucrul acesta, pentru că, atunci când tinerii se roagă şi sunt în legătură reală cu Dumnezeu, lumea nu va mai fi aceeaşi... şi nici ei nu vor mai fi aceiaşi.
Chiar şi înainte de atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, a fost o mişcare de rugăciune între tineri, dar după această tragedie, mii de tineri au plecat la război - războiul dus pe genunchi. Dumnezeu a ridicat o nouă generaţie de tineri, ce sunt foarte serioşi în a-L căuta. O mulţime fără precedent de tineri se roagă, postesc pentru trezire în licee, în familii, în naţiune şi în lumea întreagă. Rezultatul? Aşa cum veţi vedea în paginile următoare, mulţi sunt eliberaţi de gândul sinuciderii, abuz, droguri sau alte forme ale robiei celui rău şi vin în rugăciune la Dumnezeu. Dumnezeu este într-o misiune de căutare şi de salvare şi cheamă generaţia tânără să II caute mai mult ca niciodată! Iată de ce am scris această carte.
Am conceput cartea astfel încât poţi citi secţiunea pe care o consideri cea mai bună pentru problemele cu care te confrunţi chiar acum. De exemplu, dacă eşti disperat, începe cu capitolul 12. Dacă eşti îngrijorat pentru un prieten sau ai îndoieli în credinţă, citeşte capitolele 2 şi 14. Dacă doreşti să te rogi pentru şcoala ta, dacă eşti gata să renunţi sau dacă

i
'fi

te rogi singur... oricare ar fi problema ta, această carte îţi este destinată.
Vei găsi şi pagini numite „God Links". Aceste strategii de rugăciune, idei, site-uri, te vor ajuta să iei legătura cu Dumnezeu, să te rogi mai eficient, să fii plin de râvnă pentru Dumnezeu. La sfârşitul cărţii, sunt pagini în care poţi scrie motivele tale de rugăciune, cereri de rugăciune şi cum ţi-a răspuns Dumnezeu rugăciunii.
Rugăciunea noastră este ca, citind această carte şi începând aventura rugăciunii - să îi atragi şi pe alţii - şi împreună veţi descoperi ce minunat lucrează Dumnezeu atunci când tinerii se roagă!

CA DUMNEZEU

DAT

VIZIUNE...

Rugăciunea extraordinară menţine flacăra.
Marile treziri au fost întotdeauna
precedate de rugăciuni stăruitoare.
Rugăciunea este flacăra
pornită între tinerii de astăzi,
flacără purtată şi alimentată
de această generaţie.
Barry St. Clair

Valul

De mic, mi-a plăcut sportul, dar jocul meu preferat era hochei pe gheaţă. In vara dinaintea clasei a noua, am avut şansa să fiu primit la o şcoală cu internat în Casper, Wyoming, unde aş fi avut o bursă pentru hochei şi mi-aş fi putut dezvolta o carieră. Trebuia să decid: să merg la şcoala de hochei în Wyoming sau să stau la liceul din Wichita, Kansas? Părinţii mei au spus că sunt de acord cu ambele variante, eu trebuie să decid. Mi-am dat seama că trebuie să mă rog, să II rog pe Dumnezeu să îmi arate ce să fac şi să urmez direcţia dorită de El.

într-o zi, în timp ce vorbeam cu Dumnezeu despre aceas-

tă problemă, mi-a spus: „Acum îmi slujeşti ca un tânăr. Mai târziu îmi vei sluji ca un adult. Dar într-o zi îmi vei sluji «full-time»". Asta m-a lămurit. M-am decis să rămân la liceu în oraşul părinţilor mei şi să slujesc lui Dumnezeu în loc să aleg o carieră în hochei.

Am mers cu familia la o conferinţă de rugăciune şi acolo am fost inspirat să mă rog pentru liceul în care eram elev. La conferinţă urmăream cum două mii de oameni se mutau de la afiş la afiş (pe fiecare afiş erau scrise motive de rugăciune), rugându-se pentru naţiune, pentru America, pentru cei pierduţi, întors acasă după conferinţă, am citit biografii ale câtorva creştini renumiţi, ca Charles Finney, John Wesley şi John G. Lake. Vieţile acestor oameni m-au inspirat atât de mult încât am început să mă rog o oră în fiecare dimineaţă înainte de a merge la şcoală.

într-o dimineaţă, în timp ce mă rugam singur în camera mea, am avut o privelişte uimitoare. Am văzut continentul Nord American acoperit de grâu, gata de recoltă. Şi eu parcă stăteam în mijlocul Statelor Unite, cu faţa spre Coasta de Est. Priveam uimit şi, deodată, un val negru începu să se mişte dinspre est şi să intre atât de repede înspre interior, încât parcă a blocat lumina zilei.

M-am înfricoşat şi m-am întors spre vest. Am văzut un alt val mare de apă clară, albastră, venind spre mine dinspre vest. Cele două valuri s-au ciocnit în mijloc şi valul dinspre vest a acoperit valul negru de pe Coasta de Est.

Câteva secunde mai târziu, viziunea s-a încheiat.

Domnul mi-a explicat că întunecimea cuprinde naţiunea

noastră ca un val al răutăţii, dar Dumnezeu va trimite un val al puterii Lui, ca să zguduie această generaţie. In această viziune am văzut patru probleme pentru care să mă rog:

1. mântuirea celor pierduţi din şcoala mea
2. rugăciune pentru eliberarea de sub suicid, violenţă, droguri şi altele
3. rugăciune pentru conducerea şcolii mele
4. rugăciune pentru ca Dumnezeu să aducă trezire spirituală.

Am spus despre aceste lucruri prietenilor de la clubul creştin din şcoală, dar aceştia au zâmbit. Li s-a părut nebunească ideea să ne rugăm ca grup pentru cei pierduţi. Aşa că, timp de câteva săptămâni, am continuat să mă rog singur. După aceea, verişoara mea şi câţiva prieteni au fost de acord să se roage împreună cu mine.

Directoarea şcolii ne-a permis să ne întâlnim în laboratorul de spaniolă o dată pe săptămână, înainte de cursuri. Am scris cele patru motive de rugăciune pe patru postere. în fiecare marţi, la ora 7, puneam posterele pe perete şi scriam pe ele nume de elevi şi profesori. Apoi, timp de cinci minute ne rugam pentru fiecare persoană scrisă pe afiş. Ne-am rugat ca aceste persoane să fie deschise pentru Evanghelie, să fie eliberate de robia păcatului.

Dumnezeu ne-a vorbit apoi despre post. La un moment dat, de fiecare dată când deschideam Biblia, observam un text despre post. După ce am citit despre postul lui Daniel, grupul nostru a început un post de douăzeci şi unu de zile. Am împărţit această perioadă în perioade de trei sau patru

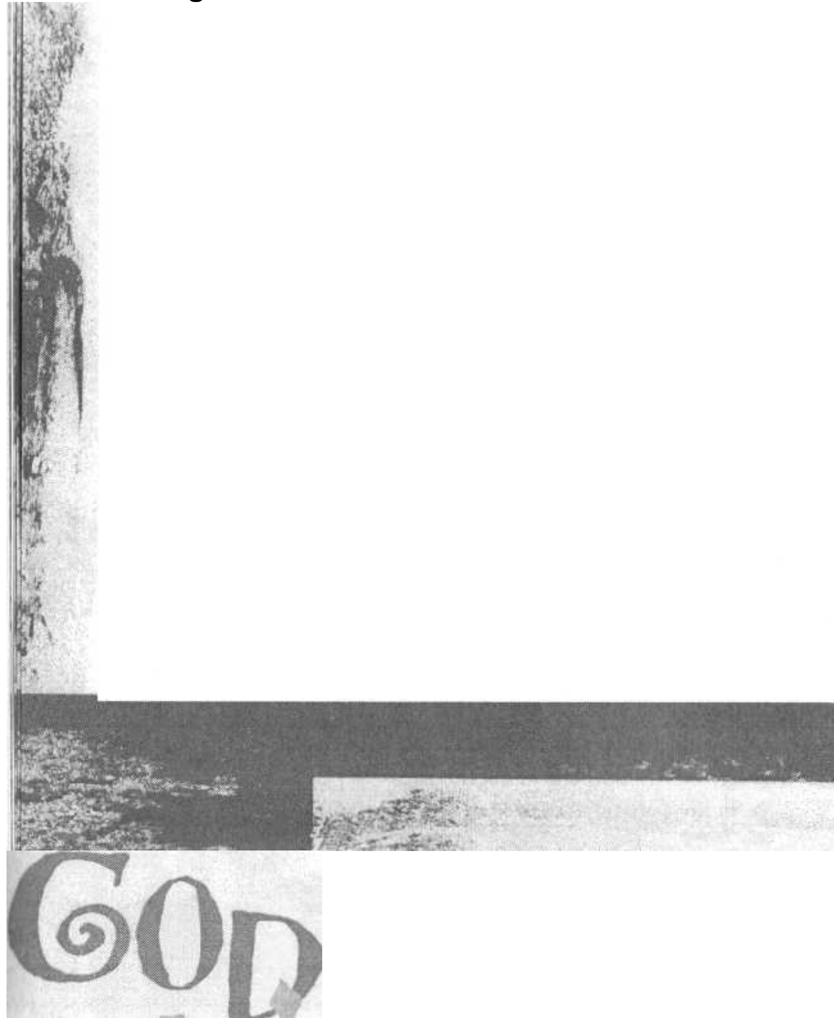

zile, astfel încât fiecare din grup putea să participe. Nu era nevoie ca unul singur să postească douăzeci şi unu de zile.

După perioada de post, lucrurile au început să se schimbe.

Duhul Sfânt a lucrat. O colegă, pe când era singură în cameră, şi-a dat seama că are nevoie de Domnul Isus. A căutat pe una din fetele de la grupul de rugăciune, a dorit să stea de vorbă cu ea şi şi-a predat

viaţa Domnului Isus.
Ne rugam şi pentru câţiva colegi, care se ocupau cu lucruri oculte. Dar într-o zi, una din fete a venit la mine şi mi-a spus să mă rog pentru ea. Mulţi colegi şi-au predat viaţa Domnului. Dumnezeu i-a eliberat pe unii şi de robia drogurilor. Alţii, care se declarau creştini, au început deodată să fie mai activi pentru Dumnezeu. In una din dimineţi, grupul nostru de rugăciune, care începuse cu câţiva elevi, a ajuns la douăzeci... apoi la treizeci... apoi la mai mulţi elevi.
La doi ani după ce terminasem liceul, unul dintre cei mai sălbatici băieţi din şcoală, un băiat pentru care ne rugasem mult, şi-a predat viaţa Domnului. După o lună, au venit la Domnul mama şi sora lui.
Cred că Dumnezeu cheamă pe tineri să se ridice şi să lupte împotriva valului întunecimii care ameninţă naţiunea noastră. Noi suntem cei care putem aduce generaţia noastră înaintea lui Dumnezeu!
Brandon Page

Afiş rugăciune: Rugăciuni care vor

ransfornr

scoală ta

Alegerea lui Brandon de a se adresa lui Dumnezeu şi de a-şi conduce colegii de liceu în rugăciune a avut rezultate uimitoare nu doar în liceul lui, ci valul s-a întins mai departe, în alte licee. Brandon a spus ideile lui şi altora, i-a învăţat pe tineri cum să se roage, până când în aproape fiecare liceu din zona în care locuia, în Kansas, a avut un grup de mijlocire, tineri care se rugau ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze şi în şcoala lor. Iată cum poţi folosi această strategie eficientă de rugăciune.
Folosind carton sau coli de hârtie, confecţionează patru afişe care descriu tema fiecărei opriri. Aceste patru scopuri, motive de rugăciune, te vor ajuta să îţi concentrezi rugăciunile asupra unor subiecte care pot transforma şcoala ta. Apoi împărţiţi-vă în grupuri mici şi fiecare grup se va ruga mutându-se de la un afiş la altul, până când fiecare grup s-a rugat pentru motivele din fiecare afiş.
Oprire 1: Roagă-te ca Dumnezeu să mântuiască pe cei pierduţi. (2 Petru 3:9)

Roagă-L pe Dumnezeu să mântuiască pe colegii tăi pierduţi.

Oprire 2: Roagă-te ca Dumnezeu să lucreze în vieţile profesorilor şi personalului administrativ. (1 Timotei 2:1-2)

Avem şi noi o răspundere ca şi creştini, ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie peste cei care sunt în poziţii de autoritate.

Oprire 3: Roagă-te ca Dumnezeu să distrugă zidurile răutăţii din şcoala ta. (2 Corinteni 10:4)

Este important să îl rogi pe Dumnezeu să îţi arate unde are Satan stăpânire în şcoala ta. Atunci când poţi identifica aceste ziduri ale răutăţii, poţi să te rogi apoi ca Dumnezeu să le distrugă şi Duhul Lui să lucreze liber în şcoala ta.

Oprire 4. Roagă-te ca Dumnezeu să lucreze pentru o trezire spirituală. (Fapte 2:17)

Dacă te vei ruga cu credincioşie, Dumnezeu poate să aducă trezirea şi nu doar mii, ci milioane de tineri pot să fie mântuiţi. (Adaptată după *One* Tucnry *Prayet Manual* de Brandon Page şi Terry Johnson. Pentru mai multe informaţii, poţi trimite un c-tnail ia onetwenty3768@yahoo.com)

Eram fiu de pastor şi m-am născut într-o familie creştină - prin urmare, să devin creştin n-ar fi trebuit să fie nici o problemă pentru mine, nu-i aşa? *Greşit!* La şaptesprezece ani inima mea era la fel de împietrită ca şi granitul. Eram pornit împotriva lui Dumnezeu şi convins că El m-a trădat. Mă mai gândeam şi la faptul că tatăl meu făcuse o nebunie când a renunţat la a deveni om de afaceri pentru a fi pastor. Aşa că am alergat departe de Dumnezeu. Am declarat deschis că nu doresc să îl slujesc şi viaţa mea a început să o ia razna. Am ajuns să folosesc întâi droguri uşoare, apoi droguri tari, şi să trăiesc într-o lume complet diferită.

Mama însă nu a încetat să plângă înaintea lui Dumnezeu şi să se roage pentru mine. Ca lideră a grupului de rugăciune la biserică, a scris numele meu pe lista de rugăciune şi a cerut şi altor persoane să se roage pentru mine. Cu toate că eu mergeam din rău în mai rău, mama s-a rugat şi a postit pentru mine cu stăruinţă şi nu a dat înapoi.

In cele din urmă, fiul risipitor s-a întors acasă la Tatăl iubitor. Viaţa mea ca fiu al străzii şi consumator de droguri s-a încheiat brusc, atunci când m-am născut din nou în 1996. După câteva luni, ieşind din biserica la care mergeam, Christ Tabernacle, am văzut că vecinătatea bisericii era sub controlul bandelor, al drogurilor, al violenţei. Noaptea, o mulţime de oameni aşteptau să intre la cluburi şi, cu toate acestea, cei mai mulţi adolescenţi nu observaseră biserica din zonă.

într-o dimineaţă curăţăm cu aspiratorul în biserică şi cântam. Domnul mi-a dăruit două cuvinte: *Youth Explosion.* La fel de clar cum vedeam aspiratorul pe care îl ţineam în mână, am văzut tineri aşteptând să intre în biserică şi să îşi predea viaţa Domnului Isus.

Imaginea pe care am văzut-o a fost a unui eveniment de tipul unui concert destinat atragerii tinerilor. Am prezentat ideea pastorilor de la Christ Tabernacle şi ei au fost de acord cu acest concert.

M-am alăturat unui grup de rugăciune, ce avea loc vineri seara, şi am început să ne rugăm şi să postim pentru acest eveniment şi pentru tinerii care vor participa, la fel cum mama se rugase şi postise pentru mine.

Prima întâlnire Youth Explosion a fost planificată în noiembrie 1996. Auzeam comentarii ca: „Vor avea noroc dacă vor veni câţiva..." Comentarii dureroase, dar eu ştiam că *norocul* nu are nimic de-a face cu toate astea. Dumnezeu fie va binecuvânta acest eveniment cu prezenţa Lui, fie nu îl va binecuvânta. '

Şi eu eram ferm convins că Dumnezeu îl va binecuvânta.

în seara primei întâlniri biserica a fost plină. Unii stăteau şi în picioare. Şase tineri şi-au predat viaţa Domnului. După aceea ne-am rugat cum nu ne mai rugasem niciodată înainte, ca Dumnezeu să transforme viaţa persoanelor care trăiau în vecinătatea bisercii.

Am început să ţinem studii biblice pe grupe, vineri seara, unul pentru adulţi şi unul pentru liceeni. Studiul biblic a început cu doar optsprezece persoane, pentru că cei mai mulţi încă preferau dansul la clubul YMCA. Dar în decembrie 1997, ca rezultat al postului şi rugăciunii, la studiu partici-

pau o sută de tineri. Cele două grupuri s-au unit într-un singur grup, numit „Aftershock".
Am organizat Youth Explosion de patru ori în 1997 şi, de fiecare dată, Dumnezeu a lucrat într-un mod minunat în viaţa celor care au venit la întâlniri.
După un an şi jumătate, întâlnirile Aftershock s-au mutat de la sala de părtăşie în sala mare a bisericii pentru că veneau prea mulţi. In aprilie 2001, la aceste întâlniri participau în jur de cinci sute de tineri. întâlniri Aftershock aveau loc în fiecare vineri seara, iar evenimentele Youth Explosion erau planificate periodic.
In fiecare vineri, un grup de rugăciune format din adolescenţi şi tineri posteau toată ziua şi se întâlneau de la 15:30 la 17:00 pentru a se ruga special pentru această întâlnire. La ora 7:00 seara în biserică erau în jur de două sute de tineri care se rugau şi mijloceau pentru această întâlnire, iar afară începuse deja să se formeze coadă. Era uimitor să vezi că oamenii se adunau în faţa unei biserici şi nu la un club.
Am pus pe platforma din faţa bisericii o cutie în care i-am îndemnat să arunce lucrurile la care Duhul Sfânt i-a convins să renunţe. Nu i-am îndemnat să arunce lucruri materiale, dar am văzut că Duhul Sfânt este Cel care îi convinge. într-o zi, o fată a aruncat în cutie un mănunchi de scrisori dintr-o relaţie dăunătoare. Un dealer de droguri a aruncat marijuana în valoare de câteva sute de dolari. Cuţite, embleme ale unor găşti, chiar şi CD-uri cu muzică. Au început să apară în cutie, săptămânal, amintiri ale unui stil de viaţă la care aceşti tineri s-au decis să renunţe, pentru că s-au întors la Cristos.

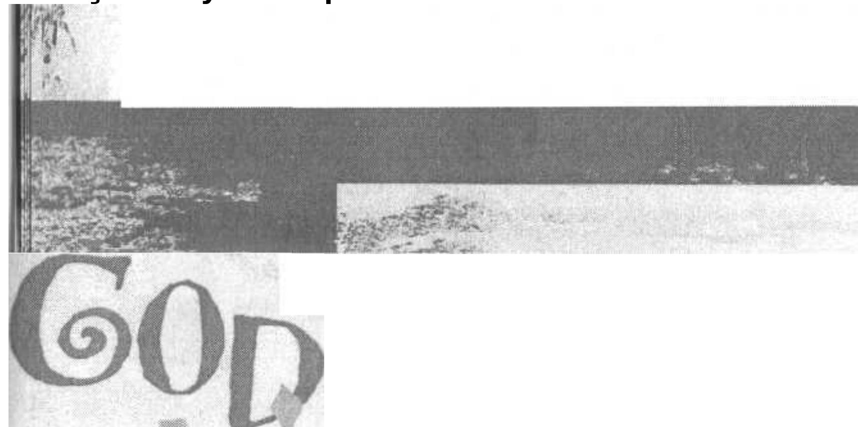

într-o seară, la întâlnirea Aftershock, au venit două găşti rivale. Băieţii dintr-o gaşcă au venit pregătiţi de luptă cu nişte cuţite lungi de te luau fiorii. în timpul cântărilor introductive, unul din membrii găştii, un băiat înalt de peste 1,90 m, a păşit în faţă şi, cu lacrimi în ochi, a spus: „Nu ştiu ce este în locul acesta, dar nu putem face asta". A dat cuţitul celui care era în faţă. După întâlnire cei din gaşcă şi-au predat inimile Domnului Isus.
La sfârşitul anului 2001, cutia era atât de plină şi de grea încât s-a crăpat. Cântărea peste trei sute de kilograme! A tre-buit să aducem o altă cutie.
După ce numărul participanţilor la întâlnirile Aftershock a crescut aşa de mult, directorul de la YMCA, care nu era creştin, ne-a văzut ca şi competitori şi a venit la una din întâlnirile noastre. în timpul întâlnirii a început să plângă, apoi s-a ridicat şi a spus că va închide clubul de dans.
într-adevăr, atunci când Dumnezeu lucrează, orice adolescent, orice tânăr ar dori să se afle mai degrabă în prezenţa Lui decât la un club de dans. Lumea nu poate să concureze cu Dumnezeu.
Afteshock este acum cea mai mare întâlnire de tineri în New York City. La prima întâlnire din 2002 au participat aproape o mie de tineri. Suntem acum ceea ce Dumnezeu a intenţionat să fim - o lumină în întuneric! Ca pastor al Youth Explosion Ministries, continui să mă rog, să postesc şi să depind în mod deplin şi complet de Dumnezeu.
împreună cu soţia mea, Luz, şi cu tinerii cu care lucrăm, mijlocim înaintea Domnului pentru mântuirea multor suflete din această generaţie şi credem că El va face chiar şi lucruri mai mari.

Iată rugăciunea mea pentru fiecare tânăr care citeşte cartea aceasta:
Fie ca Domnul să îţi reveleze marele şi minunatul plan pe care îl are pentru viaţa ta. Fie ca tu şi cei din generaţia ta să ieşiţi din umbra păcatului şi să vă împliniţi destinul. Fie ca mâinile tale şi inima ta să fie spălate în sângele Mielului. Permite-I să îţi curăţească acţiunile şi motivaţiile inimii. Fie ca orice idol din viaţa ta să se transforme în ţărână. Domnul să te ajute să nu mai fii captivat de starurile MTV, de industria muzicii, de dealer-ul de droguri de la colţ, de standardele acestei lumi. Fie ca şi tu, la fel ca psalmistul, să plângi şi să strigi către Dumnezeu: „Pe cine am eu în cer afară de Tine? Şi pe pământ

nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine" (Psalmul 73:25). Şi mai presus de toate, îţi doresc să răspunzi chemării mari şi glorioase la rugăciune.

Pastor Adam Durso

Pentru mai multe informaţii,
vizitaţi www.youthexplosion.com.

construieşte un scut de
ugăciune

Atunci când mergi pe genunchi, să lupţi în rugăciune, te vei confrunta cu multă opoziţie din partea duşmanului. Ai nevoie de un scut al rugăciunii aşa cum a făcut mama lui Adam Durso pentru fiul ei.

Caută câteva mame şi bunici care să te sprijine în rugăciune.

Ia legătura cu mame şi bunici şi roagă-le să se roage pentru protecţie, călăuzire şi impact. Roagă de asemenea pe taţi, pe vecini, pe prieteni să se roage.

Participă activ în lucrarea de rugăciune a bisericii tale.

Fă cunoscute motivele tale de rugăciune pastorului, celor care sunt implicaţi în lucrarea de rugăciune în biserică. Roagă-i să se roage pentru grupul tău în mod regulat. Dacă în biserica ta există un lanţ de rugăciune scrie motivele de rugăciune ale grupului tău şi dă-le şi acestor mijlocitori. Ţine-i la curent cu motive şi mărturii despre modul cum lucrează Dumnezeu în mod săptămânal.

Participă la seminarii, conferinţe.

Este de mare ajutor să participi la întâlniri organizate la nivel de oraş cu misiunile care lucrează în acest oraş. Aceste întâlniri pot constitui încurajare, echipare şi rugăciune. Există misiuni care prezintă seminarii, care te pot ajuta să înţelegi cum poţi să conduci un grup de elevi în studiu şi rugăciune. ^

Uneşte-te împreună cu alţii în rugăciune.

Nu trebuie să stai singur. Uneşte-te în rugăciune cu alte grupuri de liceeni din zona ta, faceţi-vă un site pe internet, slujiţi celorlalţi liceeni sau rugaţi-vă unii pentru alţii. Vă puteţi uni şi cu Prayer Challenge, misiune care încurajează şi echipează bisericile şi diferite grupuri, pentru rugăciune pentru şcolile din America. Pentru mai multe informaţii vizitaţi www.prayerchallcnge.com.

ii

O dovadă v*e

iM-Man.......-■.........mmu.....w^wr î^fifiiiiMgMrfţyhiihMwair

Stăteam în marele Mall în Washington D.C., într-un grup de patru sute de mii de persoane care se rugau şi posteau pentru naţiunea noastră, pentru familiile noastre, pentru generaţia noastră. Era o acţiune organizată de The Caii D.G. Acolo erau mii de adolescenţi, copii, tineri şi părinţi. Mulţimea stătea în picioare. Erau aşa de mulţi, parcă din fiecare rasă şi denominaţiune.

La ora trei după-amiaza, am fost îndemnaţi să ne rugăm fiecare pentru familiile noastre. Chiar în acel moment am simţit ceva supranatural în duhul meu. Cu ochii minţii, am văzut numele fratelui meu, de treisprezece ani, strălucind ca o reclamă luminoasă.

Charles... Charles... Charles...

Am ştiut imediat că se întâmplă ceva groaznic.

M-am lăsat pe genunchi, plângând. Charles nu îşi încredinţase viaţa Domnului Isus, dar ştiam că acum nu este vorba doar de mântuire, aşa că m-am rugat pentru el. Simţeam că lupt pentru viaţa fratelui meu. Parcă vedeam un duh al morţii bântuind în jurul lui şi ştiam că singurul mod în care îl pot ţine departe de fratele meu este rugăciunea.
„Doamne, Te rog, fii protectorul lui Charles. Păzeşte-1!", m-am rugat. „Fie-ţi milă de el chiar acum. Tată, are nevoie de Tine." Mă rugam şi aveam senzaţia că nu sunt singur, că tot cerul parcă plânge cu mine. în timp ce mă rugam, a început să cadă o ploaie puternică. Am rămas acolo, cu faţa la

pământ. Nu îmi mai păsa de nimic şi de nimeni, cu excepţia lui Charles. După un timp, mi-am dat seama că oamenii din jurul meu se rugau şi plângeau pentru familiile lor.
M-am rugat vreo treizeci de minute şi apoi, la fel de neaşteptat cum venise, povara se îndepărtă. M-am ridicat şi m-am alăturat unui alt grup de rugăciune. Am ajuns înapoi în Dallas după câteva zile şi am telefonat părinţilor în Atlanta.
- Ce mai este pe acasă? am întrebat-o pe mama.
- Lui Charles i s-a întâmplat ceva, mi-a spus ea. îl chem pe el să îţi povestească.
Charles a venit la telefon şi a început să îmi povestească despre ziua în care eu fusesem în Washington DC, la rugăciune. Fusese la o plimbare cu motocicleta în munţi, împreună cu tata şi Charles o luase înainte. A intrat pe un drum periculos, care se termina la nişte stânci, un loc unde mulţi motociclişti căzuseră, accidentându-se mortal. La ora trei, în acea după-amiază, a avut explozie de cauciuc. Motocicleta a derapat şi 1-a aruncat într-o prăpastie de aproximativ treizeci de metri.
Acesta ar fi trebuit să fie sfârşitul: fratele meu, de treisprezece ani, mort. Dar, la ora 3:25, l-au descoperit alţi motociclişti. Era în viaţă. A avut câteva zgârieturi, dar nici un os rupt.
Cu toate că personal mă rugam de ani de zile, în acea zi, la Washington DC, am înţeles *cu adevărat* puterea rugăciunii. Fratele meu este o dovadă vie.
Alyssa Broom

întrunirile

întrunirile Caii au adunat mii de tineri la doar 11 zile de la atacurile teroriste, în 22 septembrie 2002. întrunirile Caii au loc în New York City, Dallas, Hollywood, Brazilia şi Anglia şi au scopul de a adânci fântânile trezirii şi rugăciune pentru ca America să se întoarcă spre Dumnezeu.
Vizitează www.thecallrevolution.com pentru mai multe informaţii.

Altfel la Western

Liceul Western nu era un loc sigur nici pentru liceeni, nici pentru profesori în 2000, la începutul anului

şcolar. Mânia părea ascunsă, gata doar să izbucnească în fiecare clasă, în bibliotecă, la cofetărie şi în parcare. Ici-colo răbufneau mereu lupte. Chiar şi profesorii trăiau cu teamă, din cauza ameninţărilor cu moartea. Liceenii şi profesorii erau la fel de îngrijoraţi şi sperau ca această situaţie să se termine cât mai curând.
In şcoală erau elevi recalcitranţi, turbulenţi, unii care practicau vrăjitoria, iar clubul musulman avea mulţi membri. Clubul Bibliei era cel mai mic din şcoală: doar patru membri. Se părea că nu se mai poate face nimic de către liceeni, profesori sau consiliul de administraţie al şcolii pentru a schimba atmosfera la Liceul Western. Viaţa în liceu devenise doar un alt simptom al unei societăţi decăzute.
La fel ca ceilalţi, Tayo Ikotun nu vedea nici o soluţie la problemele tot mai grave de la Liceul Western, până când 1-a auzit pe Tom Sipling vorbind la o întâlnire de tineret. Tom i-a îndemnat pe elevi să facă un pas pentru Cristos, ru-gându-se treizeci de secunde în genunchi (lb. engl. - 30 Se-cond Kneel Down - 30 KD) în şcoala lor, în fiecare zi.
Tayo a luat acest îndemn în serios. Dacă se hotărăşte să facă asta, înseamnă că riscă să îşi bată alţii joc de ea sau să atragă atenţia într-o atmosferă destul de încărcată de mânie şi ură. Dacă nu făcea asta şi Dumnezeu nu intervenea, lucrurile puteau să meargă şi mai rău, în mod special pentru ea. *Dar dacă Dumnezeu îmi ascultă rugăciunea şi intervine?,*

{

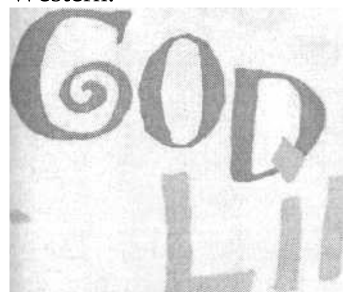
i
se gândi ea. Nu ar fi oare rezultatul demn de un asemenea risc? Oare ar dăuna reputaţiei ei? Oare ar deveni motiv de glume, de batjocuri?
Cu o noapte înainte ca să înceapă din nou anul şcolar, Tayo s-a văzut pe ea şi prietena ei, Patricia, închinându-se lui Dumnezeu. Taio s-a speriat şi mai tare când a vorbit cu Patricia şi a aflat că Dumnezeu îi dăduse şi ei aceeaşi idee.
In prima zi de şcoală, ambele fete erau pe hol, căutându-şi noua clasă. La încheierea orelor, s-au întâlnit pe hol şi au făcut următorul pas în ascultare. Treizeci de secunde în genunchi, o demonstraţie a credinţei lor, pe care toţi cei din jur o puteau înţelege.
A doua zi dimineaţă, pe holul şcolii era gălăgie. Şoapte, bârfe. Câţiva prieteni râdeau şi povesteau. Alţi copii se ciorovăiau mânioşi.
Tayo şi Patricia au respirat adânc şi apoi au îngenuncheat, în faţa dulapurilor lor. Nimeni nu le-a acordat atenţie. Şi-au plecat capetele şi au început să se roage în linişte. Treizeci de secunde au părut o veşnicie.
Apoi, deodată, câţiva elevi le-au observat.
- Ce fac?
- Cred că se roagă.
- Ce nebune!
In sfârşit, Tayo şi Patricia s-au ridicat. Şi-au luat cărţile şi au plecat la clasă. *Am reuşit!,* îşi spuse Tayo. *Am reuşit!*
în fiecare zi, timp de o săptămână, ele au îngenuncheat şi s-au rugat pentru şcoală, pentru colegi, pentru profesori, uneori mai mult de treizeci de secunde.

Tayo a mers la Clubul Bibliei şi a explicat ideea.
- Nu fac asta pentru că este la modă sau pentru că este un lucru interesant, a spus ea. Mergeţi acasă şi rugaţi-vă. Ru-gaţi-L pe Dumnezeu să vă dea convingere, astfel încât dacă şi voi faceţi lucrul acesta, să îl faceţi din toată inima şi cu un motiv bun.
Curând, li s-au alăturat şi alţii.
Insă rugăciunile lor liniştite au stârnit mânia unui grup de vrăjitoare, care au protestat, spunând că

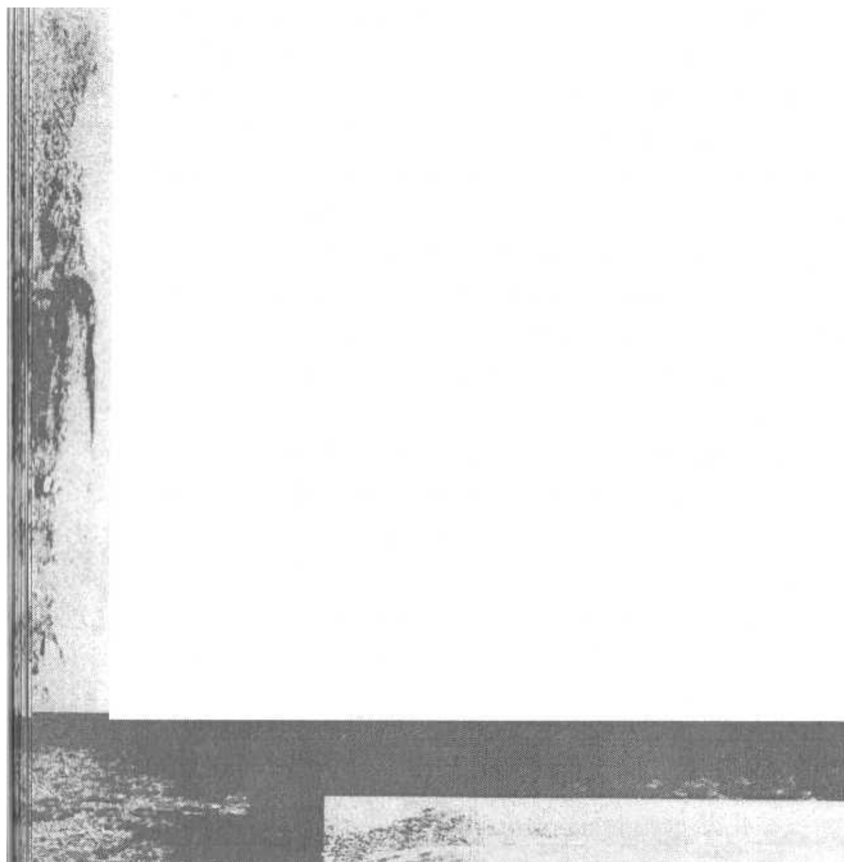
rugăciunea în genunchi a creştinilor le încalcă drepturile constituţionale.
Cu toate că cei care se rugau, se rugau în gând, tocmai pentru a nu încălca drepturile constituţionale, vrăjitoarele au declarat că acţiunea creştinilor era un mod de a le impune religia şi s-a ivit o controversă. Vrăjitoarele au scris blesteme şi cuvinte scabroase pe pereţii băii. Tayo şi prietenii creştini au început să se roage în genunchi lângă dulapurile vrăjitoarelor. Acestea au reacţionat cu blesteme.
Persecuţia împotriva liceenilor creştini a avut însă un rezultat uimitor. Curând alţi liceeni li s-au alăturat. Clubul Bibliei a crescut. A ajuns cel mai mare club la Liceul Western, numărul membrilor lui depăşind numărul membrilor clubului musulman.
Pentru prima dată, după mulţi ani, luptele dintre elevi au încetat. Profesorii nu au mai primit ameninţări cu moartea. O profesoară, care preda la acest liceu de cincisprezece ani, a spus:
- Este primul an în care am avut clase atât de liniştite. Nu mi-a mai fost teamă. Elevii nu au mai deranjat la ore şi au fost interesaţi de materii.
Dumnezeu, în toată slava Lui, Şi-a plecat urechea spre

tinerii care L-au invitat în şcoala lor. Creatorul universului, Cel care a pus la locul lor soarele şi luna, Cel care a creat pământul în toată măreţia lui, şi-a făcut simţită prezenţa în atmosfera de la Liceul Western.

30 de secunde

[enunchi

30 de secunde în genunchi (30 KD) este o strategie de evanghelizare prin rugăciune pentru elevii de gimnaziu şi de liceu. La şcoală, ora 7:30 dimineaţa, sau în oricare alt moment din timpul zilei, rezervă-ţi treizeci de secunde să te rogi (rugăciuni de tipul celor de mai jos):

MODEL 1

Doamne, îţi mulţumesc! (vezi Matei 22:37)

Doamne, îngenunchez cu smerenie înaintea Ta. *Ştiu că prezenţa Ta iubitoare va fi cu mine în această zi. îţi mulţumesc pentru Că mă iubeşti astăzi. Doamne, şi eu Te iubesc!*

MODEL 2

Doamne, atinge-i! (vezi Matei 22:39}

Doamne, Te rog atinge şi binecuvântează profesorii, personalul administrativ şi elevii din liceul meu, astăzi. Ştiu, Doamne, că o atingere din partea Ta poate schimba destinul cuiva. Atinge-i, Doamne, prin mine.

MODEL 3

Doamne, spune-le! (vezi Matei 28:19)

Doamne, ştiu că mesajul dragostei Domnului Isus pentru colegii mei trebuie spus. Foloseşte-te de mine ca mesager. Voi spune celor din jurul meu cât de mult Ii iubeşti.

(Pentru mai multe informaţii despre Joshua Journey Ministries, vizitează www.30kd.com.)

Dacă te rogi pentru prieteni...

TLRQSI
PENTRU
PRIETEN

...

Rugăciunea este o conversaţie,
între tine şi Dumnezeu.
Să te rogi nu înseamnă
să te foloseşti de Dumnezeu.
Mai degrabă, înseamnă să ne punem la
dispoziţia Lui,
astfel încât Dumnezeu
să se poată folosi de noi.
Billy Graham

este posibil

V-aţi gândit poate, că rugăciunea pentru un prieten nu ar fi un lucru aşa de dificil, nu-i aşa? Dar, dacă acel prieten nu doreşte să fie altfel şi nimic nu pare să se schimbe ca rezultat al rugăciunii?

în anul întâi de facultate, Daniel King s-a înscris la Club 121 (clubul studenţilor creştini din campus). Acolo a fost îndemnat să se roage pentru prietenii lui şi pentru şcoala lui. Daniel s-a rugat mult pentru prietenul lui, Tommy, un băiat îndrăgit de toţi.

An de an, Tommy, micul prinţ, arăta tot mai bine şi era liderul clasei. Se bucura de toată atenţia fetelor. Toţi îl îndră-
geau. Avea totul. Totul, cu excepţia unui lucru: nu II cunoştea pe Dumnezeu. La petreceri, Tommy era bun şi la băutură şi nici el, nici familia lui nu mergeau la biserică. Din când în când, mergea cu Daniel la un eveniment pentru tineri, doar pentru că erau prieteni, dar spiritual nu se implica.

Daniel s-a rugat câteva luni. Apoi s-a rugat un an. După aceea s-a rugat un alt an. Nimic nu părea să se întâmple. Rugăciunile lui au devenit monotone. Nimic nu îi încuraja efortul. Tommy mergea încă la petreceri. Era un băiat căruia îi plăcea băutura şi nu arăta nici un fel de interes pentru Dumnezeu. Băieţii au rămas însă buni prieteni şi o voce liniştită, şoptită, îi amintea să nu renunţe să se roage pentru Tommy, pentru şcoala lui şi pentru prieteni. Au trecut trei ani.

în vacanţa de vară, înainte de clasa a XII-a, Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lui Daniel. Se întorsese dintr-o excursie de misiune în Ungaria şi România. A mers la tabăra pentru tineret, unde era consilier voluntar.

A intrat în pavilionul principal, şi pe cine credeţi că a văzut? Tommy! Dar ceva era diferit cu prietenul lui. înainte ca Tommy să deschidă gura, privindu-1 în ochi, Daniel şi-a dat seama că acesta îşi predase viaţa Domnului Isus, în timp ce el era plecat din ţară. Tommy făcuse o întoarcere de 180° şi acum era lider de grup în tabăra creştină.

Cinci dintre prietenii lui Daniel au căzut în vara aceea ca piesele de domino-au căzut în braţele Domnului Isus! Plin de credinţă, pentru că a văzut cum a lucrat Dumnezeu în viaţa lui Tommy şi în vieţile celorlalţi prieteni ai lui, Daniel s-a întors la şcoală şi i-a încurajat şi pe alţi prieteni să se roage pentru liceul lor, pentru colegii lor, pentru mântuirea lor.

Aproape 60 de prieteni creştini, printre care şi noi con-

I

...

vertiţi, s-au adunat şi s-au rugat pentru problemele liceului, pentru liceeni, chiar şi pentru echipa de fotbal. A doua zi, când uşile s-au deschis pentru prima zi de şcoală, era clar că este un început diferit.

La prima întâlnire Club 121 au venit 180 de liceeni. Elevi din toate denominaţiunile şi-au părăsit zona de confort şi clişeele şi au venit la Club cu un singur scop: să câştige colegii lor pentru Domnul Isus Cristos.
La terminarea liceului, Daniel a lăsat în urmă un grup de elevi creştini, mult mai puternic decât cu patru ani în urmă, atunci când el începuse ca boboc, tineri care vor continua să caute pe Dumnezeu şi care vor aduce şcoala lor înaintea Lui.
Pentru Daniel s-au oferit multe ocazii să vorbească tinerilor în lungul şi în latul ţării, să îi încurajeze să se roage neîncetat pentru liceele lor şi pentru prietenii lor. Din toate acestea am învăţat că noi nu cunoaştem timpul lui Dumnezeu şi uneori nu înţelegem planurile pe care le are El. Dar dacă cerem, căutăm, batem şi nu ne oprim să ne rugăm pentru prietenii noştri, Dumnezeu va răspunde la timpul Lui.
Puţină credinţă amestecată cu rugăciune sinceră! Nimic nu este imposibil! La Dumnezeu toate sunt cu putinţă.

Rugăciune pentru 5 binecuvântări

Atunci când te rogi pentru alţi oameni pe termen lung, aşa cum a făcut Daniel pentru Tommy, poţi să te rogi pentru **BINECUVÂNTĂRI** care te vor ajuta să îţi defineşti rugăciunile şi acestea nu vor fi monotone:

Trup
Roagă-te pentru sănătatea lor fizică, pentru protecţie, pentru siguranţă.

Muncă
Roagă-te pentru binecuvântare, în tot ceea ce au de lucru pentru şcoală.

Emoţional
Roagă-te pentru viaţa lor emoţională. Roagă-te ca ei să poată crede în Dumnezeu şi să cunoască bucuria, pacea, nădejdea, în loc de îngrijorare, teamă, singurătate, nesiguranţă.

Social
Roagă-te pentru ca relaţiile lor cu familia şi prietenii să fie binecuvântate.

Spiritual
Roagă-te ca ei să cunoască cea mai mare binecuvântare dintre toate - să-L cunoască pe Cristos şi să trăiască harul şi mântuirea Lui.
(Adaptare după *Mukc Your Home a Power Hovse, H.O.P.E)*

O inimă devot

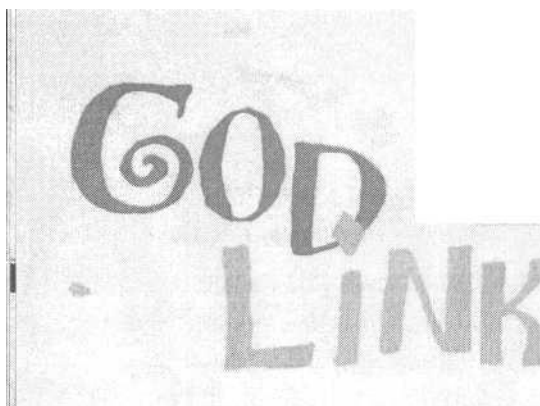
Eram la o tabără, iarna, împreună cu grupul meu de tineri. Intr-o zi, în timpul închinării, m-am simţit atât de atrasă de Domnul încât I-am spus: „Doamne, poţi să Te foloseşti de mine. Iţi încredinţez toate speranţele şi visurile mele". Mă gândeam că e o dedicare sinceră şi poate, într-o zi, când voi fi mai în

vârstă, Dumnezeu mă va chema în Africa sau India.
Nu mă aşteptam să mă cheme într-un loc mult mai apropiat, chiar acolo unde trăiam. Dar Domnul mi-a vorbit în acel weekend şi vocea Lui şoptea parcă fiecărei celule din fiinţa mea. *Doresc ca tu să câştigi douăzeci de prieteni pentru Isus înainte de terminarea anului şcolar.*
Douăzeci?!
M-am întors acasă din tabără şi m-am înscris în lanţul de rugăciune al tinerilor de la biserică. Era o listă şi fiecare era planificat la o anumită oră. Am promis că mă voi ruga dimineaţa la ora şase. în fiecare dimineaţă mă trezeam mai devreme şi mă rugam pentru elevii de la şcoala mea. După câteva luni, am auzit că filmul *Porţile cerului, flăcările iadului* va fi prezentat la biserică. Mi-am făcut curaj şi am invitat câţiva prieteni pentru care mă rugasem. Apoi am invitat mai mulţi. Am invitat la biserică vreo cincizeci de elevi, printre care cincisprezece prieteni apropiaţi. După prezentarea filmului, unul dintre membrii echipei a făcut o invitaţie. Toţi cei cincisprezece prieteni şi-au predat viaţa Domnului Isus. A doua seară am invitat alţi zece colegi la biserică. Toţi zece

L-au acceptat pe Isus Cristos ca Domnul şi Mântuitorul lor.
Depăşisem numărul pe care mi-1 dăduse Dumnezeu!
Filmul se mai rula o seară, aşa că Dumnezeu mi-a pus în gând să invit şi pe cei mai „populari" din liceu, cei mai zăpăciţi, mai teribilişti, chiar şi chiulangiii şi chefliii şcolii.
Dar dacă îşi vor bate joc de mine? m-am gândit. M-am străduit însă să ascult de Dumnezeu şi i-am invitat. In acea seară au venit douăzeci. La sfârşitul filmului, când s-a făcut invitaţia, căpitanul echipei de fotbal a păşit în faţă, accep-tându-L pe Cristos. L-au urmat şi alţii.
In doar trei zile, Dumnezeu a lucrat la inimile a patruzeci şi trei de liceeni. I-am invitat să participe împreună cu alţi creştini la rugăciune. Am decorat invitaţiile cu imagini cu steaguri şi le-am pus în dulapurile elevilor care se predaseră Domnului. Nici unul dintre ei nu a venit la întâlnirile periodice de rugăciune, dar în a treia miercuri din septembrie, *toţi patruzeci şi cinci* au venit la „Ne întâlnim la catarg", întâlnirea de rugăciune pentru şcoala noastră.
- Ce faci aici? au întrebat unii elevi pe un băiat, cunoscut pentru că înjura urât, folosind chiar numele lui Dumnezeu.
- L-am primit pe Isus şi mă rog pentru această şcoală, spuse băiatul.
A rămas acolo, în picioare, lângă un fost consumator de droguri şi alţi câţiva chiulangii. In acea zi s-au adunat la rugăciune 130 de elevi.
Mi-am adus aminte că Domnul Isus a folosit cinci pâini şi doi peşti. Le-a înmulţit pentru a hrăni mii de oameni. Am învăţat că Domnul încă lucrează şi face această minune a multiplicării. Tot ceea ce are nevoie este ...o inimă devotată.
Stacy Hanson

Ji
1

să fii în prezenţa lui

umnezeu

Unul din cele mai uimitoare momente ale Domnului Isus în rugăciune a fost atunci când i-a luat pe ucenici pe muntele schimbării la faţă, să se roage (citeşte Luca 9:28-36). In timp ce se rugau, li s-au arătat Moise şi Ilie. Au rămas acolo, povestind, şi deodată i-a acoperit prezenţa lui Dumnezeu. Dumnezeu a început să vorbească într-un mod audibil şi Domnul Isus a început să strălucească! Scriptura nu ne arată că ei au crezut că aceste momente de rugăciune vor fi diferite de altele. Domnul Isus a petrecut un timp cu Tatăl Lui şi S-a rugat, aşa cum făcea de obicei... şi, cu toate acestea, acum, lor li s-a descoperit slava lui Dumnezeu. Şi tu poţi trăi astfel de momente! Gândeşte-te la timpul de linişte, de părtăşie, pe care îl poţi avea cu Dumnezeu - să fii în prezenţa Luii să vorbeşti cu El, să-I asculţi vocea.
Adu-ţi aminte în fiecare zi că întâlnirea cu Dumnezeu este mult mai importantă decât dacă ar fi să te întâlneşti cu însuşi preşedintele Statelor Unite sau altcineva. Permite lui Dumnezeu să îţi transforme gândirea, inima şi atitudinile, astfel încât în fiecare zi să devii tot mai mult asemenea Lui şi să aduci lumina Lui, lumii. Dacă vei face aceste lucruri, vei putea schimba lumea, pentru că te-ai întâlnit în secret cu Dumnezeu şi ai primit puterea Lui, pentru viaţa ta, în fiecare zi.

CÂMPUL DE

ftftlUNE...

Rugăciunea este
CD-player-ul portabil
pe câmpul de bătălie
al acestei lumi.
John Piper

O faţă în mulţime

în vara anului 2000, eram pregătit să merg într-o călătorie misionară în Haiti, dar datorită situaţiei politice, echipa mea a ajuns în Panama. Mergeam pe străzile oraşului Panama şi m-am rugat lui Dumnezeu să îmi arate pe cineva pe care doreşte El să îl câştig. Nu am terminat bine rugăciunea, când mi-a apărut în minte faţa unui om. Era indian, de culoare închisă, cu o mustaţă subţire. A zâmbit şi am văzut că îi lipseşte un dinte în partea de jos.
Am păstrat amintirea feţei acelui om în inima mea şi am început să mă rog pentru el, în fiecare zi. *Doamne, înmoaie-i inima,* m-am rugat. *Pregăteşte-1 ca să audă mesajul Evan-*

nt I

I!

gheliei. Ajută-mă să spun sau să fac doar ceea ce aştepţi Tu de la mine.
Călătorind prin oraş, urmăream feţele oamenilor din mulţime, căutând figura care îmi apăruse, dar nu am văzut pe nimeni cu mustaţă. Mai mult, mi s-a spus că cei mai mulţi indieni nu aveau destul păr pe faţă pentru ca să îşi lase mustaţă. Cine era oare omul pe care îl văzusem?
După patru zile de slujire în Panama City, ne-am îndreptat în junglă către zona Darien să vizităm un trib de indieni Cuna. Am ajuns în satul Peria. Ne era oarecum teamă, deoarece sătenii alungaseră ultima echipă ce dorise să le slujească.
Cei de la Teen Mania au mers întâi la şeful tribului şi au cerut permisiune să stăm acolo câteva zile. Sătenii trebuiau să se întâlnească la Casa Sfatului şi acolo ceilalţi şefi din sat şi restul sătenilor trebuiau să ia o decizie. Ţinând cont de felul în care îi trataseră pe ceilalţi misionari, ne era teamă că cei din sat nu ne doresc acolo şi nici nu doresc să audă ceea ce vrem să le spunem. Cu toate acestea, şeful ne-a transmis că putem rămâne, cu anumite condiţii. întâi, trebuia să stăm într-o anumită colibă şi să avem un translator. In al doilea rând, trebuia să plătim o anumită sumă de bani.
Târziu, după-amiaza, am ajuns în sat şi ne-am întâlnit cu şeful. Când l-am văzut, am înlemnit. Era chiar el. Şeful mă privi şi faţa lui îmi era familiară. Avea o mustaţă fină şi când a zâmbit i-am văzut dintele lipsă.
Doamne, ce ai de gând să faci? Este chiar şeful tribului, cel care nu ne doreşte aici!
Mai târziu, în timp ce şeful era la Casa Sfatului, ne-am

plimbat în jurul scaunului lui şi ne-am rugat pentru el. Câteva minute mai târziu, a intrat, s-a aşezat pe scaun şi a privit direct la mine. Nu ne puteam înţelege limba unul altuia, dar cumva, în acel moment, am simţit că ne-am „conectat".
Două zile mai târziu, echipa de misiune a prezentat o piesă numită „Călătoria". In ea se povestea cum toţi oamenii sunt în căutarea Creatorului şi încearcă să îşi înţeleagă scopul lor pe pământ. Şeful şi ceilalţi stăteau în jurul nostru şi ne priveau. S-a terminat prezentarea şi nimeni nu a primit pe Domnul Isus. Simţeam cât de tare îmi bate inima. L-am luat pe Jose, translatorul şi m-am apropiat de şef.
- Dumnezeu mi-a spus să vin în satul vostru şi să vă prezint acest mesaj, i-am spus. Mi-a spus să îţi spun că El a creat lemnul, înaintea căruia voi vă închinaţi ca înaintea unui dumnezeu. El doreşte ca voi să vă întoarceţi de la aceşti zei şi să vă închinaţi doar Lui. Nu ai vrea să ştii cum poţi să II primeşti pe singurul şi adevăratul Dumnezeu?
înainte ca Jose să termine traducerea, şeful a plecat capul, îi apăruseră lacrimi în ochi. L-am condus la Isus. Apoi Jose şi-a predat şi el viaţa Domnului. Seara târziu, echipa a prezentat pentru ultima dată aceeaşi piesă. Coliba era înţesată de tineri şi copii. Apoi şeful şi Jose au spus tuturor că L-au acceptat pe Isus ca Salvator. Cei mai mulţi nu erau gata să renunţe la zeii lor, dar am considerat o mare binecuvântare de la Dumnezeu faptul că sunt câţiva creştini în sat.
De la acea vizită, echipele misionare sunt acceptate cu plăcere în satul acela. Există chiar o Şcoală Biblică de Vacanţă. Numărul credincioşilor creşte.

Dan Barnett

een Mani;

expediţii globale

Daca eşti în câmpul de misiune...

43

Te-ai rugat lui Dumnezeu ca să lucreze în naţiunea ta şi în alte naţiuni din lume? Ţi-ar place să vezi cum răspunde Dumnezeu rugăciunilor tale?

In fiecare vară, mii de tineri se înscriu în expediţiile „Teen Mania", călătorind în peste treizeci de locuri diferite din toată lumea, călătorii csre le schimbă viaţa. Atunci când foloseşti ocazia de a schimba lumea, mergând într-o călătorie misionară, vei avei poate experienţe uimitoare, ca cele despre care ai citit în această carte.

Cu Teen Mania poţi avea ocazia să călătoreşti în excursii misionare de două săptămâni, o lună sau două luni. Poţi participa singur sau împreună cu grupul tău de tineri.

Dacă doreşti mai multe informaţii despre Teen Mania, vizitează www.globalexpeditions.com

Răspuns în Amsterdam

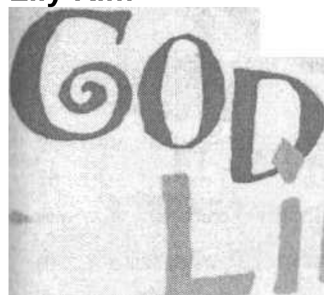
~~iff..........--lia.ii........i......iiiiO1l»llllllilllll)ffl#ir^^~~ i -

Nu am mai fost niciodată pe un alt continent, aşa că doar zborul peste Atlantic, spre Europa, mi-a dat multe emoţii. Câmpul nostru de misiune era cartierul cu lumini roşii al Amsterdamului. Eram nişte adolescenţi naivi, ce nu fusesem niciodată expuşi unui lucru atât de şocant ca aceste femei ce încercau să atragă atenţia bărbaţilor de pe stradă.

In Olanda este legală şi folosirea unor droguri uşoare. Drogurile, pornografia şi prostituţia se împletesc în anumite pături ale societăţii şi erau foarte evidente în cartierul din Amsterdam, unde ne propusesem să mergem în misiune. Asta îmi dădea şi mai mulţi fiori. Eram prea tineri şi naivi pentru acest loc şi mă gândeam că, probabil vom fi atât de copleşiţi de ceea ce vom vedea, încât nu vom şti ce să facem. Cum am putea să aducem o schimbare în viaţa cuiva de aici?

Am spus câtorva din grup motivele mele de îngrijorare. în timp ce ne plimbam, am descoperit că şi ceilalţi aveau aceleaşi îndoieli. Ne-am oprit şi am cerut Domnului intervenţie divină. Apoi ne-am continuat plimbarea. Cineva a început să cânte. Curând eram într-un adevărat moment de închinare.

Atunci s-a întâmplat!
Am văzut un grup de copii ai străzii la colţ. Privirile lor spuneau parcă povestiri pe care nu le vom şti vreodată. încurajaţi în urma rugăciunii, ne-am oprit şi am împărtăşit grupului de copii credinţa noastră. Ne-au respins şi pe noi şi mesajul nostru.
Ne-am întors, gata să plecăm de acolo.
i
7,

- Dacă un lucru te-ar ajuta să crezi în Dumnezeu, care ar fi acela?
- Să am stomacul plin chiar acum, spuse un tânăr. Ne-am rugat. L-am chemat pe Dumnezeu ca Iehova lire, Cel care poartă de grijă şi am cerut Domnului hrană ca să umplem stomacurile acestor adolescenţi. Ne-am bazat pe promisiunea lui Dumnezeu, care spune că El, care poartă de grijă până şi păsărilor, cu atât mai mult va purta de grijă copiilor Lui.
Abia spusesem „Amin", că un om a venit direct spre noi, cărând o pungă uriaşă de gunoi.
- Hei, băieţi, tocmai am trecut pe lângă o brutărie. Se pregăteau să arunce gogoşile, pentru că în dimineaţa asta fac altele proaspete. Nu le-aţi vrea voi?
Gogoşi! Ochii băieţilor s-au umplut de viaţă. Nu ştiu de când aceşti tineri nu se mai bucuraseră de luxul unei gogoşi. Se repeziră la sacoşă şi curând nu a mai rămas nici o firimitură. Apoi, cu stomacurile pline, ne-au întrebat despre Isus.
Mai târziu, după discuţii şi rugăciune, câţiva dintre adolescenţi şi-au predat viaţa Domnului.
în mintea mea fuseseră multe semne de întrebare şi despre ce ar putea face Dumnezeu în cartierul cu lumini roşii al Amsterdamului. Dar Dumnezeu mi-a arătat că, aşa cum a folosit două pâini şi cinci peşti pentru a hrăni mulţimile în trecut, El poate să folosească şi nişte gogoşi pentru a aduce Pâinea Vieţii unui grup de adolescenţi olandezi flămânzi, în zilele noastre.
Lily Kim

rugăciune şi plimbare în

Câmpul tău de misiune poate fi oraşul în care locuieşti sau o ţară îndepărtată. Iată câteva idei pentru plimbare şi rugăciune. Irnpărţiţi-vă în grupuri mici şi apoi:
Observă:
înainte de a te ruga, fă-ţi timp să observi ceea ce se întâmplă, ce este deosebit în cartierul în care eşti, care sunt nevoile oamenilor.
Observă lucruri specifice:
Obiceiurile oamenilor, modul de a se îmbrăca, nevoi fizice, credinţe religioase.
Roagă-te:
în urma observării, roagă-te în mod concret, aşa cum te foloseşte Duhul Sfânt. Spune lui Dumnezeu ceea ce vezi, ceea ce simţi şi lasă-te călăuzit de El. Roagă pe Domnul să îţi arate ce plan are pentru aceşti oameni şi fă-ţi timp să te întâlneşti, să împărtăşeşti şi să mulţumiţi lui Dumnezeu împreună.)ricât de mari sunt problemele într-o anumită zonă, rugăciunile tale vor avea rezultat!

i-
«

în jungla Darien

Cântecul păsărilor şi clipocitul ritmic al apei care lovea în canoia care îi ducea adânc în jungla Darien din Panama îi amintea lui Jonathan Baldwin că fiecare bătaie a vâslelor înseamnă îndepărtarea de casa şi de zona lui de confort.

înainte de a pleca în această călătorie cu Teen Mania, în vara anului 2000, Jonathan a citit o carte scrisă de John G. Lake, misionar în Africa. Lake a trăit minuni şi manifestări supranaturale ale lui Dumnezeu într-un mod cunoscut de foarte puţini oameni de pe acest pământ. încurajat de carte, Jonathan s-a pregătit pentru această călătorie cu rugăciuni stăruitoare şi cu aşteptări pentru momente supranaturale.

Acum, faţă în faţă cu realitatea junglei şi a copacilor uriaşi, îşi dădea seama că nu este John G. Lake. Este doar un adolescent, în mijlocul junglei uriaşe, conştient că, fără ajutorul Dumnezeului atotputernic poate ajunge în mare necaz.

Recapitula toate instrucţiunile pe care le primise de la liderul de echipă. „Nu vărsaţi apă pe jos în colibă", îi avertizase liderul. „Nu faceţi nici un pas lângă cortul lor sacru. Nu faceţi nimic ce ar putea ofensa pe săteni."

Şi-au îndreptat canoia către ţărm şi au pornit către sat. Acolo au văzut un om care avea o rană la mână. în jurul tăieturii, pielea prinsese o culoare închisă şi omul nu îşi mai putea mişca mâna. S-au adunat în jurul omului şi au început să se roage.

Toarnă apă pe rană, i-a spus Domnul cu o voce liniştită.

Dar cum să torn apă? Pare un gest de adolescent nebun! întrebă Jonathan liniştit.

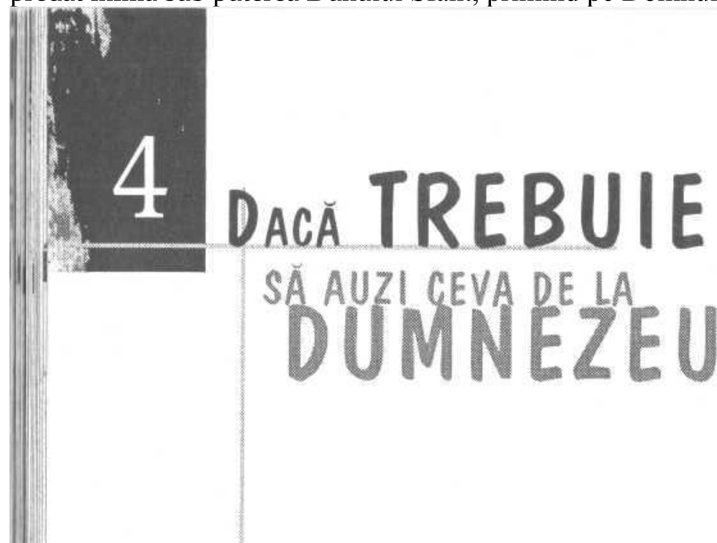
Douăzeci de minute, refuză să asculte porunca lui Dumnezeu, în cele din urmă, se rugă liniştit: *Doamne, dacă Tu vrei să torn apă pe mâna lui, confirmă-mi aceasta. Dă-mi un semn, să îmi spună şi altcineva lucrul acesta.*

Tu îmi cunoşti vocea. Fă ceea ce îţi spun să faci.

Jonathan se duse la rucsac, luă nişte apă şi apoi rugă pe liderul de echipă să îi dea permisiunea să toarne apă pe rana omului. încă ezitând, turnă apă pe rana omului. Un alt membru al echipei începu să frece mâna omului. în timp ce făcea asta, pielea din jurul rănii îşi schimbă încet culoarea spre o culoare normală.

Au terminat rugăciunea şi au privit uimiţi cum Domnul a vindecat rana sub ochii lor. După câteva momente, omul şi-a mişcat mâna cu uşurinţă.

Când au văzut ce a făcut Dumnezeu, cei din echipa lui Jonathan s-au rugat cu credinţă pentru lucruri mai multe şi mai mari. După câteva zile, mulţi săteni au trăit cea mai mare minune a vieţii lor. Şi-au predat inima sub puterea Duhului Sfânt, primind pe Domnul Isus ca Salvator şi Domn al vieţii lor.

I

•

Dacă doreşti
să îl cunoşti pe Dumnezeu, este o singură cale: pune-te pe genunchi.
Fulton J. Sheen

întunericul disperării

Charlie Hali era în mare necaz: s-a răzvrătit împotriva părinţilor, s-a înstrăinat de prieteni şi s-a scufundat tot mai mult în depresie. La şaptesprezece ani, i se părea că nimic nu poate fi mai rău de atât. Dar a băut, a condus şi a făcut un accident de maşină, ajungând să aibă necazuri şi cu legea.
în adâncul singurătăţii şi disperării, Charlie a început să caute o cale de eliberare. „Dacă Dumnezeu e într-adevăr aici, nu îmi doresc să merg doar jumătate de drum", a explicat Charlie. „Dacă Dumnezeu este aici, doresc să mă predau Lui cu totul. Dar pentru mine există încă un mare *DACĂ."*
„Mi-am dat seama că dacă El era acolo, mi se va arăta dacă

îi voi cere. Aşa că am strigat către El şi L-am rugat să mi se reveleze. Nu s-a întâmplat nimic. Nu am văzut lumini strălucitoare. Nu am auzit voci. Am continuat, încercând să fac faţă lucrurilor. După un timp, cântam la chitară şi îmi pierdeam timpul cu versuri. Nu cântam lui Dumnezeu; doar... cântam."
Versurile ce le cânta erau: „Dacă ar fi să îmi trăiesc viaţa din nou, aş trăi-o doar pentru Tine". în timp ce cânta, puterea şi prezenţa lui Dumnezeu au umplut camera. Parcă l-au înfăşurat pe Charlie şi pacea i-a umplut fiecare colţişor al inimii, întrebările au dispărut şi s-a predat Creatorului.
„Am ştiut imediat că sunt chemat să fiu pastor", a spus Charlie. „Nu mă vedeam în rolul tradiţional, purtând o haină lungă şi o cravată, lucrând zilnic la biserică. Dumnezeu mi-a spus: *Te voi folosi aşa cum te-am creat, prin cântec şi muzică."*
Atunci când Charlie a ajuns să trăiască realitatea Dumnezeului celui viu, întreaga sa viaţă s-a schimbat. „Aveam o dorinţă enormă să cunosc pe Domnul şi să trăiesc pentru El. Nu mai doream să beau, să fiu un rebel. în anii următori credinţa mea a crescut, devenind pasiune adevărată pentru Cristos şi o dorinţă de a vedea treziri în America, în special în generaţia mea."
După ce s-a rugat zece ani şi a lucrat cu tinerii, Dumnezeu i-a permis să conducă închinarea unor grupuri mari de patruzeci şi cincizeci de mii de tineri, adunaţi să se dedice lui Dumnezeu şi să se roage pentru generaţia lor. De atunci, Charlie a scos mai multe CD-uri. Prin muzică, închinare şi rugăciune, Charlie a condus pe mulţi din întunericul disperării la lumină. Acea rugăciune, acel strigăt ca Domnul să Se descopere, făcută cu ani în urmă, 1-a schimbat pe Charlie pentru totdeauna. Acum lucrează şi el la schimbarea vieţii altora.

Charlie Hali despre

rugăciune

îată'<3es;am învăţat eu despre rugăciune: "-"-/■■■ ,:-;r:r^l
;■■;.■ m^-C. ■ Eu **sunt rugăciunea** ■ V^>.^|;
: .:.;;';::iIu •■ Viaţa ta este o viaţă de rugăciune. Mo- ::
; •;:<: v dul în care îţi trăieşti viaţa este ca tămâia :::;
i:;3#â|s;:, înaintea Domnului. Nu poţi să îţi separi 5i;'
c^Wii4i-^-viaţa şi rugăciunile. ;,M■ :■.

|lllill&:-: Fii natural :W

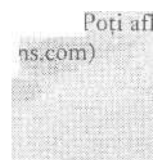
'iStRSiii: Vorbeşte cu Dumnezeu cum ai vorbi cu %i
;^';£§:j£;K: orice persoană. ■

^::g,m:0 Roagă-te pentru orice lucru

;QpII|;||::Asta include şi lucrurile despre care poate J;,;
$S0mîi^"gândeşti că nu e nevoie să te rogi pentru '1
,":Z'i.J:.:;-v/ ele. Invită-L pe Dumnezeu în orice do- "....
'■g^iKW3^meniu şi în orice problemă a vieţii tale. j|::

S:1||:S::f';:;'. ' Fă „plimbări ale sufletului" ^jg

"':■'::■.-■./:■•:/ De multe ori, ies să mă plimb pentru a lă ;\;:- :<^ vorbi cu Dumnezeu. îi spun: *Doamne,* ■':'&& yf: ^L: .:;: *doresc să fiu cu Tine, să Te ascult. Plini-* viii ■iCMifc;,:: *barea aceasta o fac cu Tine şi pentru* Ş;;
ŞSSşiiX'-ff^Tine. Nu voi spune nimic, nu voi face :;£;;: *w:jSi$şH nimic dacă nu Te aud. Te rog, vorbeş-iMJţM ^fff0-S&■■■ te-mi şi spune-mi ce trebuita cer/fyşila* ■ţş \\şiS§.:§§6;Tmc.
Când.iaglucr.ul^cesţ^llrnţ1:^^^^^ *'MmSM-* duhul meuvofbestiliu DuBiBti ttîliilil=iIi]\Jfiv?i-';'; nivel mai adânc deQ||;atiinfB|ipJ|;|gBl|il ¥"'S-;şii:. Ii înmânez o listă cute^reri :^p||lj|aCf!j||p||il||
|j^=i|§te me;
bru al mişcării Passiori Tour. tt .generationproductio,

mai multe

Dacă trebuie sa auzi ceva de la Dumnezeu... 51

Următorul pas

MiiiaMiiiMiii"'" i <t.«iii»i«B<rnMifMMfBTfiiffif'?i`ltfftn-iiryTri^

După ce am terminat liceul, am părăsit oraşul natal, Missouri şi m-am înscris la Colegiul Gordon în Masachusetts, cu încrederea că *ştiu* planul lui Dumnezeu pentru viaţa mea: să devin pastor.

Am fost un tânăr studios şi semestrele au zburat unul după altul. Apoi, într-o vară, tata m-a îndemnat să nu merg un semestru la şcoală şi să petrec acest timp în dedicare înaintea lui Dumnezeu, să caut călăuzirea Lui pentru viaţa mea.

- Dar eu cunosc călăuzirea lui Dumnezeu, i-am răspuns.

- Tu *crezi că* ştii planul lui Dumnezeu. Dar trebuie să fii sigur, mi-a spus tata. Citeşte în Biblie şi vei vedea de câte ori oamenii au dat de necaz pentru că nu şi-au făcut timp să îl întrebe pe Dumnezeu şi să aştepte, să primească înţelepciune de la El.

Eram sigur că acela este planul lui Dumnezeu pentru viaţa mea, dar am ascultat de tata şi am venit acasă în Missouri. Am locuit în familie şi am lucrat la Silver Dollar City timp de patru luni. în această perioadă am petrecut mult timp singur, citind în Biblie şi... ascultând. Mi-am dat seama că nu doar tata a fost cel care m-a îndemnat să îmi pun acest timp deoparte să mă rog, ci şi Dumnezeu însuşi.

La sfârşitul celor patru luni, ştiam un lucru cu siguranţă: Dumnezeu dorea să mai adaug ceva la materiile studiate, şi anume ştiinţele politice.

întors la colegiu, am cerut modificarea curriculumului şi am reuşit să termin cu dublă specializare. După terminarea facultăţii, am lucrat ca intern cu senatorul John Ashcroft. Se

apropiau alegerile şi el m-a rugat să lucrez pentru el în campania electorală, organizând înregistrarea voturilor. Ashcroft nu a câştigat alegerile, dar când preşedintele George W. Bush 1-a numit procuror general, m-a invitat să merg împreună cu el în Washington DC şi acolo am primit slujba visurilor mele. Am lucrat la Departamentul de Justiţie, în biroul iniţiativelor bazate pe credinţă.
Atunci când am terminat liceul, niciodată nu mi-am imaginat că Dumnezeu mă va folosi în Departamentul de Justiţie în Washington DC, că voi conduce campanii şi voi lucra pentru alţi oameni politici. Astăzi mulţumesc tatălui meu care m-a îndemnat să îmi fac timp să caut voia lui Dumnezeu. Dumnezeu nu mi-a arătat harta întreagă pentru restul vieţii mele. Ştia că m-ar copleşi. Dumnezeu mi-a arătat doar următorul pas.
La fiecare intersecţie a vieţii tale, fă-ţi timp să îl întrebi pe Dumnezeu.
El îţi va arăta următorul pas. Şi s-ar putea ca, următorul pas pe care ţi—1 arată Dumnezeu să te surprindă.
Jacob Herschend

Vei fi lăsat în urmă?

Marissa Morningstar îşi ţinea îndoielile ascunse cu grijă. Crescuse într-o familie creştină şi fiecare se aştepta ca ea să trăiască o viaţă creştină. Ştia ce cred pastorul şi părinţii ei despre Dumnezeu. Dar Marissa nu prea ştia ce credea ea despre Dumnezeu.
Ei, am doar şaisprezece ani, îşi spunea. *E prea mult să mă gândesc acum cine sunt şi cum ar trebui să mă port între liceeni. Este şi mai complicat să mă gândesc cum ar trebui să mă potrivesc în planurile Creatorului universului!*
Din când în când, mergea la câte o conferinţă pentru tineri şi simţea că se înflăcărează, dar aproape imediat, îndoielile stingeau flacăra abia pornită.
Oare chiar există Dumnezeu? Este Isus Fiul lui Dumnezeu? Există cer şi iad? Este Isus singura cale către cer? Dacă El există, ce are asta de-a face cu mine? Şi dacă El există, oare îmi mai ascultă rugăciunile după toate lucrurile pe care le-am făcut?
Marissei nu îi păsa aşa de mult de marile discuţii create de *Left Behind,* aşa că se aşeză în scaun şi aşteptă începerea filmului. în cinematograf se stinseră luminile. Povestea începea cu un pilot de avion comercial, ce trebuia să traverseze oceanul, când avu loc inimaginabilul. Sute de oameni pur şi simplu dispărură din avion. Mai rău, oameni dispărură în toată lumea. Au avut loc multe accidente de avion, de tren, de maşină, pentru că oameni din puncte cheie au fost

i

purtaţi către un loc necunoscut, lăsând întreaga lume în haos.Ce să fie?
Evenimentul - răpirea Bisericii - acel moment în care adevăraţii credincioşi vor fi ridicaţi la cer cât ai clipi din ochi, a fost profeţit în Biblie cu mii de ani înainte. Filmul însă spunea povestea celor care au rămas în urmă.

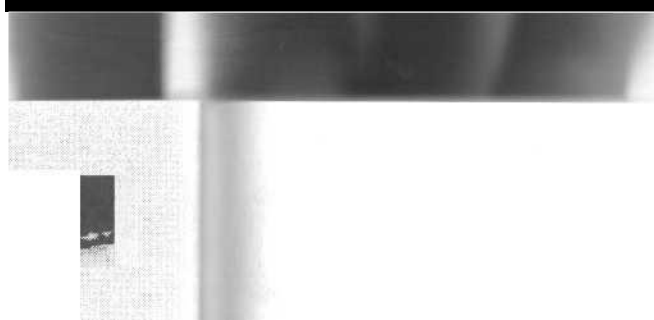
Marissa părăsi cinematograful zguduită de o întrebare: *Ce se întâmplă dacă eu voi rămâne în urmă?*
După film, tinerii din grupul Marissei au discutat cei şapte ani foarte dificili, foarte grei, care urmează răpirii, ani pe care Biblia îl numeşte Necazul cel Mare. Marissa simţea un bolovan în stomac şi i se făcu rău. Plângând, punea întrebare după întrebare tinerilor din grupa ei.
- Este Biblia adevărată?
- Cum putem fi siguri că suntem mântuiţi?
- Ce se întâmplă dacă noi nu trăim după standardele lui Dumnezeu?
- Cum putem fi siguri că creştinismul e adevărata religie? Nimeni nu a putut să îi răspundă.
- Citeşte în Biblie, i-au spus. Nu te îngrijora!
Dar Marissa era îngrijorată, foarte îngrijorată. Dacă Biblia era adevărată, Domnul Isus ar putea veni în orice moment şi ea va rămâne în urmă. în seara aceea a mers la culcare, tremurând, pătrunsă de îndoială şi de teamă. „Doamne, dacă eşti real, dacă exişti cu adevărat, aş vrea să aud ceva de la Tine. Doamne, ajută-mă să cred. Ajută-mă să Te cunosc."
Nimic.
Seară de seară, Marisa a strigat către Dumnezeu şi a ce-

«Siii

rut răspunsuri. Apoi, peste o săptămână, a căzut într-un somn adânc şi a visat ziua judecăţii. în vis stătea la o masă cu trei dintre prietenele ei. Fiecăreia i s-a spus să îşi scrie numele într-o carte şi să răspundă la două întrebări cu „da" sau „nu".
Crezi în Dumnezeu?
Trăieşti aşa cum îi place lui Dumnezeu?
Marissa a scris un x în dreptul lui „da". Toate cele trei prietene au scris un x în dreptul lui „nu".
Un înger al întunericului le-a luat pe prietenele ei, dar un înger luminos a luat-o pe Marisa către un tron măreţ, strălucitor. Dumnezeu i-a vorbit şi a răspuns întrebărilor ei. El i-a spus că totul va fi bine. Ea trebuie doar să se roage şi să aibă credinţă.
Marissa s-a trezit a doua zi dimineaţă cu inima plină de pace. *Nu* a *fost doar un vis,* şi-a dat ea seama. *Dumnezeu mi-a auzit rugăciunile şi* a *auzit strigătele mele!*
De atunci, Marisa se roagă cu încredere pentru familia şi prietenii ei. Este hotărâtă să îşi facă lucrarea, pentru ca să fie sigură că nici unul dintre ei nu va rămâne în urmă.

sincer!

Psalmul 62:8 ne spune să ne vărsăm inimile înaintea lui Dumnezeu, pentru că El este adăpostul nostru. Nu trebuie să ne comportăm ca şi cum am juca un rol sau să încercăm să părem buni înaintea lui Dumnezeu. El ne vede şi ne cunoaşte toate secretele. Dumnezeu doreşte ca noi să ne dăm jos măştile şi să fim sinceri în rugăciune. Mândria ne opreşte să fim sinceri şi ne opreşte să recunoaştem că avem idei greşite despre Dumnezeu sau, ca şi Marissa, nu L-am cunoscut deloc. Fii complet sincer cu Dumnezeu... şi El va răspunde cu credincioşie rugăciunilor tale!

Alege înţelepciunea

Gând aveam cinci ani, tata mi-a spus să mă rog lui Dumnezeu, să-I cer înţelepciune. Mi-a explicat ce spune Biblia despre împăratul Solomon, cel mai înţelept om care a trăit vreodată. Solomon era împărat în Israel. Dumnezeu i s-a arătat şi i-a spus: „Cere-mi orice vrei şi Eu îţi voi da". Solomon ar fi putut să ceară bogăţii, dar nu a făcut lucrul acesta. Ar fi putut să ceară o viaţă lungă, dar nu a făcut lucrul acesta. Ar fi putut să ceară un nume mare, faimă, dar nu a făcut lucrul acesta. Ar fi putut să ceară moartea duşmanilor lui, dar nu a făcut lucrul acesta. Solomon a cerut *înţelepciune.*

Biblia ne spune că lui Dumnezeu I-a plăcut atât de mult cererea lui Solomon, încât 1-a făcut cel mai înţelept om de pe faţa pământului. A fost atât de înţelept, încât împăraţi şi împărătese au călătorit de la distanţe mari să îl întâlnească. Şi, ca şi cum nu ar fi fost destul, Dumnezeu i-a dat mari bogăţii, viaţă lungă, onoare, faimă şi pace din partea duşmanilor.

Chiar dacă aveam cinci ani, lucrurile acestea mi s-au părut grozave. Am început să mă rog în mod regulat pentru înţelepciune. Nu o făceam doar de formă. Mă rugam din toată inima şi ceream lui Dumnezeu să mă facă înţelept ca Solomon, să mă ajute să deosebesc binele de rău atunci când nu eram sigur. Am crescut şi am văzut că înţelepciunea atinge fiecare parte a vieţii: prieteni, decizii, dragoste, carieră.

Când am ajuns la liceu, îmi doream o prietenă să mă ţină de braţ, ca să arăt mai grozav. Dar înţelepciunea pentru care mă rugasem atâţia ani mi-a arătat că alegeam fetele după valorile lumii, nu într-un mod plăcut lui Dumnezeu. Mi-am dat

iii

iw

seama că sunt pe o potecă alunecoasă, care m-ar putea duce departe de puritate. Doream să mă pregătesc să fiu un soţ bun pentru soţia pe care Dumnezeu o va alege pentru mine.

Mi-am dat seama că modul în care un tânăr se întâlneşte cu o fată nu este o problemă de bine sau rău şi că întâlnirile cu fete constituie pentru un creştin atât o aventură cât şi o provocare. Nu primim întotdeauna o listă cu ce putem şi ce nu putem face. Avem de ales. Aşa am decis că voi face nu doar ceea ce Dumnezeu îmi „permite". Am decis să aleg înţelepciunea, ce este cel mai bine pentru Dumnezeu.

După ce am cerut, cu multă rugăciune, înţelepciunea lui Dumnezeu pentru viaţa mea, am luat o decizie radicală. Am decis să spun „nu" întâlnirilor. în loc să mă întâlnesc cu fete, m-am hotărât să II caut pe Dumnezeu. în loc să mă folosesc de fete, am hotărât să le onorez şi să le respect ca pe nişte fiice ale lui Dumnezeu. Mai mult, am hotărât să las înţelepciunea să îmi călăuzească toată viaţa mea - alegerile mele, cariera mea şi, da, chiar şi alegerea viitoarei soţii. Nu voi fi niciodată împăratul Israelului sau cel mai înţelept om de pe faţa pământului, dar cea mai valoroasă lecţie pe care am învăţat-o a fost că, dintre toate lucrurile ce le poţi avea în

această lume, cea mai importantă e înţelepciunea.
In viaţa mea s-au întâmplat multe lucruri de când m-am rugat prima dată pentru înţelepciune, dar nevoia mea de înţelepciune este aceeaşi. Astăzi, ca soţ, tată şi tânăr pastor, îmi dau seama cât de multă nevoie am de înţelepciune şi îl rog pe Dumnezeu să îmi dea înţelepciune toată viaţa mea.

loshua Harris

rugăciune pentru înțelepciune

.. p

fiii:»

Iată câteve versete biblice care te vor ajuta să te rogi pentru înţelepciune:

1 împăraţi 3:4-14

Citeşte istoria vieţii lui Solomon.

Proverbe 15:33

începutul înţelepciunii este teama de Domnul.

Proverbe 16:16

înţelepciunea este mai bună decât bogăţia.

Efeseni 1:17

Avem nevoie de înţelepciune pentru a cunoaşte pe Gristos mai bine.

lacov 1:5

Invitaţie să te rogi pentru înţelepciune.

lacov 3:17

Iată cum arată înţelepciunea.

(Cartea lui Joshua Harris, *I Kissed Dating Goodbyc,* este tradusă în limba română cu titlul „Adio amoruri". Vizitaţi www. joshharris.com.)

TE ROGI

!IN6UR...

Rugăciunea este cea mai importantă lucrare în împărăţia lui Dumnezeu.

O. Hallesby

A

împreună veşnic

Aveam trei ani când întreaga mea lume s-a destrămat. Nu înţelegeam ce înseamnă divorţul. Mă întrebam doar dacă eu eram o fetiţă foarte rea. Oricât am plâns, oricât am strigat, nu am mai putut să trăiesc cu mama şi cu tatăl meu. Nu mai puteam să trăiesc nici în casa mea.

Părinţii m-au dat în grija bunicii. Ea m-a luat la biserică şi m-a învăţat despre Isus. Am învăţat că El mă iubeşte şi că nu mă va părăsi niciodată. în fiecare săptămână, la rugăciune, mă puneam pe genunchi şi mă rugam lui Dumnezeu să îmi mântuiască familia. Şi seara la culcare plângeam şi mă rugam ca Dumnezeu să mântuiască pe părinţii mei.

Când am avut doisprezece ani, viaţa mi s-a întors iarăşi pe dos. Am fost trimisă să locuiesc cu mama şi cu tatăl vitreg. Ei nu mergeau la biserică şi nici nu s-au gândit că eu ar trebui să merg. Şi, adânc în mine, au început să crească durerea şi mânia. Am descoperit că, cel puţin pentru moment, alcoolul îmi stingea durerea inimii. Am început să merg la petreceri şi să ascund anumite lucruri de părinţii mei. Relaţia cu Dumnezeu nu mai era importantă. Nu mai îmi păsa nici dacă părinţii mei erau mântuiţi sau nu.

După câţiva ani, Dumnezeu a îngăduit să apară în viaţa mea nişte oameni care mi-au arătat ce pierdusem. M-am întors la Dumnezeu. El mi-a vindecat rănile şi m-a eliberat de povara pe care o purtam de când aveam trei ani. Când am avut cincisprezece ani, am spus mamei că doresc să merg la biserică şi doresc ca familia mea să meargă cu mine. Am început iarăşi să mă rog din toată inima pentru mântuirea părinţilor mei.

La început, mama mă ducea cu maşina, mă lăsa la biserică şi pleca mai departe. După un timp, ea şi sora mea mai mică au început să vină cu mine. In timpul serviciului Dumnezeu a înmuiat inima mamei. Plângea la fiecare cântare şi în timpul predicii. Nu după multă vreme mama şi sora mea şi-au predat viaţa Domnului Isus.

Am continuat să ne rugăm pentru tatăl meu vitreg, dar nu a fost uşor. El nu dorea să meargă la biserică, ci îşi petre-l cea duminicile la terenul de golf. Dar ştiţi ce a făcut Dumnezeu? Dumnezeu s-a făcut cunoscut tatălui meu chiar acolo unde era, la golf.

într-o duminică, în timp ce juca golf a întâlnit o altă persoană. Cei doi au început să joace împreună. Celălalt om era

,

creştin şi, chiar acolo, în timpul jocului, a vorbit tatălui meu despre Isus. Tatăl meu vitreg a devenit şi el creştin!

Nu pot schimba faptul că familia mea s-a destrămat când aveam trei ani şi nu pot să dau timpul înapoi şi să retrăiesc acei ani împreună cu familia. Ceea ce pot să fac este să mulţumesc lui Dumnezeu pentru bunica mea şi pentru că, prin rugăciune, familia mea nu va fi despărţită pentru veşnicie. La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă!

Kimberly Houston

Un mare preţ

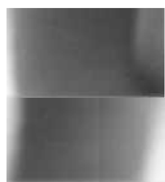
Am crescut într-o familie musulmană mare, cu multe mătuşi, unchi şi verişori care făceau toţi parte din viaţa mea. Eram însă foarte apropiată de sora mea Jean. Mergeam la un liceu în care erau copii din treizeci şi cinci de naţionalităţi diferite. 85% dintre liceeni erau musulmani, de aceea m-am supărat foarte tare pe Jean, într-o dimineaţă de septembrie, în timp ce ne pregăteam pentru şcoală. Dorea să meargă să se roage la catarg în acea dimineaţă.
Propria mea soră făcea un act de nebunie.
Voia să facă ceva intolerabil în familia noastră.
De ce? Se convertise la creştinism.
Sigur, întreaga familie a reacţionat cu ostilitate. Şi ce să facem? Cum să nu reacţionăm aşa când Jean a întors spatele

credinţei noastre. Prietenia noastră s-a destrămat. Acum abia dacă ne mai vorbeam una alteia. Când Jean a încercat să îmi vorbească despre Isus, am refuzat să ascult. Am refuzat şi invitaţia ei la biserică.
Nu înţelege? Să fii creştin este ceva intolerabil!
M-am mâniat şi mai tare când am văzut-o stând acolo, singură la catarg, rugându-se.
Ştiam că islamul este adevărata religie, dar nu puteam ignora schimbarea pe care am văzut-o în Jean în ultimele luni. întreaga ei fiinţă s-a schimbat. înainte era tristă, melancolică. Acum strălucea de nădejde şi bucurie.
Ce s-a întâmplat cu ea? mă întrebam şi îi urmăream mirată înflorirea. Era o persoană fericită. Când m-a invitat la biserica ei, în seara de Anul Nou, am fost de acord. Am acceptat. Va fi o cină plăcută şi mă voi amuza! Habar nu aveam că acolo va fi şi închinare, mesaj şi rugăciune. Dar creştinii nu mă vor birui pe mine!
După două zile, i-am spus lui Jean că voi merge cu ea şi la biserică.
- Dar nu fi prea încântată, am avertizat-o. Greşeşti alegând această religie. Islamul este religia adevărată.
Adevărul este că am fost copleşită de dragostea şi de bucuria pe care am văzut-o în tinerii de la biserica lui Jean. După serviciul de dimineaţă, pastorul de tineret a vorbit cu mine şi mi-a răspuns la întrebări. Confruntată cu marea dragoste a lui Dumnezeu nu am mai rezistat. Cu toate că ştiam ce mă aşteaptă în familia mea, mi-am predat viaţa Domnului Isus.
Mi-ar place să vă spun că familia noastră ne-a îmbrăţişat şi ne-a acceptat decizia de a ne închina Domnului. Ar fi un

ii

sfârşit frumos, ca în telenovele, dar lucrul acesta nu s-a întâmplat. O mulţime de mătuşi şi unchi, peste şaizeci de verişori şi numeroşi verişori de gradul doi au făcut un consiliu de familie pentru a decide soarta „fetelor care s-au convertit", cum ne numeau ei.

Au votat renegarea noastră din familie.

La şcoală, dulapurile erau aranjate în ordine alfabetică. Asta însemna că dulapul meu era înconjurat de dulapul verişorilor mei. In fiecare dimineaţă vorbeam, glumeam înainte de ore. Acum, pentru că nu mai făceam parte din familie, verişorii noştri nu mai vorbeau cu noi. Fiecare dimineaţă începea aşa de urât. Ba şi mai mult, în fiecare pauză, colegii musulmani ne asaltau cu întrebări batjocoritoare.

- Cum poate Dumnezeu să aibă un fiu?
- Cine este Isus?
- Cum poţi să crezi că Isus a murit pe cruce?
- De ce ţi-ai lepădat credinţa?

Nu aveam toate răspunsurile, dar în fiecare zi, Dumnezeu îmi liniştea inima şi am rămas credincioasă horărârii mele de a-L urma pe Isus. Eu şi Jean am început un studiu biblic în campus şi ni s-au alăturat alţi trei liceeni.

Am pierdut o familie mare, o familie iubitoare, dar Dumnezeu i-a înlocuit cu membrii din biserică ce ne-au invitat duminica la prânz . Ne-au invitat la întruniri în vacanţă şi au luat locul familiei noastre biologice.

Anii au trecut, Jean a terminat liceul şi a mers la colegiu. Am rămas să mă rog la catarg, dar nu mai eram singură. Un profesor creştin şi un licean originar din România au venit

lângă mine şi s-au rugat ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze în şcoală şi să schimbe vieţi.

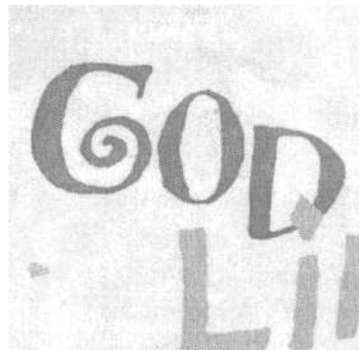
De atunci au trecut anii, am terminat liceul şi ambele „fete care s-au convertit" II urmează pe Isus. Am terminat amândouă facultatea, iar Jean lucrează pentru Crucea Roşie, pentru persoanele persecutate din motive politice.

Eu lucrez la o biserică, la plantarea de biserici în zone cu irabi şi musulmani. De asemenea, doresc să devin misiona-
în Orientul Mijlociu.

Amândouă am plătit un mare preţ devenind creştine.

Domnul Isus însă merită aşa un preţ.

Catherine Chammout

ne vedem la

catar

Patruzeci şi cinci de mii de tineri a fost numărul total al celor care s-au adunat la catargul şcolii lor la primul eveniment „Ne vedem la catarg" (See You at the Pole, SYATP) organizat în a treia miercuri a lunii septembrie 1991. De atunci, mii de cluburi biblice conduse de liceeni şi grupuri de rugăciune s-au format ca rezultat al acţiunilor „Ne vedem la catarg". Milioane de tineri s-au adunat din ziua aceea să se roage pentru şcolile lor. Chiar dacă eşti singurul elev care se roagă la catargul şcolii, ca Jean, sora Catherinei, sau sunt mai mulţi elevi, sa ştii că Dumnezeu va răspunde rugăciunii tale, dacă rămâi ferm înaintea Lui şi mijloceşti pentru şcoala ta.

Vizitează site-ul www.syatp.com, unde vei afla povestiri uimitoare şi mărturii ce te pot inspira. Pentru mai multe informaţii vizitează şi

www.youthworkers.net.

Cu ochii lui isus

Când am păşit în holul liceului, am început să tremur. Era o mulţime de elevi în jurul meu, dar mă simţeam singur. Priveam feţele celor pe care-i ştiam trecând pe lângă mine, încercând să ghicesc ce gândesc ei despre mine. Apoi am privit de-a lungul holului şi am văzut o mulţime de elevi în jurul dulapului meu. Inima a început să îmi bată atât de tare încât simţeam că îmi iese din piept. *Chiar vreau să fac asta?*

Am auzit de curând un mesaj care vorbea despre trăirea unei vieţi fără reputaţie. în timp ce ascultam, mi-a trecut prin gând că, în cei patru ani de liceu am avut mult de câştigat din pricina reputaţiei mele, dar totul era doar reputaţia mea. Stând acolo, m-a cuprins un val de întristare când mi-am dat seama că deşi cei mai mulţi mă cunoşteau pe nume, mulţi dintre ei nu-L cunosc pe Dumnezeul căruia îi slujesc. Şi am simţit că Dumnezeu mă conduce, mă îndeamnă să îngenunchez în faţa dulapului, să nu ţin cont de reputaţia mea, să fiu gata să sufăr chiar persecuţie, dar să mă rog pentru şcoala mea.

Am dorit să urmez călăuzirea lui Dumnezeu şi ştiam că nimeni nu mi se va alătura. Mai mult, se vor amuza pe seama mea.

Am şoptit unui prieten care mergea lângă mine: „Nu pot face asta". Am îngânat încet o rugăciune, rugând pe Dumnezeu să îmi dea putere şi curaj. Când am privit iarăşi, parcă mi se ştersese prima imagine. Totul era acum clar şi mi-am văzut colegii cu alţi ochi: cu ochii lui Isus. Nu am mai văzut lucrurile de suprafaţă. Zâmbetele lor dispărură. în locul zâm-

I't

JP

■ f]

betului am văzut durere, vinovăţie, teamă. M-a durut inima atunci când Duhul Sfânt m-a convins cât de egoist sunt.

Atunci am îngenuncheat în faţa dulapului şi am mulţumit lui Dumnezeu. L-am rugat pe Dumnezeu să atingă şcoala mea şi să se folosească de mine aşa cum doreşte El, în ultimele săptămâni de şcoală. Nu ştiu ce a făcut Dumnezeu cu colegii mei ca rezultat al rugăciunilor mele, dar ştiu ce a făcut Dumnezeu în mine. Pe cât îmi era de teamă să ies din zona mea de confort, pe atât de mult m-am bucurat de

răsplătire. Am crescut în cunoaşterea şi umblarea mea cu Domnul Isus.
De acum înainte, chiar dacă prietenii vor privi ciudat la mine, nu au decât să mă privească de sus, pentru că în pauză, în fiecare zi până la absolvire, voi îngenunchea şi mă voi ruga, ascultând de chemarea lui Dumnezeu.

Christina Bock

IAU «NTĂ...

**Când va năvăli vrăjmaşul
ca un râu.
Duhul Domnului
îl va pune pe fugă."**

Isaia 59:19b

Siguranţa

6 DACĂ LUCRURILE

O Î

Septembrie - luna care trădează vara - nu a fost niciodată luna mea preferată. In ciuda primelor semne

de toamnă, era o frumoasă miercuri dimineaţă, când am ajuns la şcoală mai devreme, pentru că trebuia să facem exerciţii cu grupa. Exerciţiile erau o scuză grozavă ca să nu mă duc la rugăciune la catarg în acea zi. Nu am putut participa la raliul tinerilor ţinut în acea seară la Biserica Baptistă Wedgwood, pentru că făceam parte şi din echipa de teatru a tinerilor.
Trebuia să fiu la biserică la ora cinci după-amiaza, pentru a repeta piesa. Nu a fost nimic neobişnuit. Am avut un timp frumos, am avut o repetiţie frumoasă. Oamenii au început

să apară la biserică foarte devreme. Copiii veneau din tot oraşul pentru raliu.
M-am aşezat lângă o uşă de la intrare, pentru că aveam de împărţit programe şi aşteptam o prietenă pe care o invitasem. Am salutat pe cei care intrau, urmărind pe fiecare. Am văzut deodată un om înalt în sală şi am avut sentimentul ciudat că ceva nu este în regulă. M-am întors, l-am urmărit şi am simţit că mă trec fiori pe şira spinării.
în buzunarul blugilor avea un pistol!
înainte să pot reacţiona, omul a început să tragă în cei aflaţi deja în hol.
Acel om omoară oamenii în clădirea bisericii! Trebuie să îi ajut cumva!
Nu mi-a trecut prin cap să fug afară din clădire - am fugit înăuntru. *Dacă nu mă poate vedea, nu mă poate omorî,...* m-am gândit, încercând să îmi stăpânesc groaza care mă cuprinsese. Am îngenuncheat în spatele unui rând de bănci, când am auzit împuşcături şi am simţit o durere explodân-du-mi parcă în spate, cu aşa intensitate că nu mai aveam aer.
Am fost împuşcată!
Blocată de panică şi teamă, am făcut singurul lucru pe care îl ştiam: m-am rugat. M-am rugat cum nu mă rugasem în viaţa mea: *Doamne, ajută-ne! Doamne, protejează-ne!*
S-au auzit şi alte împuşcături.
Apoi omul a întors pistolul către el însuşi.
Dumnezeu mi-a dat putere să mă ridic în picioare şi să merg afară la o ambulanţă.
Am fost dusă la spital pentru tratament, dar după atâtea

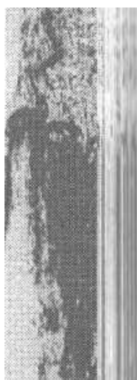

împuşcături parcă nici spitalul nu mi se părea mai sigur ca biserica. Mi-am dat seama că este doar un singur loc sigur pe faţa pământului şi acela este să fii în voia lui Dumnezeu. Acolo doresc să fiu întotdeauna!

Mary Beth Talley

Eşti pregătit?

Parcă cineva mă îndemna să mă rog în acea toamnă, cu câteva zile înainte de întâlnirea „Ne vedem la catarg" din liceul meu. Acest îndemn la rugăciune era neobişnuit pentru mine. Cu toate că eram creştin de câţiva ani şi mergeam la biserică în mod regulat, ca şi alţi colegi ai mei, eram destul de comod. Nu eram prea entuziast pentru Dumnezeu şi nu făcusem nimic să ajut pe altcineva să îl cunoască.
Cu alte cuvinte, eram un tânăr normal!
M-am dus în acea dimineaţă la catarg şi m-am rugat împreună cu aproape o sută de tineri. Nu aveam idee că aceasta va fi ultima zi normală din viaţa mea.
Seara am mers la un meeting pentru tineret, organizat de Biserica Baptistă Wedgwood din Fort Worth, Texas. Am găsit un loc liber lângă prietenii mei, în al patrulea rând. Râ-deam, povesteam şi ascultam cântările, când o explozie parcă a zguduit camera.
Focuri de armă!, m-am gândit.
încet, m-am întors şi am văzut bucăţi de sticlă sărind peste tot în biserică.

1

'■ i

m

Am căutat un adăpost. Membrii echipei de închinare stăteau cu faţa la pământ. Am văzut un om ridicat, ţinând arma strâns, trăgând în cei care stăteau lângă perete. S-au auzit gemete şi sunetul împuşcăturilor.

Imagini de coşmar îmi treceau prin faţa ochilor şi am văzut veşnicia. Acolo, pătruns de mirosul şi sunetul morţii, am ştiut că mă aşteaptă veşnicia, dar nu eram pregătit pentru ea.

Revelaţia a fost puternică, clară şi simplă: relaţia mea cu Dumnezeu nu avea nimic valoros în ea şi în focul veşniciei va arde. Mă rugasem Domnului cu mintea, dar niciodată nu mă predasem Domnului din toată inima.

în cameră, în jurul meu, erau oameni răniţi, oameni pe moarte. Pentru câţiva din prietenii mei a fost prea târziu pentru revelaţii de ultim minut. Pe genunchi, m-am rugat, nu cu mintea, ci din adâncul inimii: *Doamne, nu am nici un control asupra acestei situaţii, dar pot să am control asupra destinului meu. îl accept pe Domnul Isus ca Mântuitor şi îmi încredinţez viaţa Ţie. Dacă voi muri în seara aceasta, doresc să mor credincios. Dacă voi trăi, doresc să trăiesc pentru Tine.*

Aş fi dorit să se termine coşmarul, dar omul continua să tragă. Apoi, deodată... *linişte.*

S-au auzit sirenele maşinilor poliţiei, gemetele celor răniţi, planşetele pentru cei morţi. Toate acestea m-au copleşit. Eram acolo peste şase sute de oameni. Cu mişcări încete, am ajutat câţiva copii să îşi găsească părinţii. L-am văzut pe pastorul de tineret plângând, şocat de tot de ceea ce se întâmplase. Eram doborât şi eu, dar în acel moment am ştiut

adevărul din Romani 8:26 - Dumnezeu ne ajută să ne rugăm atunci când nu ştim cum să ne rugăm. Nu am ştiut cum să mă rog pentru pastorul de tineret care suferise aşa o pierdere, dar Dumnezeu m-a ajutat. După un timp, el s-a ridicat şi a pornit să ajute pe ceilalţi.

De atunci nu am mai trăit o zi normală. Nu am mai vrut să trăiesc o zi normală! M-am bucurat de o sclipire de eternitate şi acum sunt gata, sunt pregătit. Eşti şi tu?

Kevin Pratt

încredinţează-ţi inima si viata lui

Isus,

Kevin şi-a încredinţat viaţa Domnului Cristos în mijlocul unei mari tragedii, dar tu nu trebuie să treci printr-un dezastru ca să-ţi dai seama că ai nevoie de Dumnezeu. Dumnezeu însuşi te caută. El bate la uşa inimii tale, aşteptând ca să-I deschizi.

Biblia spune că II poţi invita pe Isus în viaţa ta, că îţi poţi încredinţa viaţa Lui.

„Dacă mărturiseşti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, şi dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit."

Romani 10:9

Nu trebuie să spui anumite cuvinte, ci contează să faci lucrul acesta din toată inima. Rugăciunea de mai jos poate fi un început. *Doamne, sunt conştient că nu sunt într-o stare bună înaintea Ta. Te rog, iartă-mi păcatele. Vino în viaţa mea şi devino pentru mine o Persoana reală. Ştiu că am nevoie de Tine. îţi încredinţez viaţa mea şi îţi mulţumesc pentru că ai murit pe cruce pentru mine.*

DACĂ DOREŞTI CA EL SĂ LUCREZE ÎN ŞCOALA TA

•

Un „luptător în rugăciune" este o persoană convinsă că Dumnezeu este atotputernic, că Dumnezeu are puterea să facă totul, să schimbe pe oricine şi să intervină în orice împrejurare.

Bill Hybels

Canada fire

Dumnezeu nu se potrivea în nici unul dintre clişeele de la şcoala Delta din Canada. Elevii creştini de aici erau siguri pe ei şi destul de înguşti. Se întâlneau din când în când într-o clasă liberă, să discute, să vizioneze un film la video, să joace jocuri şi să mănânce pizza. în pauze rămâneau grupaţi, ignorând pe cei ce erau singuri pe coridoare. La fel ca un club al elitelor, grupul nu era numeros şi nu s-au gândit vreodată să întindă mâna şi să ajute pe adolescenţii cu probleme din jur.

în aceeaşi cameră se întâlnea şi un grup de studiu biblic. Ei aveau un program bine stabilit. Discutau pasaje biblice şi comentau, chiar se certau, încercând să înţeleagă ce înseam-

nă fiecare verset. Cum aproape fiecare întâlnire se încheia cu elevi supăraţi, pentru că se certaseră cine are dreptate şi cine nu, grupul a atras doar tineri cărora le plăcea să se certe.

O altă activitate creştină la şcoala Delta era „Ne vedem la catarg". în a treia miercuri din luna septembrie, un grup de elevi conduşi de câţiva pastori de tineret se întâlneau la catarg şi se rugau pentru şcoala lor. Dar, după aceea fiecare dispărea în grupul lui de prieteni.

Aşa că, la şcoala lui Darian Kovak erau câteva chestii ste-reotipe care defineau cuvântul *creştin:* fie o persoană mult mai bună decât celelalte, încât avea nevoie de un club special, fie o persoană căreia îi

plăcea să se certe, fie o persoană care se întâlnea o dată pe an, pentru câteva minute, pentru rugăciune publică.
De aceea, când Darian 1-a auzit pe Matt, un elev american, îndemnând tinerii canadieni să înceapă grupuri de rugăciune la liceul lor, a ştiut că va fi dificil. Dumnezeu avea deja o reputaţie nu prea bună la şcoala lui. Ideea unor tineri ieşind din aceste manifestări stereotipe, trecând dincolo de clişee, i se părea ciudată. Cu toate acestea, Darian şi-a scris numele pe o foaie, cerând mai multe informaţii. Curând a primit câteva e-mailuri de la Matt cu idei, sugestii cum să înceapă un grup de rugăciune.
Darian ştia că pentru a aduna elevi să se roage pentru liceul lor are nevoie de mult mai mult decât intenţii bune. Trebuia să se facă o minune!
Apoi, într-o seară, la grupul de tineret, Jess, una dintre fete, 1-a întrebat pe Darian dacă s-a gândit vreodată să se roa-

ge la şcoală. *Iarăşi,* s-a gândit Darian, uimit că primeşte aceste îndemnuri de la doi oameni diferiţi. Motivat de încurajările lui Jess, a doua zi la prânz Darian a răspuns îndemnului. El şi Jess au adunat câţiva elevi la catarg să se roage.
A doua săptămână s-au întâlnit din nou şi au mai apărut câţiva. In următoarele săptămâni s-au adunat aproape zece tineri. In fiecare săptămână Darian începea cu un scurt moment devoţional. Citea un psalm. Apoi elevii se împărţeau în grupuri de trei sau patru şi se rugau în mod concret pentru profesorii şi elevii pe care îi ştiau. Un grup s-a rugat şi pentru echipa de fotbal.
La început, elevii şi-au propus să nu fie un grup exclusiv: oricine era binevenit. Una dintre rugăciunile lor era ca Dumnezeu să dărâme barierele care îi despărţeau pe elevi şi să aducă unitate.
Când un elev nemântuit s-a oprit să vadă ce fac ei acolo, a fost primit cu bucurie şi încurajat. Un alt elev a venit şi i-a rugat să se roage pentru tatăl lui, care era bolnav. Unul câte unul, elevii care aveau probleme veneau şi le spuneau să se roage pentru ei, fiecare cu nivelul lui spiritual şi social pentru că fiecare persoană se simţea acceptată.
într-o zi ploioasă, rece, un profesor a deschis uşa sălii de întâlniri a elevilor şi i-a chemat înăuntru pe tinerii ce tremurau de frig. S-au bucurat de căldură, de scaune confortabile şi de posibilitatea de a folosi pianul. Când unul dintre elevi a adus şi chitara, au adăugat timpului de rugăciune şi un timp de închinare.
„Am fost copleşit", îşi aduce aminte Darian. „Nu mă gândisem vreodată că aşa ceva se poate întâmpla în şcoala mea."
Săptămână de săptămână, grupul creştea. La începutul

anului şcolar următor, erau aproape şaptezeci de elevi şi participau din când în când câte un profesor sau doi. Uimitor era faptul că elevii se simţeau bine, indiferent de grupul religios din care făceau parte. Şi atunci când au început să se adune doar pentru a se ruga pentru şcoala lor, stereotipiile creştine au început să cadă. Zidurile au căzut, barierele au fost dărâmate... şi între ei s-a închegat o strânsă prietenie. Pentru prima dată în şcoală, Evanghelia a fost vestită în mod liber, elevilor nemântuiţi.
Darian a absolvit liceul la sfârşitul celui de-al doilea an al grupurilor de rugăciune şi alţi elevi au continuat ceea ce a început el. Chiar dacă se pregătea pentru colegiu, Darian se ruga din toată inima pentru liceul lui şi alte licee din Canada. Se ruga zi de zi ca focul lui Dumnezeu să cuprindă Canada. Aşa că, în perioada în care a fost în colegiu, Darian a fondat Canada Fire, misiune care are ca scop răspândirea viziunii grupurilor de rugăciune în şcoli, în toată ţara. Darian s-a întâlnit cu preşedintele organizaţiei Focus on the Family, Canada, care a fost de acord să vorbească despre aceasta într-o scrisoare de ştiri a misiunii. O altă persoană din biserica lui a cumpărat, a creat şi acum administrează o pagină web www.canadafire.org, pentru a răspândi viziunea. Curând Darian a fost rugat să vorbească la întâlniri de tineret, la întâlniri în biserici şi la conferinţe.
în multe locuri din Canada elevii păstrează vie torţa rugăciunii şi astfel sunt schimbate vieţi, şcolile trăiesc experienţa prezenţei Duhului Sfânt şi Canada este cuprinsă de focul lui Dumnezeu.

3

pas i

pentru a câştiga scoală ta

Jacă doreşti să afli mai multe despre Canada Fire, vizitează ywww.canadafirc.org.

Dacă doreşti să te rogi lui Dumnezeu pentru liceul tău, pentru şcoala ta:

1.
Vino în prezenţa lui Dumnezeu.

2.
Ascultă vocea Lui.

3.
Fă ceea ce îţi spune El.

idrăzneşte să visezi şi nu te teme să ceri lucruri mari!

Ameninţări la SaPulpa

La doar câteva săptămâni după focurile de armă care au adus moartea la liceul Columbine din Littleton, Colorado, elevii din liceul Sapulpa, Oklahoma, au primit şi ei ameninţări cu moartea. La baie s-a găsit o foaie de hârtie pe care erau scrise numele elevilor ameninţaţi cu moartea. Administraţia şcolii a ridicat gradul de securitate şi a încercat să stăpânească panica ce se răspândise între elevi.

Eram unul dintre liderii clubului creştin la şcoală şi am simţit că în această situaţie este nevoie de un mod de abordare mai drastic. Elevii trebuie să ştie că Dumnezeu este real şi că El poate schimba chiar şi cele mai înrăite inimi.

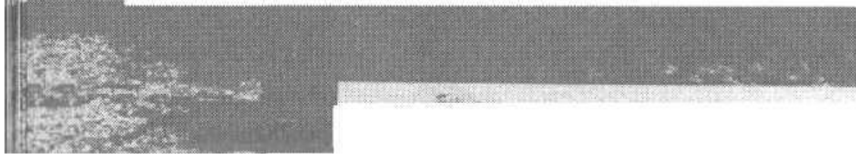
Ricky, un fost dealer de droguri a cărui viaţă fusese schimbată prin puterea lui Dumnezeu, a auzit despre ameninţările cu moartea şi a fost gata să acţioneze. S-a hotărât să se ridice în chioşcul liceului, să îşi prezinte mărturia şi să îi conducă şi pe alţii în rugăciune.

Asta este, Doamne] m-am rugat. *Asta este ocazia pe care o aşteptaml*

împreună cu Ricky, am adunat câţiva prieteni creştini şi am anulat întâlnirea noastră obişnuită de la amiază. în loc să facem ce făceam de obicei, am mers în sala de gimnastică, ne-am umilit, ne-am smerit înaintea lui Dumnezeu, am plâns şi I-am cerut să lucreze în şcoala noastră.

Apoi ne-am îndreptat spre cofetăria şcolii. Când Ricky a început să spună ce a făcut Dumnezeu pentru

el, a fost tri-

mis la biroul directorului, dar fără să fie intimidaţi, alţi elevi s-au ridicat şi au început să vorbească despre planul de mântuire al lui Dumnezeu. S-a ridicat chiar şi un elev de origine rusă, care vorbea greu limba engleză.

Profesorii, administratorul şi directorul au venit la cofetărie, dar elevii nu au putut fi opriţi. Era clar că, dacă un elev era luat la biroul directorului, altul îi va lua locul. Aşa că, în loc să intervină, personalul ne-a urmărit de pe margine.

Atunci când Duhul Sfânt m-a îndemnat să vorbesc, i-am îndemnat pe fiecare să renunţe la droguri, la alcool, la relaţii nesănătoase, la orice i-ar ţine departe de Domnul Isus. Unii elevi au început să plângă, alţii au început să pună întrebări şi cinci şi-au încredinţat viaţa Domnului.

Prin ceea ce s-a întâmplat, nu numai că nu ne-a mai păsat de ameninţările cu moartea, dar frica a fost înfrântă şi Dumnezeu a dat creştinilor un nou avânt. După câteva săptămâni, una dintre prietenele mele, care înainte consumase droguri, a participat la o scenetă şi şi-a prezentat mărturia în faţa a nouă sute de oameni, la o serbare. Două sute de persoane au venit în faţă şi şi-au predat viaţa Domnului Isus.

Dumnezeu ne-a schimbat frica în credinţă. Elevii care se complăceau într-o stare de comoditate, acum au primit curaj să vorbească despre Cristos nu doar în sala de mese, ci şi pe coridoare, pe terenul de fotbal, în orice loc.

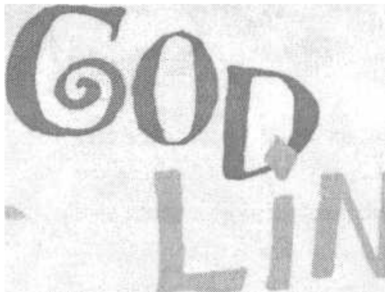
Julee Delong

■j .
•fei

I-

I

principii
ale rugăciunii pentru şcoala ta

1.
**Nu uita că rugăciunea ta pentru şcoală
va fi la fel de eficientă ca timpul tău de rugăciune personal.**

Lasă-te călăuzit de Duhul Sfânt. Lasă-L să lucreze în viaţa ta.

3.

Roagă-te şi cere lui Dumnezeu strategie de rugăciune pentru şcoala ta.

4.

întreabă personalul administrativ şi profesorii cum te poţi ruga în mod concret pentru ei.

5.

Roagă-te pentru mântuirea unor elevi din şcoala ta şi pentru ocazii de a-L vesti pe Cristos.

6.

Roagă-te pentru toţi cei din şcoala ta.

7.

Fii concret. Scrie motive de rugăciune. Urmăreşte şi aşteaptă răspunsurile.

(Adaptat după *A Guidc to Starting a Praycr Group on Yom Campus,* Tcrry Johnson, scrisoare de ştiri a Campus Ministry, Andover, Kansas.)

Locul preasfânt

în 1999 liceul meu era renumit prin violenţă. Pe culoarele liceului erau multe bătăi şi copiii ameninţau cu moartea alţi elevi. Haosul părea să cuprindă şcoala. Gemete... strigăte... Direcţiunea şcolii a instalat la intrare detectoare de metal pentru a descoperi armele, dar nici aceasta nu a rezolvat problema. Ştiam că lucrurile trebuiau să se schimbe şi că doar o minune din partea lui Dumnezeu ar putea rezolva situaţia. Ştiam că am ceva de făcut. Mi-am dat seama că Dumnezeu este răspunsul, dar nu mă simţeam prea bine să vorbesc altora despre El.

Să fiu cinstit, mai era o problemă. Nu eram prea agreat de colegi, asta dura de mult timp, şi ultimul lucru pe care l-aş fi dorit acum era să fiu şi mai puţin agreat în liceu din cauză că vorbesc despre Cristos. Ezitam în a lua o decizie. Mă gândeam ce este mai bine pentru şcoală şi ce este mai bine pentru mine. Dar oare, să nu vorbesc şi să încerc să îmi protejez reputaţia, era bine pentru cineva?

în vacanţa de vară am citit în Biblie cum perdeaua care separa în Templu Locul Sfânt de Locul Preasfânt s-a rupt în două atunci când a murit Cristos. In acel moment, noi toţi, nu doar marele preot, am primit acces în Locul Preasfânt. Cumva mi-am dat seama că, prin rugăciune am acces direct la Dumnezeu şi lucrul acesta m-a făcut să doresc să mă rog. Am decis să mă rog şi să fac ceea ce îmi va spune Dumnezeu.

Cu o zi înainte de începerea şcolii, m-am întâlnit cu câţiva dintre prietenii mei şi am făcut o plimbare în jurul zidurilor liceului, o plimbare aşa ca la Ierihon. Ne-am plimbat de

Hi

şase ori, rugându-ne concret pentru elevi, profesori şi personalul administrativ. Ne-am rugat pentru problemele cu care se confruntau unii dintre elevi şi ne-am rugat pentru pace în şcoala noastră. în timpul ultimei plimbări am cântat şi L-am lăudat pe Dumnezeu. în noaptea aceea am simţit că lucrurile se vor schimba.

După ce şcoala a început, ne-am întâlnit, câţiva prieteni, în fiecare dimineaţă la ora 7:00, să ne rugăm. Ne rugam şi pentru Chris, un băiat ce folosea droguri.

Săptămânile au trecut şi grupul de rugăciune a crescut, ajungând la patruzeci de elevi. înainte nu prea ne cunoşteam noi, creştinii din şcoală. Dar acum mulţi veneau cu Biblia la şcoală. Am ajuns să ne cunoaştem unii pe alţii şi să creştem în credinţă.

Am început un studiu biblic la noi acasă şi au venit cincisprezece elevi. într-o seară cine apare la studiu biblic: Chris! în seara aceea, el şi-a predat viaţa Domnului Isus. Nu după mult timp m-am simţit

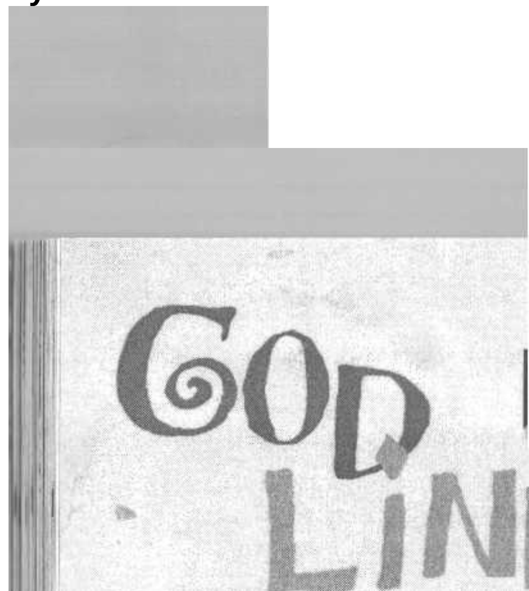
îndemnat să vorbesc unei fete. Ea nu credea în Dumnezeu şi era practicantă Wicca, un fel de vrăjitorie. Mi-a spus că biserica e un lucru prea complicat pentru ea.
- Domnul Isus nu este o Persoană complicată! i-am spus.
I-am explicat cum perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt şi cum prin jertfa Lui pe cruce, Domnul Isus a asigurat mântuire pentru fiecare, inclusiv ea, şi acces la Dumnezeu.
Nu pot să spun că toţi elevii s-au întors la Dumnezeu, nici că problemele din şcoală au dispărut. Lucrul acesta nu s-a întâmplat. Dar Dumnezeu a lucrat în vieţile noastre, una

Dacă doreşti ca El sa lucreze în şcoala ta.

câte una. Anul şcolar nu a fost perfect, dar a fost cel mai liniştit din ultimii ani.
Mulţumesc lui Dumnezeu în fiecare zi, pentru că avem cale liberă în Locul Preasfânt. Indiferent de vârsta ta, de problemele tale, Dumnezeu te invită şi pe tine la tronul harului Său.
Oricine este bine venit... oricând!

Tyler Branine

grupuri mici în rugăciune

Dumnezeu ne spune că există o putere a unităţii şi că acolo unde doi sau trei sunt adunaţi în Numele Iui Isus, El este în mijlocul lor (Matei 18:19-20). Cei mâi mulţi tineri se roagă mai uşor dacă sunt împărţiţi în grupuri mici de rugăciune. lată de ce rugăciunea în grupuri mici este atât de eficientă.
Vă puteţi stabili şi întâlni într-un anumit loc, în fiecare dimineaţă, înainte de începerea orelor, pentru a vă ruga. Vă puteţi ruga în pauză cu grupul vostru sau puteţi avea o seară de rugăciune.
Iată câteva idei pentru grupurile mici de rugăciune.

«__ Grupul de rugăciune condus de Tyler se aduna lângă camioneta Iui, în parcare, în fiecare dimineaţă şi se ruga. Se rugau în mod concret pentru elevi în trei feluri: după nume, după problemele cu care se confruntau, după stadiul relaţiei lor cu Dumnezeu. Ceilalţi elevi, curioşi, i-aii întrebat ce fac acolo în fiecare dimineaţă şi grupul de rugăciune a avut ocazia să le vorbească despre Cristos.

:*■—• Unele grupuri încep cu laudă.

«_ Un alt grup de rugăciune îşi stabileşte un motiv de rugăciune în fiecare zi. într-o zi se pot ruga pentru profesori, în altă zi pentru mântuire sau trezire. Alt grup se roagă zilnic conform cererilor de rugăciune primite.

*■"•> Un alt grup de rugăciune a cerut sprijin de la bisericile locale şi adulţii din acea localitate se roagă acum pentru elevii din şo

Dacă doreşti ca El să lucreze în şcoala ta...

Triplează puterea

Certurile, folosirea drogurilor, băutura, sexul erau problemele cu care se confruntau cei mai mulţi dintre elevi. A fost uşor să identificăm problemele, dar nu la fel de uşor a fost să găsim soluţia. în vara anului 2001, am mers la o conferinţă Student Venture în Myrtle Beach, Carolina de Sud şi am stat în aceeaşi cameră cu Rachel Gartrell şi Cortney Moore, eleve şi ele la liceul McEachern.

Am discutat şi ne-am dat seama că este nevoie de unitate între elevii creştini din liceul nostru, că doar uniţi putem oferi o mărturie puternică. Era greu să vorbeşti de unitate pentru că şcoala noastră era mare şi orele aveau loc în mai multe clădiri, într-un campus foarte întins. Cu toate acestea, ne-am rugat şi am format un „triplet" de rugăciune. Tripletul a cerut Domnului, în rugăciune, pe parcursul verii, strategii.

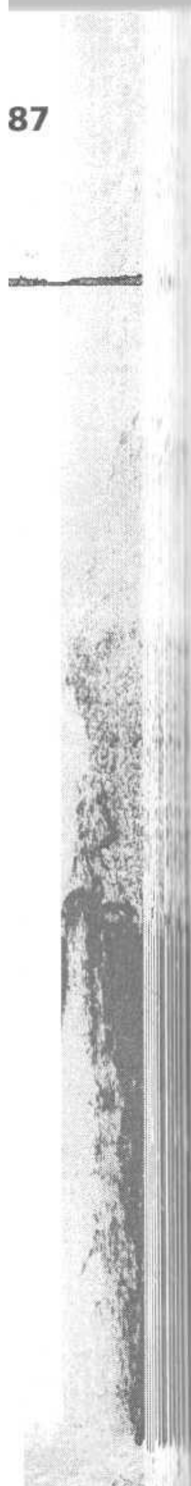
Pas cu pas, Dumnezeu ne-a oferit planul Lui. înainte de începutul şcolii, împreună cu alţi elevi creştini, am făcut o plimbare de rugăciune în jurul campusului şi L-am rugat pe Dumnezeu să dărâme zidurile diviziunii.

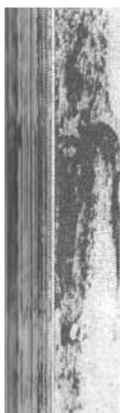
Următoarea idee a fost uimitoare! Am organizat o seară specială pentru boboci: elevii din clasa a IX-a. S-au simţit şi ei bine şi noi am reuşit să stabilim de la început o relaţie cu ei deosebit de frumoasă.

Următoarea strategie a fost studiul biblic pentru lideri. Eu şi Cortney eram lidere şi am început un studiu biblic prin care doream să ne câştigăm prietenii. Cu toate că începutul a fost slab, după câteva săptămâni au venit mai mulţi elevi.

Apoi am organizat o săptămână a seniorilor, am planificat

87

un mic dejun al fetelor din clasa a XII-a şi am invitat-o pe Nancy Wilson de la Student Venture. Ne-am gândit că vor veni aproape cincizeci de eleve, dar au venit o sută cincizeci! Au auzit Evanghelia şi nouă eleve L-au primit pe Domnul Isus ca Domn şi Mântuitor.

Dumnezeu i-a dat inspiraţie lui Rachel şi ea a creat un design pentru tricoul pe care l-au purtat toate fetele senioare, tricou ce a creat unitate între ele, a adus fete din diferite grupuri etnice şi religioase împreună şi a creat o deschidere către Dumnezeu.

Apoi, după atacurile teroriste de la 11 septembrie, şcolilor li s-a permis să se roage. în liceu erau trei mii de elevi. Trei sute s-au adunat pentru un singur scop: să se roage pentru naţiunea noastră, pentru conducătorii noştri, pentru pompieri, pentru poliţie, pentru cei implicaţi în operaţiunile de salvare şi pentru toţi cei care au pierdut pe cei dragi în această tragedie.

La întrunirea tuturor elevilor şcolii, directorul a numit clasa noastră „clasa unităţii". A fost extraordinar să absolvim cu această titulatură, dar a fost şi mai uimitor să ştim că lăsăm amprenta lui Dumnezeu în liceul McEachern.

Katie McElreath

de rugăciune

Tripletul de rugăciune este cea mai simplă, cea mai răspândită mişcare de rugăciune între elevi. Este un mod extraordinar de a mobiliza prietenii la rugăciune. Iată câteva dintre metodele pe care le puteţi folosi:

*—- Tripletul poate să fie format din colegi de la şcoală, colegi de la clubul sportiv sau colegi de la grupul de : rugăciune.

*—» De multe ori tripletul înseamnă trei prieteni creştini, care se întâlnesc de trei ori pe săptămână să se roage pentru trei prieteni care au nevoie de Domnul Isus. Aceasta înseamnă că se roagă pentru nouă prieteni.

*—- Aşa cum au făcut Katie, Cortney şi Rachel vă puteţi ruga Unul pentru altul şi pentru şcoala voastră şi puteţi organiza o activitate pentru a arăta dragostea lui : Dumnezeu.

«— în cadrul tripletului vă puteţi ruga pentru colegii voştri, .;.-..■■■ sau vă puteţi ruga pentru cei trei copii care sunt pe aceeaşi pagină a catalogului. ;

_— Dacă nu ai un grup cu care să te rogi, cere Domnului să-ţi arate alte două persoane cu care poţi forma un triplet, apoi ai încredere şi Domnul va purta de grijă.

Pentru mai multe informaţii vizitează www.gocampus.org

sau www.everyschool.com

PE PjJNCTU

RfHOfcTA...

Rugăciunile noastre întind puntea pe care vine puterea lui Dumnezeu.
Watchman Nee

Renunţare ia dr^o^gUrl

Aveam şaptesprezece ani şi cu toate că îmi dedicasem viaţa Domnului Isus şi mă luptam să îl urmez pe Dumnezeu, umblarea mea creştină era în cădere liberă. Parcă pentru a înrăutăţi lucrurile şi mai mult, grupul de tineri la care participam nu era cea mai bună alegere.

Petreceam multe ore la biserică, lucrând la partea electronică, la sunet, la lumină, pentru centrul de tineret şi tot ce primeam în schimb era oboseală, epuizare. Ceva din mine parcă dorea să renunţe la tot şi să se întoarcă la vechea mea gaşcă şi la droguri.

Dar ce se va întâmpla dacă întorc din nou spatele la Dum-

nezeup Eram îngrijorat. *Ce se va întâmpla cu cei mai mici decât mine, cei care privesc la mine?*

Cei din echipa de închinare povesteau deseori despre rugăciune, dar nu s-au rugat niciodată. Erau necăjţi pentru că adulţii nu aveau încredere în noi, pentru că nu conduceam închinarea aşa cum gândeau ei, aşa că ne dărâmau toate ideile.

Viaţa mea era lipsită de bucuria în Domnul. *Dacă asta înseamnă să fii creştin,* m-am gândit, *mai bine renunţ şi la echipa de închinare şi la biserică!*

Şi, pentru ca lucrurile să devină şi mai complicate, am întâlnit o fată. Ei bine, îmi plăcea de ea la nebunie, cu toate că ei îi plăceau vrăjitoriile şi folosea şi droguri. Eram cât pe ce să mă întorc de bună voie la vechiul meu mod de viaţă.

Apoi, într-o seară, Derek, cel care cânta la tobe în echipa de închinare, m-a rugat să merg cu el şi cu chitaristul, acasă la el, să ne rugăm şi să vorbim despre nişte lucruri. Planul meu era să merg la prietena mea acasă şi să consumăm droguri, dar m-am gândit: *Ei, o rugăciune scurtă şi apoi mă duc.*

Dereck a pus un compact disc cu muzică şi ne-am aşezat în genunchi şi am început să ne rugăm. Când m-am rugat şi am spus: „Doamne, avem nevoie de ajutor", însemna de fapt: „Doamne, eu am o nevoie disperată de ajutor!"

Apoi, am început să ne rugăm liniştiţi, mai mult. Deodată, prezenţa lui Dumnezeu a venit peste noi, atât de puternică încât am început să plângem şi să ne vărsăm inimile înaintea Lui. Am fost uimit să văd că Dumnezeu îmi vorbeşte, chiar dacă eram aşa de păcătos.

Rugăciunile noastre au fost atât de stăruitoare încât părinţii lui Derek au fost îngrijoraţi. Apoi am auzit vocea Domnului spunând: *Ce am început Eu, nici un bărbat, nici o fe-*

meie nu poate opri. Voi sunteţi o oştire sfântă şi Eu vă voi echipa. Voi revărsa dragostea Mea peste voi.

Ceea ce a început ca o rugăciune de cinci minute s-a terminat cu o seară de rugăciune de cinci ore. Nu trebuie să vă mai spun că nu am mai mers la casa prietenei mele în seara aceea. De fapt, singura dată când am mai văzut-o după aceea a fost când am invitat-o la grupul de tineri. Nu am mai consumat niciodată droguri.

După ce ai trăit în prezenţa lui Dumnezeu, drogurile nu mai au putere asupra ta.

Stosh Coaie

înaintea lui

umneze

Cum poţi să te rogi din toată inima? Dacă rugăciunile tale sunt monotone şi sufletul tău este uscat, ca al lui Stosh, pune-ţi trei întrebări. Aceste întrebări te vor ajuta să ai un timp eficient de rugăciune:

•— Ce păcat din viaţa mea constituie o frână în rugăciune?

Ce domeniu din viaţa mea nu l-am pus sub domnia Domnului Isus?

*****

«— Ce mă împiedică să am o relaţie strânsă cu Dumnezeu?

Acum stai liniştit şi ascultă. Dumnezeu îţi va deschide ochii şi îţi va vorbi. Atunci când II întrebi: *Doamne, ce trebuie curăţit în viaţa mea?,* Domnul s-ar putea să-ţi arate gelozie, mândrie, sau modul în care îi tratezi pe alţi oameni. S-ar putea să fie atitudinea ta. Roagă-L pe Domnul să îţi cureţe inima. Poţi să te întâlneşti cu Dumnezeu în fiecare zi, dacă vii la El cu această atitudine.

IU

Creează în mine o inimă curată. Dumnezeule. Psalmul 51:10

Î--

prima prioritate

—MC—*iuu* III MMitt'i^ffiWItCIIBfftiiWfariBgaBffRSI *Doamne, ştiu că Tu doreşti primul loc în liceul nostru,* s-a rugat Becky. *Dar eu continui să mă lovesc de pereţi. Sunt aşa de necăjită, că îmi vine să renunţ. Ajută-mă să perseverez în aceste timpuri grele. Ajută-mă să fiu puternică. Doamne, fă ordine în viaţa mea. Ajută-mă să găsesc lideri dedicaţi şi elevi gata să rămână de partea Ta.*
Becky se ruga această rugăciune aproape în fiecare seară. La sfârşitul clasei a IX-a, a auzit despre „Prima prioritate", o lucrare în licee. „Prima prioritate" nu era un club creştin sau un studiu biblic pentru credincioşi. Era o lucrare de evanghelizare având ca scop elevii şi ştia că liceul ei are nevoie de lucrul acesta. Erau aşa de mulţi liceeni fără speranţă. Unii foloseau droguri, alţii alcool, alţii îşi găseau bucuria în sex, alţii se confruntau cu tot felul de situaţii abuzive. Cei mai mulţi dintre elevii de la liceul din Monroe, Washington, nu mergeau la biserică şi ea dorea atât de mult ca ei să îl cunoască pe Domnul Isus.
Mai mult, Becky ar fi dorit să pornească o lucrare „Prima prioritate" la ea la liceu. Dar cum ar putea să-i convingă pe alţi elevi creştini din liceu de utilitatea acesteia? Liceenii păreau interesaţi doar de distracţie şi de prietenii lor.
In ciuda tuturor obstacolelor, în clasa a X-a, Becky încercă să iniţieze clubul. Toate eforturile au fost în zadar. Nu a reuşit să pornească un grup „Prima prioritate". Nu a găsit elevi creştini dedicaţi, elevi creştini gata să vorbească de-

spre credinţa lor. Erau interesaţi mai mult de popularitatea lor, de reputaţia lor, se gândeau ce vor spune ceilalţi, dacă se apucă de un lucru aşa nebunesc. Nu a găsit lideri şi nu a găsit nici înţelegere din partea administraţiei, aşa că s-a rugat... şi s-a rugat... şi s-a rugat.
Şi cu cât s-a rugat mai mult, Becky şi-a dat seama că rugăciunea este răspunsul. Răspunsul şi nu ultima soluţie. Toate eforturile ei erau nimic fără rugăciune. Rugăciunea era primul lucru, cel mai bun lucru pe care-1 putea face pentru a deschide calea ca Dumnezeu să lucreze în liceu.
Erau însă multe momente în care simţea că nu mai poate, simţea că doreşte să renunţe, simţea că totul pare atât de imposibil. *Unde eşti, Doamne? Am crezut că doreşti această lucrare în liceu. Am nevoie de ajutorul Tău. Doamne, pune lucrurile în ordine şi ridică lideri hotărâţi şi devotaţi.* Becky s-a rugat mult. A plâns înaintea Domnului în zilele în care, descurajată după o altă înfrângere, venea acasă cu ochii plini de lacrimi.
Doar unul dintre prietenii de la biserică, Justin, se ruga din când în când cu ea. Dar Becky nu a renunţat. A continuat să se roage şi a făcut tot ce a putut să pornească un club creştin, în vara următoare, dar fără succes. Vedea clar că elevii doreau ceva şi ştia că Dumnezeu este răspunsul. Ceva parcă o îndemna să nu se dea bătută.
In cele din urmă, la începutul clasei a XII-a, Becky i-a invitat pe cei o sută de elevi care participaseră la întrunirea „Ne vedem la catarg" la „Prima prioritate". A fost puţin dezamăgită când s-au înscris doar cincizeci de elevi, dar piedicile nu s-au oprit aici: din cei care se înscriseseră, invitase douăzeci să o ajute la organizare şi au apărut doar doi

p!

.sau trei. La a doua întâlnire au apărult alţi doi sau trei. Au fost aşa de multe piedici, dezamăgiri, încurcături, însă Becky nu a încetat să se roage.
Dar, pe la mijlocul anului şcolar, Becky avea un grup de iniţiativă format din elevi pasionaţi pentru viaţa campusului, chiar şi câţiva profesori şi la întâlnirile „Prima prioritate", participau aproape o sută de elevi. în primăvară, douăzeci şi şase de elevi şi-au predat viaţa lui Cristos şi s-au bucurat de trăirea unei stări noi, complet schimbate. Becky a terminat liceul, dar în urma ei a rămas un grup de elevi hotărâţi şi pasionaţi care doreau să vorbească colegilor lor despre Dumnezeu.
Pentru că rugăciunea a fost prima ei resursă, mulţi elevi din liceul ei au ales pe Cristos drept prima prioritate în anul acela si în anii următori.

Prima

O misiune unică, având ca grup ţintă liceenii, „Prima prioritate"constă din întruniri săptămânale, la prânz, ce cuprind:

Mărturia săptămânii

Elevii se adună în grupuri mici, spun şi altora I ce a făcut Dumnezeu în viaţa lor.

îndemnul săptămânii

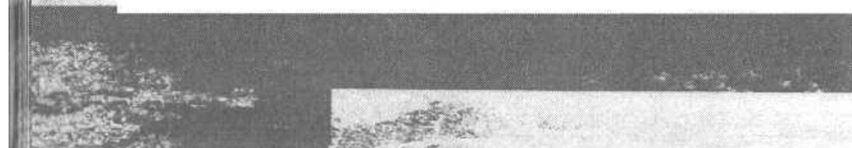
La întâlnire este invitat un oaspete care prezintă îndemnuri motivante pentru liceeni.

Rugăciunea săptămânii

Elevii prezintă mărturii despre ceea ce a făcut Dumnezeu în viaţa lor, în mod deosebit, în acea săptămână, urmate de rugăciune.

Invitaţia săptămânii

Elevilor le este prezentată Evanghelia şi invitaţia de a-şi preda viaţa lui Cristos.

Pentru mai multe informaţii, vizitaţi www.firstpriority.org sau www.reachthecampus.com

IUI I

Dacă eşti pe punctul de a renunţa...

Am trimis un

Eram un adolescent plin de râvnă pentru Isus. Cunoaşteţi modelul. îi ajutam pe ceilalţi să îşi lămurească îndoielile despre creştinism. Conduceam un grup de adolescenţi la biserică şi făceam evanghelizare la şcoală. Nu am avut habar însă cât de drastic îmi va fi încercată credinţa când, la vârsta de şaisprezece ani, m-am mutat în oraşul port Mersin, Turcia, în cadrul unor programe de schimburi de liceeni.
Am locuit la o familie de turci, am mers la un liceu în Turcia şi mă întâlneam în fiecare zi cu o mulţime de prieteni noi, turci. După câteva luni ştiam să vorbesc turceşte destul de bine ca să-i pot învăţa engleză pe cei din liceu. Câţiva profesori s-au împrietenit cu mine şi cercul profesorilor de limba engleză devenise locul meu favorit. în Mersin am întâlnit musulmani la fel de pasionaţi pentru islam precum eram eu pentru creştinism. Erau la fel de îngrijoraţi pentru veşnicia mea pe cât eram şi eu pentru veşnicia lor.
Dar, să locuieşti mai multe luni într-o ţară musulmană, fără a avea un loc de închinare, a fost foarte dificil. Simţeam o nevoie disperată pentru părtăşie creştină. Am întâlnit o misionară creştină, Carolyn, dar am văzut-o doar de două ori în lunile petrecute în Turcia. Până atunci nu îmi dădusem seama cât de uşor luasem biserica şi prietenii creştini. Acum simţeam că zelul meu spiritual dispare încetul cu încetul.
Mai mult, în mintea mea au început să pătrundă îndoieli despre Dumnezeu, Domnul Isus şi Biblie. Am început să
mă întreb chiar şi dacă Dumnezeu este real. Toate aceste îndoieli despre probleme fundamentale m-au îngrozit. Intr-o noapte, disperat, m-am rugat: *Doamne, am nevoie de Tine! Doamne, arată-mi că eşti o persoană reală! Doamne, trimite câţiva creştini să vorbească cu mine!*
Dumnezeu nu mi-a vorbit în mod audibil, nici nu mi-a scris ceva pe perete. A doua zi am mers la şcoală, agăţându-mă)rin credinţă, de credinţa mea. I-am auzit pe cei din jur vorbind despre un vapor care tocmai sosise în Mersin. Am înţeles că e un fel de „Librărie internaţională plutitoare" ce vinde sărţi în limba engleză. Conducerea liceului s-a gândit că ar o excursie ideală pentru elevii ce învăţau limba engleză. *iu* închiriat un autobuz şi m-au rugat să merg ca translator. Când am ajuns la vapor mi s-a spus că echipajul era for-îat din trei sute de oameni din peste treizeci de ţări. Elevii turci au făcut un tur al vaporului, au văzut unde doarme şi îănâncă echipajul, au văzut sala maşinilor şi cârma. La încheierea turului, au răsfoit şi au cumpărat cărţi.
Am observat un bărbat ce avea o carte îmbrăcată în piele. Coperta şi paginile cu argintiu pe cotor m-au făcut să cred că ar putea fi o Biblie. Mi-am adus aminte de rugăciunea disperată din noaptea trecută. *Mi-a trimis Dumnezeu un creştin?* M-am apropiat de om.
- Sunteţi creştin?
- Da, sunt! mi-a răspuns el zâmbind.
- Apropo, nu este vreun serviciu divin aici pe vapor?
- Este. Dacă vrei, voi cere permisiunea superiorului. Am rămas uimit de modul în care, cu credincioşie, Dumnezeu a răspuns rugăciunii mele. După terminarea orelor,
[m-am întors la vapor, sperând să îl găsesc pe creştinul cu

care mă întâlnisem. Când colo, am văzut-o pe Carolyn.
- Ştii ce vapor este acesta? m-a întrebat ea. Este *Doulos,* vaporul organizaţiei Operation Mobilization. Membrii echipajului sunt toţi creştini şi s-au oprit în Mersin să slujească timp de o săptămână.
Carolyn şi eu vorbeam în turceşte şi asta a atras atenţia omului ce stătea dincolo de masă. M-a rugat să fiu traducător pentru echipaj, pentru perioada în care stau în Mersin. Eram ca un om înfometat care a fost invitat la o masă bogată.
Am petrecut câteva zile pe vapor vorbind, rugându-mă cu echipajul, traducând, participând la serviciile divine şi la rugăciune. Parcă făceam baie într-un râu de munte după ce fusesem în mijlocul unui ceşert. Mă rugasem pentru câţiva creştini şi Dumnezeu îmi trimisese trei sute. După câteva zile, am aflat ceva şi mai uimitor. *Doulos* nu avea planificată escala la Mersin. Următoarea escală planificată era Cipru dar, în ultimul minut, guvernul din Cipru a anulat aprobarea. Căpitanul s-a trezit în mijlocul Mediteranei. După ce a studiat harta, căpitanul s-a îndreptat către Mersin.
Cam aşa s-a întâmplat: eram în Mersin şi plângeam şi mă rugam lui Dumnezeu să trimită câţiva

creştini. Drept răspuns, Dumnezeu a oprit un vapor în mijlocul Mediteranei cu un echipaj de trei sute de creştini, i-a făcut să-şi schimbe direcţia şi i-a trimis la mine.

Ei bine, este extraordinar. Dumnezeu aude şi răspunde rugăciunilor noastre. Răspunsul Lui mi-a spulberat îndoielile şi a reaprins focul pasiunii pentru El.

Ryan Keating

PE
0
IEŞITĂ...

Trezirea promisă de Dumnezeu
începe atunci când noi ne umilim,
ne pocăim, postim, ne rugăm,
căutăm faţa Lui şi
ne întoarcem din căile noastre rele.
Dumnezeu a promis că va răspunde
oricărei persoane care îl aude,
îl iubeşte, se încrede, şi face voia Lui.

Bill Bright

-

de păcat

Timp de cinci ani m-am luptat cu pornografia. Am pierdut bătălie după bătălie. Acum doi ani am devenit creştin, dar nu m-am putut lăsa de pornografie - nu pentru că nu mă rugat. Mă rugam, uneori privind site-uri porno pe internet!? Pofta mă mistuia şi mă simţeam incapabil de o schimbare.

Intr-o duminică dimineaţa eram la biserică, ascultând pe jumătate predica. Gândurile mi s-au oprit asupra unui verset din Psalmul 121: „îmi ridic ochii spre munţi - de unde-mi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile şi pământul."

Doream să cred că Dumnezeu mă poate salva şi, cu toate

<4

că eram în biserică, trăiam totuşi o viaţă dublă. *Cei din biserică poate mă văd un tânăr model,* m-am gândit. *Familia mea crede că sunt un creştin devotat. Adevărul este că nu sunt. îmi ridic ochii spre munţi, dar ajutorul nu îmi vine de nicăieri.*

După câteva secunde, atenţia mi-a fost atrasă de alt fragment din predică. „Cei cu inima stricată sunt o scârbă înaintea DOMNULUI, dar cei ce umblă fără prihană îi sunt plăcuţi" (Proverbe 11:20).
Dumnezeu mă detestă? Gândul m-a şocat şi m-a îngrozit. Şi, până la urmă, de ce nu m-ar detesta? Eram un ipocrit şi un mincinos, un ratat, un impostor în credinţă. Pentru prima dată mi-am văzut păcatul aşa cum îl vede Dumnezeu. M-am rugat: *Doamne, dacă mă auzi, ascultă-mi rugăciunea. Sunt un păcătos, un sclav al păcatului. Salvează-mă. Cred că Tu poţi şi cu toate acestea sunt încă înlănţuit. Te rog, eliberea-ză-mă de această povară. Nu văd nici o altă cale.*
La terminarea serviciului am ieşit repede din biserică. Nu doream să dau ochii cu nimeni din grupul de tineri. Acasă, m-am trântit în pat şi am rămas cu ochii aţintiţi în tavan aproape o jumătate de oră, până când mama a bătut la uşă.
- Scumpule, a spus ea, tocmai am primit un telefon de la biserică. Unul dintre copii nu poate merge în tabără şi nu i se va înapoia taxa de participare. Ne întreabă dacă nu ai vrea să mergi tu în locul lui. Nu te interesează?
Trebuie să mă îndepărtez de computer şi să mă gândesc la altceva, mi-am spus.
- Da, voi merge.
- Ce-i cu tine? Te simţi bine?

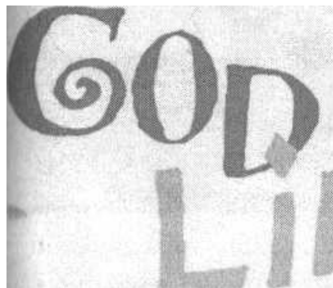

- Da, mamă. Mă simt bine, dar poţi să mă laşi puţin în pace? Vreau să fiu puţin singur.
Mama a închis uşa mirată.
Doamne, sunt într-o groapă adâncă şi nu văd lumină în nici o direcţie. Cum aş putea să rup aceste legături? Cum aş putea să termin. Mă rog, mă rog şi, cu toate astea, mi se pare că nu auzi plânsul meu. Israeliţii au aşteptat 400 de ani înainte ca să-i eliberezi din sclavia Egiptului. Cât de mult trebuie să aştept? Doamne, de ce nu îmi răspunzi?
După câteva ore am ieşit din cameră şi am descoperit că eram singur acasă. Mi s-a uscat gura şi am privit direct spre computer. Era închis, dar parcă îmi făcea semn.
Nu te va vedea nimeni.
Am pornit computerul şi m-am conectat la internet. Am deschis o pagină creştină şi am privit la ea câteva minute. Apoi, cu toate că mă uram pentru ceea ce făceam, am intrat pe site-ul Playboy. Am început să transpir, să respir greu... pe ecran apăreau fotografii ispititoare. După câteva minute am trecut din nou pe site-ul creştin. Patru cuvinte au apărut pe ecran: *Isus ştie unde navighezi!*
O pereche de ochi îmi urmărea mouse-ul în timp ce îl mişcăm pe monitor. Cuvintele ... ochii ... era prea mult. M-am trezit plângând cu capul pe tastatură. „Sunt un creştin care navighează pe site-uri pornografice. Doamne, iartă-mă şi schimbă-mă. Doamne, lucrează ceva minunat în viaţa mea."
Cuvintele de pe monitor îmi erau în faţa ochilor şi peste câteva zile când făceam o drumeţie pe dealul de lângă tabără. Am văzut trei fete jucând ping-pong şi m-am prezentat. In timp ce vorbeam, am observat că aceste fete parcă radiau o lumină. Zâmbetele lor, atitudinea lor, cuvintele lor:

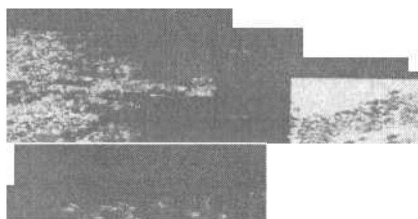
în totul era lumina lui Isus. în acel moment mă cuprinse o căldură, o dragoste, un sentiment de satisfacţie mult mai puternic decât cele date de imaginile de pe site-urile atât de îndrăgite.
Am înţeles clar că pornografia mă stăpânea pentru că am încercat să o folosesc pentru a-mi umple dorinţa de dragoste adevărată, acea dragoste pe care Domnul Isus o poate oferi. Am căutat un loc să fiu singur şi mi-am predat viaţa Domnului. Din nou, L-am rugat să mă ierte pentru păcatul meu şi să-mi dea puterea să rezist.
Când m-am întors din tabără, primul lucru pe care l-am văzut când am păşit în casă a fost computerul. M-a prins teama; mi s-a uscat gura; mâinile au început să îmi tremure. A sosit momentul să biruiesc monstrul din viaţa mea. Mi-a venit în minte Romani 6:17: „Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce aţi fost robi ai păcatului, aţi ascultat acum din inimă de dreptarul învăţăturii, pe care aţi primit-o." M-am rugat, m-am întors şi am mers mai departe.
Nu a fost singura dată când a trebuit să rezist tentaţiei. In lunile următoare, de fiecare dată când am pornit computerul, a trebuit să rezist tentaţiei. Au trecut multe luni, dar în cele din urmă, cu ajutorul lui Dumnezeu, a venit şi ziua în care nu a mai trebuit să lupt.
Dumnezeu, nu doar că m-a eliberat de păcatul meu, dar mi-a dat şi uneltele cu care să îi ajut pe alţii să se elibereze din lanţurile păcatului.

Mark Moore

perseverenţa: cheia răspunsului la rugăciune

Poate şi tu te-ai rugat, şi te-ai rugat pentru prietenii tăi,
sau pentru şcoala ta, fără să vezi nici o schimbare.
Ai obosit şi eşti ispitit să renunţi?
Nu uita ce spune Domnul Isus în Matei 7:7. El spune că
noi trebuie să cerem, să căutăm şi să batem la uşa Tatălui.
Şi nu ne spune să facem lucrul acesta doar o dată.
„Te rog, Doamne, fă asta..."
Domnul Isus ne spune să *stăruim* în a cere,
să *perseverăm* în a căuta, să *stăruim* în a ciocăni -
cu alte cuvinte, să ne rugăm stăruitor!
Stăruinţa este cheia răspunsului la rugăciune - cu alte cuvinte:
Roagă-te până când se întâmplă ceva!

Respins

Când am intrat în clasa a Vil-a, dragostea parcă plutea în aer şi toţi cei pe care îi ştiam erau grupaţi doi câte doi. Toţi, cu excepţia mea. Colegele mele nu mai păreau interesate de persoana mea. M-am simţit respins şi m-am gândit: *Ei bine, voi încerca să mă împrietenesc cu băieţii.* Şi băieţii pe care i-am descoperit erau interesaţi de persoana mea.

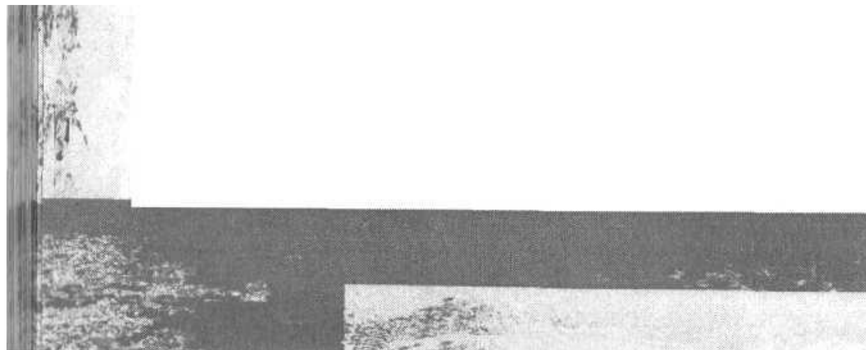
Din acea zi, de la vârsta de doisprezece ani, am început să am relaţii sexuale cu băieţi. Mergeam totuşi la biserică şi eram foarte activ şi în grupul de tineri. La biserică, de la amvon şi de la pastorul de tineret auzeam că homosexualitatea este păcat. Dar credeam că, din moment ce nu am o prietenă, lui Dumnezeu nu-i pasă că am un prieten.

Cât de greşit!

Când am ales această cale nu am avut habar că îmi va afecta orice domeniu al vieţii mele. După patru ani mă simţeam mizerabil. într-o noapte m-am hotărât să mă rog. Am întrebat: *Este asta bine? Vreau să spun că mă simt vinovat când fac aceste lucruri şi nu ştiu dacă este bine sau dacă este rău.*

Cred că Dumnezeu a aşteptat ani la rând ca eu să pun această întrebare şi mi-a răspuns imediat: *Nu, nu este bine!* Am fost şocat. încercasem aşa de mult să îmi justific acţiunile încât credeam că, într-un fel, mă voi convinge pe mine însumi că şi Dumnezeu îmi va accepta stilul meu de viaţă.

Dar El nu a făcut-o. Dumnezeu mi-a arătat foarte clar că stilul meu de viaţă era păcătos, era greşit.

A fost un şoc şi mai mare pentru mine când am descoperit că pentru a-mi schimba stilul de viaţă sexuală trebuie să îmi schimb toată viaţa. Gândurile trebuiau să mi se schimbe. Faptele trebuiau să mi se schimbe. Prietenii mei trebuiau să se schimbe. Nu ştiam dacă voi putea face asta şi, mai rău, nu ştiam dacă voi fi eliberat de consecinţele deciziilor teribile pe care le-am luat când aveam doisprezece ani.

Ştiam că am nevoie disperată de Dumnezeu, aşa că am început noua viaţă petrecând mult timp în rugăciune. Am început să citesc cu atenţie în Biblie şi să vorbesc cu oameni înţelepţi. A trebuit să lucrez mult în schimbarea deciziilor. A trebuit să renunţ la pornografie şi să stau departe de prietenii care mă puteau influenţa la rău. Nu glumesc - nu a fost deloc uşor. După ce am luat aceste hotărâri, mi-am făcut prieteni noi şi m-am apropiat de oamenii spirituali de la grupul de tineret. Dumnezeu m-a binecuvântat extraordinar de mult.

Da, am luat o decizie greşită când am avut doisprezece ani, dar când m-am întors la Dumnezeu, El mi-a arătat că homosexualitatea nu este doar o boală fizică sau o boală psihică. Homosexualitatea este o boală a inimii, a minţii şi a sufletului şi este *reversibilă.* Dacă te lupţi cu acest păcat sau cu oricare alt păcat, vino înaintea lui Dumnezeu cu vinovăţia ta, cu ruşinea ta, şi cere-I în rugăciune să te ajute să îţi schimbi căile.

Viaţa este mult mai frumoasă fără vinovăţie, fără păcat şi fără ruşine. Şi mult mai valoroasă!

Jake Kilmon

A

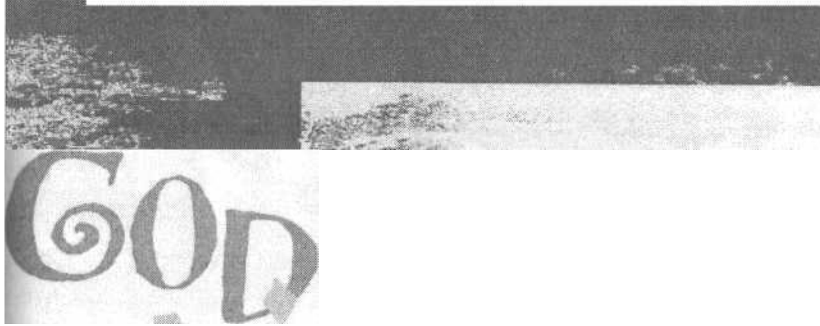
●

■?»■

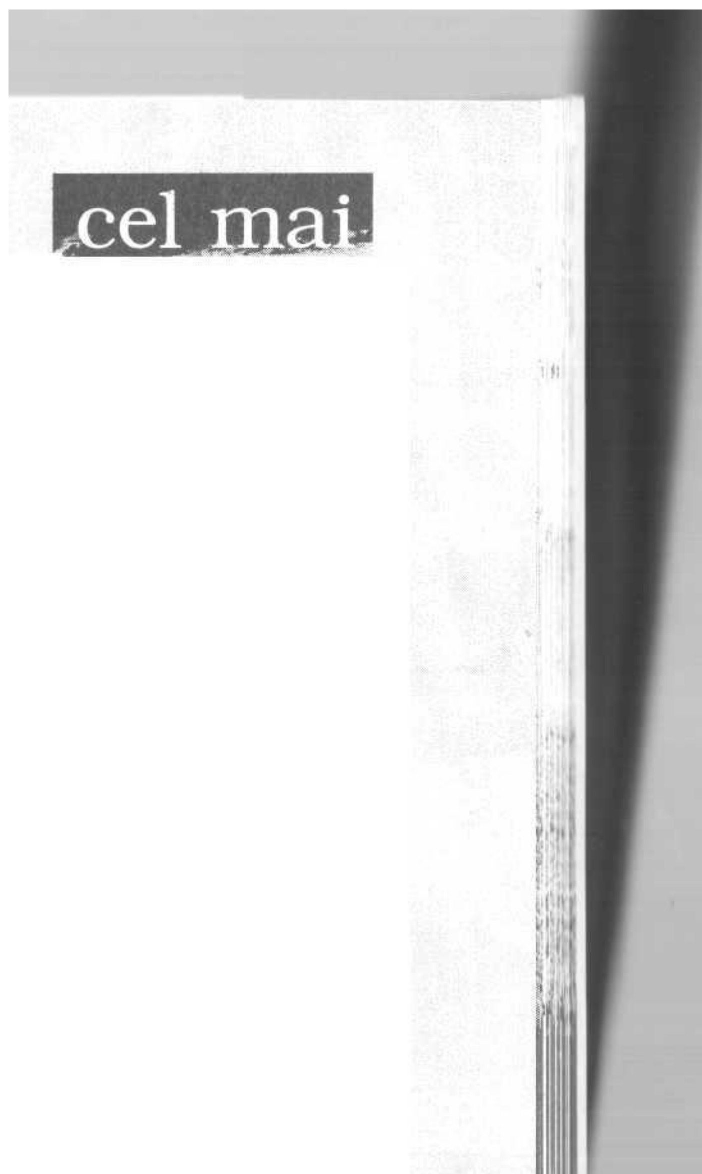
,*i*

de obosit şi mă simţeam atât de singur.
Conduceam. Era ultima parte a călătoriei, între San Die-go şi Atlanta. Eram singur în microbuz. Am simţit prezenţa lui Dumnezeu atât de intens încât am început să plâng.
Am privit în stânga şi în dreapta şi am spus: „Doamne, care este scopul tău?"
Dumnezeu mi-a spus patru cuvinte, care mi-au schimbat viaţa. *Sunt aici pentru tine.*
Dumnezeu era acolo pentru mine. *Pentru mine! Nu* eram singur. El a fost cu mine de fiecare dată când ne-am oprit să luăm masa. Dumnezeu mi-a purtat de grijă şi am avut bani de fiecare dată când ne-am oprit să alimentăm microbuzul. Dumnezeu a fost cu mine şi m-a ţinut treaz în timpul nopţilor lungi şi obositoare în care am condus sute de kilometri.
Dumnezeu mi-a dat cei cinci mii de dolari într-un chip miraculos.
Pe parcursul acestei călătorii, mii de tineri din toată ţara au fost atinşi de puterea lui Dumnezeu, dar cea mai mare schimbare a fost în mine.
Nu contează unde voi merge sau ce voi face restul vieţii mele. Nu voi uita niciodată aceste cuvinte.
Sunt aici pentru tine.
Şi... El este aici şi pentru tine.

Tywone Thomas

important lucru

Nu trebuie să treci printr-o situaţie de criză sau printr-un dezastru ca să îţi exprimi dragostea ta faţă de Dumnezeu. Domnul Isus a spus în Marcu 12:30 că cel mai important lucru în viaţă este să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta. Aceasta înseamnă că punctul central al relaţiei noastre cu Dumnezeu este să-L iubim cu tot ceea ce este în noi. Să ne exprimăm dragostea faţă de Dumnezeu este extraordinar.

*—- Astăzi pune în practică dragostea faţă de Dumnezeu şi gândeşte-te la El în tot ceea ce faci. In drum spre şcoală spune: „Te iubesc, Doamne!" In timpul orei de matematică gândeşte-te la El şi spune: „Te iubesc, Doamne!" In pauze sau la ora de sport spune: „Te iubesc, Doamne!"

!*■ Scrie Marcu 12:30 pe un cartonaş apoi învaţă versetul pe de rost. Nu uita că cel mai important lucru pentru viaţa ta este să iubeşti pe Dumnezei[1].!

Sunt iubită

Mâinile îmi tremurau. Simţeam răceala metalului. Ţineam pistolul rece al tatălui meu. încercam să-mi imaginez cum ar fi lumea fără mine. La început m-am gândit că fiecare va plânge şi îşi vor dori să fi fost mai drăguţi cu mine. Apoi, mi-am imaginat că nimănui nu-i va păsa. Poate unii chiar se vor amuza pe seama asta. O parte din mine dorea să tragă trăgaciul; altă parte din mine era plină de teamă. *Cum am ajuns până aici?*

Am crescut în biserică. Mi-am predat viaţa Domnului Isus când aveam cinci ani, dar am făcut-o aşa, ca un obicei. Nu am înţeles ce făceam. în familia mea regulile erau foarte severe. Am fost învăţată să nu vorbesc decât atunci când mi se cere. Am fost învăţată să nu cer ceva şi să nu primesc ceva. Am fost învăţată să-i iubesc pe ceilalţi şi să-i consider mai importanţi decât mine. Scopul vieţii mele a fost să-i fac pe cei din jurul meu să se simtă bine. Dar cu cât încercam mai mult să fac asta, cu atât mă simţeam mai rău. Teama m-a înlănţuit şi după un timp îmi era frică de toţi.

Am dăruit jucăriile mele altor copii ca să le placă de mine, dar m-am simţit întotdeauna singură. Am crescut cu ideea că voi găsi undeva acea dragoste necondiţionată de care nu m-am bucurat niciodată. La gimnaziu m-am gândit că aş putea găsi această dragoste în relaţiile cu băieţii, dar îmi era frică. Când am fost în clasa a Vil-a am mers la o seară de dans.

Nu ştiu ce s-a întâmplat. Cred că mişcarea şi muzica m-au făcut curajoasă. Am văzut un băiat stând singur şi mi-am făcut curaj şi l-am invitat la dans.

M-a refuzat.

Ceva în mine s-a frânt. Respingerea şi rănile pe care le ascundeam încă de când eram copil parcă au explodat. Am izbucnit în lacrimi şi am fugit acasă. Apoi am găsit pistolul tatălui meu. Un glonte... sfârşitul suferinţelor... dar nici asta nu am putut să fac bine.

Noaptea nu am putut să dorm. M-am tot întors în pat şi, obosită de gândurile mele, am dat drumul radioului. Era un program de radio creştin. Stăteam cu privirile aţintite spre fereastră ascultând

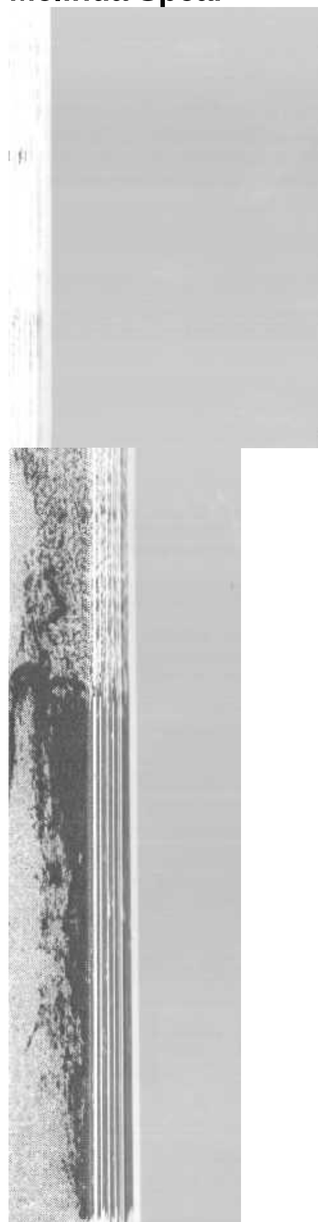
emisiunea. Apoi, am căzut pe genunchi şi am început să strig la Domnul pentru ajutor: „Doamne, mântuieşte-mă! Doamne, am nevoie de Tine!"

Deodată am simţit cea mai incredibilă dragoste revărsân-du-se peste mine. Nu mi-am imaginat că poate să existe o astfel de dragoste. Era putere, era intensitate, şi nu am făcut altceva decât să rămân sub acest potop de dragoste. Nu ştiu dacă cineva poate fi iubit aşa cum m-am simţit eu iubită în acel moment. Ceva, ca o pătură călduroasă de mângâieri, m-a înfăşurat şi ştiu că am fost legată de Dumnezeu într-un mod cum nu mai fusesem înainte.

Când m-am trezit a doua zi dimineaţa am ştiut imediat că ceva este diferit. Apoi, am zâmbit.

O, da! Sunt iubită!

Melinda Spear

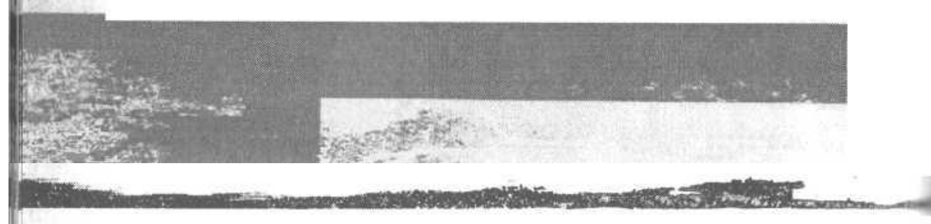

când tinerii se roagă

în sfârşit acasă

De Crăciun, în anul în care am împlinit doisprezece ani, un ofiţer m-a luat din familia mea şi m-a dus la secţia de poliţie pentru că mama nu putea să-mi poarte de grijă. Mă pricepeam destul de bine să-mi port de grijă singură. De data asta am petrecut Crăciunul într-un fel de adăpost de urgenţă. După aceea am fost încredinţată unei familii. De acolo am ajuns într-o casă de tineret. în cele din urmă m-au trimis în celălalt capăt al ţării pe Coasta de Est. Toate aceste experienţe mi-au confirmat ceea ce bănuiam

încă de când eram o fetiţă: eram copilul pe care nu-l dorea nimeni.
După ce am terminat liceul, am fugit şi m-am întors în California. Nu ştiu ce credeam că voi găsi aici, dar nici urmă de o familie care să mă aştepte cu braţele deschise. Nimic. Nu mi-am cunoscut părinţii, şi indiferent de locul în care trăiam mă simţeam singură. De câteva ori am încercat să mă sinucid. Doream să mor şi să merg acasă la Dumnezeu.
Acasă. Cuvântul îmi suna aşa de frumos. Mă gândeam că dacă voi muri, voi avea în sfârşit o casă şi durerea va înceta. Dar am supravieţuit şi supravieţuirea mea a căpătat o altă dimensiune atunci când am mers cu biserica la Covelo, o rezervaţie indiană. Acolo am văzut oameni care au fost persecutaţi şi îngenuncheaţi de secole şi au supravieţuit.
In ultima călătorie la Covelo, o femeie indiană, frumoasă, care pregătise mâncarea pentru noi toată săptămâna, şi-a predat viaţa Domnului Isus. Am urmărit-o în timp ce era

botezată în râu. S-a rugat lui Dumnezeu, a primit binecuvântarea şi s-a scufundat în apele cristaline. Au trecut câteva secunde apoi s-a ridicat din apă cu aşa o bucurie!
Urmărind acel botez am înţeles în cele din urmă ceea ce Dumnezeu dorea să îmi arate de mult timp. Creştinismul nu înseamnă doar să mori şi să mergi în cer.
înseamnă să mori faţă de stilul vechi de viaţă şi să trăieşti o viaţă nouă, ca o persoană nouă. Nu trebuia să încerc să îmi iau viaţa, trebuia *să mor facă de mine însămi.*
Trăiam şi eu acest început plin de bucurie. Domnul a spus: *Voi fi pentru cine un prieten mai bun decât un frate. Nu vei fi niciodacă singură, pencru că Eu voi fi cu cine. Chiar dacă părinţii tăi te-au uitat, Eu voi fi Tatăl tău.* Am fost surprinsă că lui Dumnezeu îi pasă aşa de mult de mine şi am plâns mult timp.
Nu a trebuit să mor ca să fiu acasă, cu Dumnezeu. A doua zi dimineaţa am deschis ochii şi am spus: „Bună dimineaţa, Tată!" Apoi am vorbit cu El ca şi cum ar fi fost acolo cu mine — şi era! M-am urcat în maşină şi El era acolo cu mine. Am mers la cumpărături şi El mi-a arătat oameni care aveau nevoie de o încurajare sau doar de o îmbrăţişare. Nu ştiusem până atunci că El are atât de multe de spus.
Nu pot să spun că restul vieţii a fost o grădină de trandafiri. Mi-am pierdut serviciul, dar Domnul m-a ajutat. într-o zi, mergând cu bicicleta, am fost lovită de o maşină, dar Dumnezeu m-a vindecat. El a trimis oameni de la biserică ce mi-au oferit ajutorul. Astăzi am o slujbă, o maşină, am absolvit universitatea. Dar, cel mai minunat este faptul că sunt în sfârşit acasă -în mâinile iubitoare ale lui Dumnezeu.

Mărie Claire Facio

'

DACĂJUMREZEU
IÎJI SPUNE:
„ROAGÂ-TE!"...

**Rugăciunea începe
cu a vorbi cu Dumnezeu
şi sfârşeşte cu
a asculta de El.**

Fulton J. Sheen

Era o zi ploioasă, mohorâtă. Eram în Rusia împreună cu o echipă Teen Mania, să slujim orfanilor dintr-o tabără de copii. După ce am prezentat o piesă, copiii s-au adunat în jurul nostru, înconjurându-ne din toate părţile. Liderul de grup le-a explicat cât de mult iubeşte Dumnezeu pe fiecare şi cum a murit Domnul Isus pentru ei.

- Doreşte cineva dintre voi să îşi predea viaţa Domnului Isus? a întrebat la sfârşit.

Câţiva copii au răspuns mesajului, cerându-ne să ne rugăm cu ei. Doar Saşa, fetiţa cu părul plin de bucle, din braţele mele, nu dădu nici un răspuns. Nu o cunoşteam, dar aş

fi dorit să o las cu darul care îi va schimba nu doar viaţa, ci şi veşnicia. Am început să mă rog încet, ţinând-o în braţe:

„Doamne Dumnezeule, Te rog lucrează în inima Saşei. Arată-i că, chiar dacă nu are o mamă sau un tată aici pe pământ, Tu eşti Tatăl ei şi nu o vei părăsi niciodată."

Când am terminat rugăciunea, Saşa a sărit din braţele mele şi m-a luat de mână. M-a tras în faţă, acolo unde era translatorul. Am discutat cu ea pe scurt planul mântuirii şi am încercat să o ajut să înţeleagă

cât de importantă era această decizie. Saşa mi-a spus că înţelege. Dorea să îşi predea viaţa Domnului Isus.
Am ajutat-o să se roage şi când am terminat rugăciunea Saşa plângea. M-a privit cu lacrimile curgându-i pe obraji şi mi-a spus în ruseşte: „Acum am un Tată şi suntem surori. Eu şi tu, pentru *totdeauna."*
Am îngenuncheat şi am prins-o în braţe pe surioara mea.
Datorită Saşei am învăţat să-i văd pe creştini nu doar ca nişte indivizi, nişte copiii ai lui Dumnezeu, ci ca familia Lui. Mi-a fost greu să o las acolo în Rusia, dar nu o voi uita niciodată pe sora mea, Saşa.
Şi sunt bucuroasă că ne aşteaptă o veşnicie ca surori.

Michelle Epperly

Vis în C°lorado

Era o după-amiază luminoasă, însorită în Colorado şi ultimul lucru pe care mi-l doream era să stau în scaunul dentistului. Dar făcusem programarea şi trebuia să merg. Tata m-a dus cu maşina la dentist şi nu am vorbit prea multe pe drum. M-a lăsat în faţa cabinetului şi mi-a spus că între timp merge să facă ceva cumpărături.
- Da, tată. Te iubesc! Ne vedem peste o oră, i-am spus, închizând portiera maşinii.
M-am aşezat în sala de aşteptare şi am citit prin reviste până când m-au chemat. Zâmbind, o asistentă mi-a arătat scaunul. M-am aşezat şi gândul a început să-mi hoinărească la orele de practică la care voi merge a doua zi.
Deodată am simţit o nelinişte. Era ceva în legătură cu tatăl meu şi parcă cineva îmi spunea să mă rog pentru el.
Asta e ridicol, am gândit eu. *Tocmai l-am văzut pe tata.*
Am încercat să îmi întorc gândurile la subiectul anterior dar nu mi-l puteam scoate din minte pe tata. îndemnul de a mă ruga era tot mai puternic şi nici măcar nu ştiam pentru ce să mă rog. Dar nu mă puteam gândi la nimic altceva. In cele din urmă m-am rugat.
Doamne, îţi mulţumesc pentru tatăl meu, îţi mulţumesc pentru că este în mâinile Tale şi pentru că Duhul Tău locuieşte în el. Doamne, Te rog, păzeşte-1 şi ţine-1 în siguranţă. M-am mai rugat câteva minute apoi am început să mă gândesc la altceva.

Când tata a oprit în faţa cabinetului, parcă uitasem totul despre rugăciune.
- Să vezi ce lucru ciudat mi s-a întâmplat astăzi, îmi spuse tata în timp ce se înscria în trafic. Eram la semafor, la cea mai aglomerată intersecţie din oraş şi cred că am aţipit. Maşina şi-a continuat mersul. Deodată parcă cineva mi-a tras una. M-am trezit şi am deschis ochii la timp. Exact la timp. Cred că am fost la câteva secunde de ciocnire cu un microbuz. Am apăsat frânele puternic şi în ultimul moment am ieşit din calea lui.
M-au luat fiorii. Mi-am dat seama cât de ciudat mi se păruse să mă rog.
Ii iubesc atât pe tatăl meu cât şi pe Tatăl meu ceresc.
Şi îi mulţumesc atât de mult lui Dumnezeu pentru că în acea după-amiază atât de frumoasă, rugăciunea

mea către Tatăl ceresc l-a ocrotit pe tata.

Sarah Mathis

..'*■ v
'-£■■'

L-

neîncetat

Cum putem „să ne rugăm neîncetat", aşa cum spune Pavel în 1 Tesaloniceni 5:17?

:..-..■

Trimite „săgeţile rugăciunii" către Dumnezeu pe tot parcursul zilei.

Atunci când vorbeşti cu Domnul pe parcursul unei zile, porţi de fapt o conversaţie constantă: „Doamne, ajută-mă!" sau „Bine-cuvântează-1 pe colegul meu, Doamne!" sau „Mulţumesc!" In şoaptă, cu voce tare, în gând sau cântec. Săgeţile în rugăciune te ajută să rămâi conectat la Dumnezeu, indiferent de lucrul pe care-1 faci. Ele păstrează deschis canalul către Dumnezeu şi îţi permit să-L auzi atunci când Duhul Sfânt te cheamă pentru anumite situaţii, aşa cum a făcut cu Sarah. încercă să trimiţi în fiecare zi săgeţile rugăciunii către Dumnezeu, care ascultă.

Foloseşte fiecare lucru din jurul tău ca un semnal de chemare la rugăciune.

Dacă vezi în parcarea şcolii semnul de parcare pentru persoane cu handicap, roaga-te pentru acei colegi cu handicap de la şcoala ta. Atunci când treci pe lângă alte licee, roagă-te pentru mântuirea elevilor şi profesorilor de acolo.

Să te rogi neîncetat poate fi o sursă de bucurie şi de conştientizare a prezenţei lui Dumnezeu în viaţa ta, în fiecare zi.

Roagă-te!

Seară de seară, Laura March, fata de şaisprezece ani, se aşeza în pat, dar nu putea adormi pentru că Dumnezeu îi pusese pe inimă să se roage pentru liceul ei şi în mod deosebit pentru FCA (Fellowship

Cristian Athlets), un grup din care făcea parte încă din clasa a IX-a. Era atât de convinsă, atât de încântată! Ştia că Dumnezeu poate să facă lucruri mari. Nu putea să adoarmă, aşa că s-a gândit că ar fi mai bine să se roage.

Doamne, Te rog, binecuvântează întregul grup FCA. Binecuvântează liderii, astfel încât tot ceea ce facem să fie conform planului Tău şi nu conform planurilor noastre omeneşti. Doamne, dorim ca mulţi elevi să fie mântuiţi anul acesta.

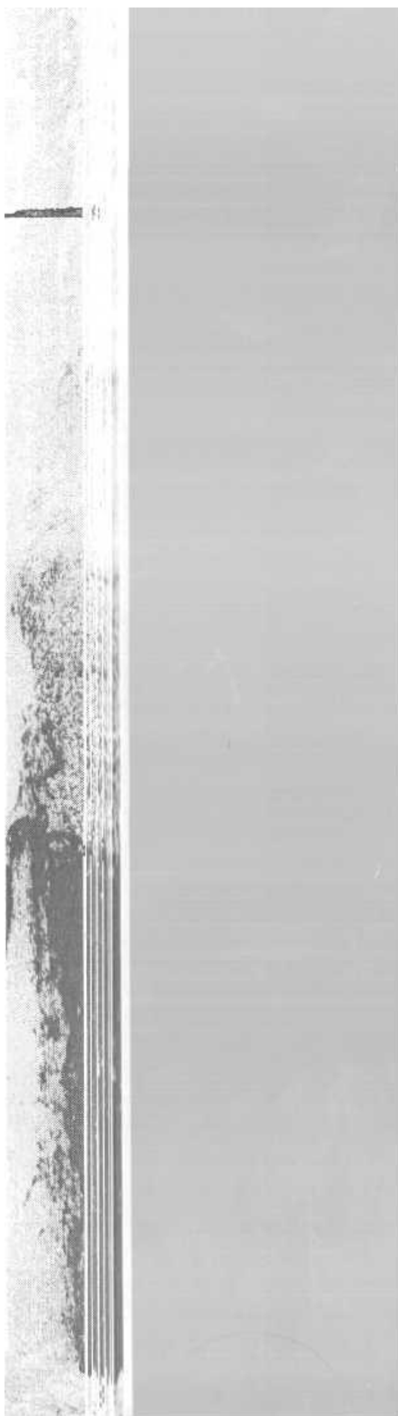
în vacanţa de vară, Laura şi-a găsit un serviciu temporar, într-o noapte a auzit iarăşi îndemnul „Roagă-te!"

O, Doamne, sunt obosită! Este ora două. Trebuie să fiu la serviciu la ora opt dimineaţa şi tot ce doresc este să dorm.

Dar Duhul a îndemnat-o din nou: *Trebuie să te rogi! Roagă-te pentru FCA! Roagă-te pentru prietenii tăi, roagă-te pentru şcoala ta!*

S-a pus în genunchi şi a început să mijlocească pentru şcoala ei.

Când a început şcoala, în septembrie, Laura s-a întâlnit cu alţi lideri de la FCA. Fuseseră întotdeauna un grup frumos, dar nu un grup foarte spiritual. Liderii erau în general elevi simpatici. Grupul devenise un loc unde petreceau un timp frumos împreună, dar nu era un loc unde vieţile să fie schimbate si sufletele să fie salvate.

■n

Discutând cu ceilalţi lideri, Laura şi-a dat seama că şi ei doreau ca Dumnezeu să facă ceva diferit anul acesta şi împreună s-au rugat stăruitor ca fiecare plan şi fiecare cuvânt pe care-l spun să fie de la Dumnezeu şi atunci El va aduce trezire spirituală între elevii care vin la întâlnirile lor.

Faceţi o invitaţie la întâlniri, Ghemaţi-ipe elevi la Dumnezeu! li s-a părut că au auzit. Asta se făcea doar o dată pe an, pe la mijlocul anului sau la anumite evenimente speciale.

în seara aceea urma să aibă loc prima întâlnire FCA.

Prietena Laurei, Jolene, a prezentat lecţia biblică şi la sfârşit a făcut o invitaţie. Şase elevi şi-au predat viaţa Domnului Isus. La întâlnirea de săptămâna următoare, doisprezece elevi au spus „Da" lui Dumnezeu pentru prima dată şi după o săptămână alţi trei elevi şi-au schimbat viaţa prin puterea lui Dumnezeu. După o lună erau douăzeci şi unu de creştini noi, mai mult decât văzuseră în toţi anii din

urmă.
Pe parcursul acelui an Dumnezeu a lucrat în vieţile mai multor elevi şi, spre sfârşitul trimestrului, grupul FCA era format din patruzeci de elevi, creştini devotaţi. Grupul a crescut în continuare şi, în anul acela, s-a pus accentul pe viaţa creştină, evanghelizare, şi nu pe popularitate.
Toate acestea pentru că cineva a răspuns, atunci când Dumnezeu i-a spus „Roagă-te".

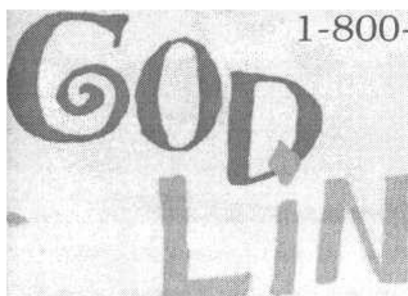

Chiar dacă sufletul ar fi înlănţuit cu cele mai grele zale, toate se sparg prin puterea rugăciunii.
John Greenleaf Whittier

Secret

Nu ştiu dacă toate familiile au secrete, dar familia mea avea foarte multe secrete. Nu mă simţeam iubită, nici protejată în familia în care am crescut. Tata m-a abuzat sexual mulţi ani, până când am ajuns la vârsta la care am putut să îl refuz. Dar sfârşitul abuzului nu a fost şi sfârşitul trăirilor. In memoria mea retrăiam acele momente care mă copleşeau.
Amintirile îmi erau ca un dulap. Dacă deschideam uşa foarte puţin, lucruri îngrozitoare răbufneau afară. Am încercat să îmi îndepărtez amintirile, dar nu am reuşit. Au ajuns să mă vâneze zi şi noapte. într-o seară, am mers la o întâlnire de tineri şi chiar acolo,

pe la mijlocul scenetei, uşa dulapului amintirilor s-a deschis. Am fost aşa de copleşită de durere încât am început să plâng. Am cerut altora să se roage pentru mine dar nu este aşa de uşor să spui secrete pe care le-ai ţinut ascunse mult timp. Nevoia de eliberare a fost mai puternică decât teama de a spune cuiva ceea ce mi s-a întâmplat. In final, atunci când s-a făcut invitaţia, am mers în faţă şi am cerut să se roage pentru mine.
In timp ce acea persoană se ruga pentru mine, am strigat la Dumnezeu din adâncul sufletului şi I-am spus: *Doamne, nu doresc să îmi mai aduc aminte nimic!*
Doar mai târziu mi-am dat seama că Dumnezeu a făcut o minune. Nu mi-am mai amintit durerea. Agonia încetase.
Dumnezeu nu a pus doar o încuietoare dulapului să lase toate acele amintiri să clocotească înăuntru. El a deschis uşa dulapului şi le-a lăsat să plece.
Dulapul este gol acum - nu mai sunt amintiri înfricoşătoare care să mă vâneze.
Ron Williamson

voia lui Dumnezeu

în *Ieremia 33:3,* Dumnezeu ne face o promisiune minunată. Gândiţi-vă la aceste versete ca la un număr de telefon particular— *telefonul lui Dumnezeu.* Dumnezeu spune:

„Cheamă-Mă şi-ţi voi răspunde.

Şi-ţi voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoşti.

Această linie directă către ceruri este liberă în orice moment al zilei sau al nopţii şi Dumnezeu nu te va pune niciodată pe linia de aşteptare, nici nu te va redirecţiona la căsuţa de mesaje. Nu este mult. El nu este o persoană care doar să te asculte, ci doreşte să-ţi vorbească şi să îţi arate lucruri pe care *trebuie să le cunoşti.* Unul dintre aceste lucruri este dragostea Lui uimitoare, necondiţionată.

I

Respi

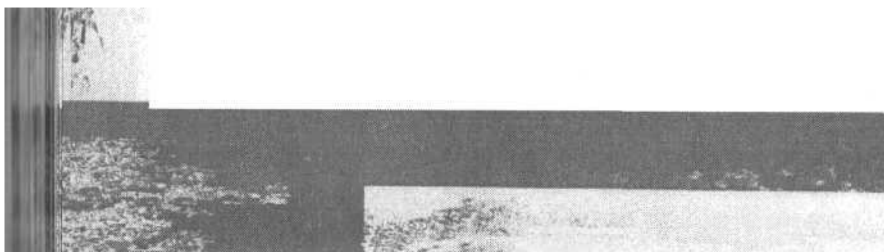
Când am trecut în clasa a V-a am fost înscrisă la o şcoală din oraş. Am încercat din greu să mă conformez standardelor, dar nu eram considerată nici deşteaptă, nici drăguţă, nici prietenoasă. M-am simţit respinsă şi mai mult, copiilor din jurul meu le făcea o plăcere deosebită să îşi bată joc de mine. Chiar şi cei pe care îi consideram prieteni au început să-şi bată joc de mine.

Situaţia aceasta a durat toţi anii de gimnaziu şi când am împlinit paisprezece ani eram într-o stare de depresie avansată. Părinţii erau creştini şi mergeau la biserică regulat, dar nu îmi păsa de ei. Mă vedeam urâtă, neînsemnată, respinsă.

în vacanţa de vară între clasa a VlII-a şi a IX-a, am simţit că nu mai suport viaţa şi am încercat să mă sinucid. Dumnezeu a vegheat asupra mea, aşa că am supravieţuit. După acel timp am mers într-o tabără şi am simţit că Duhul Sfânt mă îndeamnă să spun cuiva despre stările mele de depresie.

Am povestit întâi prietenei mele şi mamei ei. Apoi am spus părinţilor mei ceea ce simţeam. Dar cel mai important pas l-am făcut atunci când L-am rugat pe Dumnezeu să preia controlul vieţii mele. Mi-am dat seama că nimeni nu poate să-mi facă mai mult rău decât mi-am făcut eu însămi.

Am început să vorbesc cu Dumnezeu şi să-I spun sincer cum mă simt. „Doamne", am spus, „sunt sătulă de aşa o viaţă. Uneori mă gândesc că moartea este mai bună decât toată durerea asta. Doamne, Tu ai spus că tot ceea ce ai creat este

frumos. Atunci de ce mă simt eu aşa de urâtă? Doamne, aş dori şi eu să mă simt iubită. Ajută-mă, Doamne!"
Când am început să mă rog, mă aşteptam ca ideile mele despre urâţenie să dispară. Cum nu au dispărut, am început să mă îndoiesc de mântuirea mea. Dar ce altceva puteam să fac? Mă uram pe mine însămi. In timp ce mă rugam, îmi aduceam aminte cuvintele urâte care îmi fuseseră spuse atâta timp. îmi plângeam de milă şi mă compătimeam.
Am rămas într-o stare emoţională labilă până în clasa a XII-a. Apoi, într-o dimineaţă, mama mi-a spus: „Shana, sunt obosită. M-am săturat să tot păşesc în vârful picioarelor în jurul tău. Spui că-L iubeşti pe Dumnezeu şi că ai încredere în El. Tu îmi spui că El este sfânt şi perfect. Apoi îţi schimbi ideea şi îl numeşti mincinos, spunând că eşti urâtă şi neînsemnată. Hotărârea este a ta. Trebuie să te rogi şi să-I ceri lui Dumnezeu să-ţi spună ce are de spus despre tine. Apoi trebuie să decizi dacă-L crezi sau nu. Ori este adevăr, ori este minciună. Nu pot fi amândouă."
Lucrul acesta mi-a dat de gândit. M-am rugat lui Dumnezeu să îmi spună ce gândeşte despre mine. El mi-a spus că mă iubeşte şi că are un plan pentru mine. *Când te-am creat, am făcut un pas înapoi, m-am uitat la tine şi am spus: „E bine!" Nu am făcut un pas înapoi să spun: „Oh, am greşit!"*
Acele cuvinte au început să pătrundă în mine şi am început să nu mai dau importanţă părerilor mele negative şi amintirilor pline de cuvinte crude. Ştiţi ce s-a întâmplat? Depresia cu care mă luptasem atâţia ani m-a părăsit. Am fost vindecată. Dumnezeu m-a acceptat dintotdeauna şi acum mă accept şi eu însămi.
Shana Daniels

învaţă să te încrezi din nou
M^KI^MiiilaiiMll'LilMillilWiWiltW^^
Tata era consumator de droguri şi mama s-a despărţit de el înainte de naşterea mea. Gând aveam patru ani, mama s-a căsătorit cu tatăl meu vitreg, aşa că el este singurul tată pe care l-am ştiut vreodată. De aceea a fost atât de cumplit când el m-a abuzat sexual. Şi nu s-a întâmplat doar o dată. M-a obligat să fac lucrul acesta de mai multe ori. Dacă mă împotriveam, mă bătea.
Am crescut în biserică şi am fost învăţată să mă rog. De fiecare dată când auzeam paşii lui îndreptându-se spre camera mea, mă rugam: *Doamne, Te rog, fă ceva şi opreşce-I.* Dar El nu l-a oprit. Tatăl meu vitreg nu m-a rănit doar fizic, ci mi-a schimbat şi părerile despre mine. M-a convins că nu sunt vrednică de dragoste, că tot ceea ce merit este ceea ce îmi făcea el.
In adâncul sufletului meu credeam că sunt o persoană care nu pot fi iubită. Tatăl meu adevărat nu mă iubise atât de mult încât să se lase de droguri. Tatăl meu vitreg nu mă iubea atât de mult încât să nu îmi facă rău. Şi cred că în sinea mea gândeam că Dumnezeu nu mă iubeşte atât de mult încât să pună capăt acestor lucruri.
Dar asta nu m-a făcut să mă opresc din rugăciune. Rugăciunea era singura mea nădejde.
Gând am avut unsprezece ani, mama şi-a dat seama de ce eram aşa de nefericită şi m-a dus la psihiatrul bisericii. Acolo toată porcăria a ieşit la iveală. Din acea zi, tatăl meu vitreg nu a mai putut să-mi facă rău pentru că nu a mai făcut parte din viaţa noastră.
Chiar dacă abuzul sexual a încetat, în mine a rămas durerea. Mă simţeam neiubită şi nu doream să mai trăiesc. Am încercat să mă sinucid şi am fost internată de câteva ori la un spital de boli psihice. Acolo am continuat să mă rog, să Ii cer lui Dumnezeu ajutorul.
Nu am trăit vreo experienţă extraordinară care să îmi şteargă deodată toată durerea pe care o suportasem, dar Dumnezeu *m-a ajutat.* Dumnezeu mi-a dăruit prieteni care m-au iubit şi mi-au arătat

asta. Ei m-au învăţat cum să mă încred din nou în oameni. Dumnezeu mi-a spus că eu exist pe pământ pentru un anumit motiv. Mai mult decât toate, mi-a spus de mai multe ori că mă iubeşte.

Cu timpul, am început să mă iubesc şi eu.

Acum nu mai doresc să îmi iau viaţa, ci doresc să trăiesc mult. De ce? Tatăl meu mă iubeşte.

Cari Newton

A

hm

•

<!

Atunci au început să se întrebe şi despre legalitatea misiunii din campus care organiza în fiecare dimineaţă întâlniri de rugăciune şi o dată pe săptămână, întâlniri de rugăciune la prânz. La fel ca cei mai mulţi dintre elevi, şi eu am fost şocată de schimbări. Ca preşedintă a misiunii în campus, m-am trezit în mijlocul unei bătălii spirituale.

Am mers la administrator, care era şi el creştin.

- Ce se întâmplă? Ce putem face într-o astfel de situaţie?

- îmi pare rău, nu putem face nimic, mi-a spus el. Dacă vreţi să se schimbe ceva, voi elevii, trebuie să acţionaţi.

Dar noi suntem doar o mână de adolescenţi, m-am gândit. *Ce am putea noi face?*

Din moment ce nimeni din direcţiunea şcolii nu a dorit să ne ajute, am hotărât să trec peste autoritatea lor şi să merg direct la Dumnezeu. M-am rugat stăruitor pentru înţelepciune. M-am întrebat ce exemplu biblic aş putea urma. Am studiat vieţile persoanelor din Biblie încercând să văd ce au făcut ei atunci când li s-a interzis de către lege să se închine lui Dumnezeu şi am descoperit ceva extraordinar: indiferent ce spunea legea, ei s-au închinat!

Am adunat un grup de elevi şi am început să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ajute să luptăm, aşa cum au făcut şi cei din Biblie. Cu toate acestea, nici unul dintre noi nu ştia ce am putea face. Tatăl unui elev a prezentat direcţiunii şcolii un plan care ne oferea ocazia să ne rugăm. El avea şi sprijinul comunităţii. Dar direcţiunea şcolii l-a respins.

Apoi Dumnezeu ne-a dat o idee. Este adevărat că era ris-
cantă, dar noi nu doream să dăm înapoi. La următorul meci de fotbal, când microbiştii au umplut stadionul, am ocupat şi noi locuri. Din moment ce era interzisă rugăciunea, în loc de rugăciune, cei din stadion aveau acum un moment de tăcere înaintea meciului.

Dar, în loc să împlinim legea tăcerii, grupul nostru a început să spună „Tatăl nostru" cu voce tare. S-a întâmplat atunci un lucru neaşteptat. Toţi elevii au făcut ca noi. Părinţii s-au rugat cu noi. Copiii s-au rugat cu noi. Profesorii şi personalul administrativ s-au rugat cu noi. Rugăciunea s-a răspândit ca o făclie de jur împrejurul stadionului. Chiar şi microbiştii echipei adverse s-au unit cu noi în rugăciune. în momentul în care am spus „Amin", stadionul s-a umplut de aplauze. A doua zi, direcţiunea a aprobat un plan prin care ne permitea să ne rugăm.

La jocurile care urmau după aceea seară frumoasă, rugăciunea de deschidere era urmată de fiecare dată de aplauze.

Elizabeth Cartwright

î

la scoală ta

Dumnezeu poate folosi rugăciunea însoţită de plimbare în jurul şcolii într-un mod extraordinar. Iată câteva sugestii:

*■— O dată pe săptămână sau o dată pe lună, adunaţi-vă timp de treizeci de minute sau o oră înainte de începerea orelor.

«—- Formaţi grupuri de doi sau trei şi plimbaţi-vă în jurul perimetrului şcolii (stilul Ierihon) şi rugaţi-vă pe coridoare şi în fiecare clasă.

*— Este bine ca fiecare persoană să aibă versete din Scriptură, notate pe bucăţele de hârtie.

*— Nu uitaţi trei puncte principale în timpul rugăciunii-plimbare:

Bine ai venit:

Invită Duhul Sfânt să vină şi să lucreze.

închinare:

Laudă pe Dumnezeu în acel loc, chiar dacă acel loc este doar inima ta. Goncentrează-ţi gândurile asupra lui Dumnezeu.

Război:

:; Luptă pentru persoanele pentru care te rogi,
folosind resursele spirituale ale lui Dumnezeu şi mulţumeşte-I pentru uneltele minunate pe care ţi le-a dat El în rugăciune.

încurajează pe cei care practică rugăciunea-plimbare să se roage pentru un anumit lucru. De exemplu un grup se poate ruga pentru conducere, altul pentru profesori, altul pentru trezire spirituală.

Credinţă eternă

■■.....■■■■!.......■■...................■■.......*m*.....wiMWiiwri'n «ii......lin—'

Rachel Packard nu a văzut lumea, sau cel puţin liceul ei, aşa cum l-au văzut cei mai mulţi. Cei mai mulţi oameni cunoşteau realitatea: şcoala ei era mai mult o zonă de război decât un loc sigur, un loc în care să înveţi. Dealerii de droguri erau în parcare, în cofetărie şi pe culoare. în campus era multă violenţă şi găştile terorizau elevii.

Cei mai mulţi oameni vedeau liceenii ca o grămadă de copii răi.

Rachel îi vedea ca o grămadă de oameni răniţi.

Ea devenise creştină de mică şi dorea ca fiecare să îl cunoască pe Isus. Şi apoi, dacă ai un Prieten aşa de bun, este foarte natural să doreşti să îl prezinţi şi altora, mai ales celor îndureraţi, care au nevoie de ajutor. Violenţa, drogurile şi găştile o apropiau pe Rachel de Dumnezeu. Se ruga pentru ei, pentru mântuirea lor, pentru vindecare şi pace.

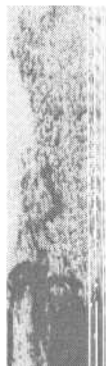
în timpul primului an de liceu, fata pierdu pofta de mâncare. Se simţea slăbită, obosită. O vizită la doctor a confirmat cele mai rele aşteptări: Rachel avea leucemie.

- Nu ştiu cât voi mai trăi, a spus ea părinţilor, dar doresc ca fiecare zi trăită să fie valoroasă în ochii lui Isus.

în fiecare zi îşi ruga părinţii să se roage cu ea, să se roage ca Dumnezeu să îi dea legături divine cu colegii ei. Rachel a început să se roage ca fiecare elev din şcoala ei să II cunoască pe Isus.

Când s-a răspândit vestea bolii lui Rachel, colegii şi profesorii au urmărit-o să vadă cum va reacţiona.

Dar în loc de disperare şi întristare, au văzut pe faţa ei pace, bucurie şi

:j

1:1 ■'

mulţumire. Drept să vă spun, au fost şocaţi. Dacă cineva ar fi avut dreptul să fie supărată, mânioasă, atunci aceea ar fi fost Rachel. Tuturor le-a fost foarte clar că Rachel are o sursă de putere pe care cei mai mulţi dintre ei nu au cunoscut-o sau nu au văzut-o.

Următorii trei ani, Rachel a trecut prin chimioterapie şi alte tratamente medicale şi cu toate acestea se simţea tot mai rău. într-o zi, a spus părinţilor:

- Sunt gata să mă duc să fiu cu Isus, dar aş dori ca şi colegii mei să petreacă veşnicia cu mine.

In seara aceea a scris o scrisoare adresată tuturor elevilor de la şcoala ei. După câteva săptămâni, Rachel a murit şi mama ei a primit permisiunea direcţiunii să invite colegii fetei la înmormântare. Au venit sute de elevi. în timpul funeraliilor pastorul a citit scrisoarea lui Rachel.

„Dragi colegi, am spus părinţilor mei că sunt gata să mor şi să merg în veşnicie, dacă v-aş putea aduce pe toţi cu mine. Salvatorul meu a pregătit totul, pentru ca şi voi să treceţi de partea cealaltă."

Cum a terminat de citit scrisoarea, pastorul i-a privit pe elevi şi a întrebat:

- Câţi dintre voi doriţi să o vedeţi pe Rachel în veşnicie? Aproape toţi elevii şi-au predat viaţa Domnului Isus.

Alţii şi-au rededicat viaţa.

Timp de trei ani, Rachel s-a rugat pentru colegii ei şi în ziua înmormântării a cules cea mai mare recoltă de suflete pentru veşnicie.

A avut o credinţă care nu a murit, o credinţă eternă.

Gl°anţe şi... b°tez

Când am citit prima dată rugăciunea lui Iaebeţ, „Doamne, binecuvântează-mă şi lărgeşte-mi teritoriul", m-am întrebat cât de mult ar putea lărgi Dumnezeu teritoriul unui adolescent din Yorktown, Virginia. Vreau să spun că un adolescent poate să facă foarte multe, nu-i aşa?

Am devenit unul din cei patruzeci de elevi din Yorktown care se rugau rugăciunea lui Iaebeţ în fiecare zi. Nu ceream bunuri materiale, ci îi spuneam lui Dumnezeu: No; *suntem slabi, dar Tu eşti tare. Lucrează prin noi, Doamne ca să-i putem câştiga şi pe alţii pentru Tine.*

Apoi ni s-a spus că o biserică mică din Philadelphia cerea ajutor pentru a lucra cu copiii de la periferia oraşului. Câteva grupuri de tineri din Florida şi Michigan au încercat să îi ajute şi noi ne-am alăturat lor. Ţelul nostru era să facem un loc în care copiilor să li se prezinte jocuri şi scenete. Doream astfel să vorbim despre dragostea lui Dumnezeu în parcuri, pe străzi şi în grupuri, în case.

Totul părea grozav câtă vreme eram în Yorktown şi făceam pregătiri, dar ne-am trezit la realitate. Chiar în seara dinaintea începerii programelor, chiar în faţa ochilor noştri un băiat a fost împuşcat, chiar pe strada unde trebuia să slujim. Să vă spun drept, ne-am speriat foarte tare.

Ne-am plimbat pe străzile mărginaşe din Philadelphia, culegând gloanţe şi invitându-i pe oameni să

vină la spectacol. Şi au venit. Timp de patru zile, în urma slujirii tinerilor din patru biserici, 888 de oameni şi-au predat viaţa Domnului Isus. Asta a fost într-adevăr o multiplicare făcută chiar

de Dumnezeu. Viaţa acestor oameni nu a mai fost niciodată aceeaşi. Şi nici viaţa noastră, a celor din Yorktown, nu a mai fost aceeaşi.

Dumnezeu ne-a binecuvântat din plin.

Sean Wood

rugăciunea

Iaebeţ a chemat pe Dumnezeul lui Israel, şi a zis: „Dacă mă vei binecuvânta şi-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine, şi dacă mă vei feri de nenorocire, aşa încât să nu fiu în suferinţă...!" Şi Dumnezeu i-a dat ce ceruse."

1 Cronici 4:10

Roagă-te Rugăciunea lui Iaebeţ timp de patruzeci de zile şi vei vedea cum lucrează Dumnezeu. Rugaţi-vă această rugăciune ca grup de tineri, înainte de evanghelizări şi excursii misionare. Rugaţi-vă Rugăciunea lui Iaebeţ în grupurile de rugăciune şi în mod individual. Fiţi pregătiţi pentru că se vor întâmpla lucruri mari. Cele patru cereri din rugăciunea lui Iaebeţ sunt:

1.

Te rog, binecuvântează-mă din plin!

2.

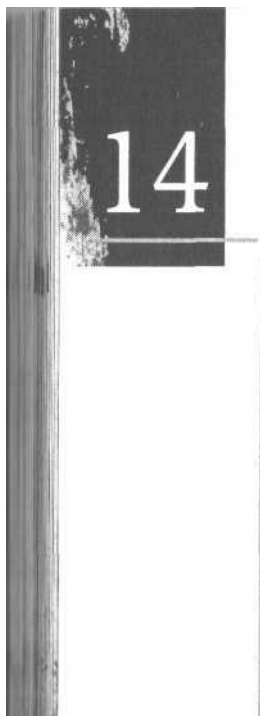
Te rog, extinde-mi influenţa şi ceea ce pot face pentru împărăţia Ta.

3.

Te rog, ţineţi mâna asupra mea!

4.

Te rog, ocroteşte-mă!

DACA 1 TE LUPI CREDINŢĂ...

Rugăciunea nu este
un lucru de scurtă durată.
Nu este o voce ce plânge neauzită
şi acoperită de tăcere.
Este o voce care
ajunge la urechea lui Dumnezeu.
E. M. Bounds

Un suflet zbuciumat

Viaţa era foarte grea pentru Andrey Valuy, un copil ce locuia în Belarus. Colapsul Uniunii Sovietice a deschis uşile unei anarhii ce a permis dezvoltarea mafiei ruseşti. Economia se ducea de râpă, dar criminalitatea era la nivel înalt.

Andrey privea de pe margine un grup de tineri americani ce prezentau o scenetă în piaţa satului. După ce tinerii americani au terminat sceneta, Andrey a văzut un om din mulţime ce s-a îndreptat spre ei, ţinând în braţe pe fiul lui de cinci ani, care era infirm.

- Poate Dumnezeul tău să vindece picioarele fiului meu? a strigat omul în ruseşte.

Interpreţii au tradus întrebarea tinerilor americani, iar aceştia s-au adunat în jurul băieţelului şi s-au rugat.

Nu s-a întâmplat nimic.

S-au rugat mai mult şi totuşi nu s-a întâmplat nimic. Deodată, liderul tinerilor a privit direct spre Andrey.

- Dumnezeu doreşte ca tu să te rogi pentru acest copil, a spus el.
- Eu? a şoptit Andrey. De ce eu?
- Pentru că Dumnezeu spune că tu eşti cel care trebuie să te rogi.

-Cum?

Printr-un translator, tânărul i-a dat lui Andrey câteva instrucţiuni simple:

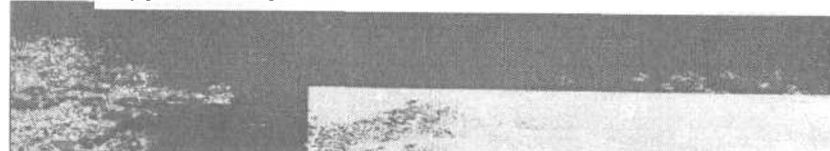
- Pune-ţi mâinile pe băieţel şi roagă pe Domnul să îi vindece piciorul. Vorbeşte cu Domnul, cum ai

vorbi cu mine.
Andrey a înlemnit. Ultimul lucru pe care-l dorea era ca prietenii lui să îşi bată joc de el. Şi totuşi, americanii fuseseră aşa de hotărâţi şi blânzi cu el. Chiar acest misionar stătea în casa lui. A încercat să pună mâna pe piciorul băiatului, i-a şoptit o rugăciune scurtă la ureche, a vorbit cu Dumnezeu aşa cum ar vorbi cu prietenii lui, apoi a făcut un pas înapoi şi a urmărit să vadă ce se întâmplă cu băiatul. Nimic.
Andrey s-a întors gata să plece, dar şi-a mai aruncat o dată privirea. Băiatul zâmbea bucuros, a făcut un pas, şi apoi altul. A mers încetişor până la cea mai apropiată bancă, apoi a început să alerge prin piaţă, bucurându-se.
Tatăl băiatului şi-a dus mâna la obraji şi a început să plângă, în timp ce mulţimea urmărea uimită băieţelul ce fugea de colo, colo. Multe zile după aceea, Andrey s-a gândit de

I

10-

ce oare l-a folosit Dumnezeu tocmai pe el pentru a vindeca acel băiat infirm.
Americanii au plecat din Belarus şi viaţa s-a întors la normal. Ca cei mai mulţi băieţi de vârsta lui, Andrey lipsea mult de la şcoală şi trăia pe stradă de dimineaţa până seara. Uneori se juca cu prietenii lui. Uneori spăla maşinile din parcarea hotelului. Uneori străinii îi dădeau bani, dar mafioţii ruşi îl plăteau în droguri - întâi marijuana şi haşiş, apoi droguri mai puternice şi mai periculoase.
Ceea ce a început pentru Andrey ca o experienţă lipsită de pericole, s-a transformat în altceva. Când avea şaisprezece ani, viaţa lui însemna doar alcool, ţigări şi droguri. Nimeni nu putea să mai străpungă întunecimea sufletului lui. Nu îi mai păsa de nimic.
De nimic... cu excepţia amintirii acelui copil, râzând bucuros şi alergând în jurul pieţei, pentru că îi fuseseră vindecate picioarele. într-o noapte, Andrey a căzut pe genunchi şi a strigat către acelaşi Dumnezeu, cerând o minune. Şi acelaşi Isus care a vindecat picioarele bolnave, a vindecat acum sufletul zbuciumat al lui Andrey. Andrey Valuy s-a ridicat de pe genunchi, o nouă creatură în Isus Cristos.
Puterea alcoolului şi a drogurilor din viaţa lui a fost ruptă şi Andrey a început o viaţă nouă. A mers la o şcoală biblică în Norvegia. După aceea a mers ca misionar, două luni, în Nepal. întors în Belarus, Andrey a vorbit unei mulţimi de aproape o mie de oameni şi mulţi şi-au predat viaţa Domnului. Astăzi el duce Vestea Bună a lui Dumnezeu în multe ţări din lume.

Prieteni VIp-uri

Am fost o fată fericită, care îl iubea pe Isus din toată inima, până când L-am îndepărtat, la fel cum îndepărtezi iepuraşul de Paşte şi Zâna Măseluţă. I-am împachetat pe toţi trei, împreună cu amintirile mele din copilărie. Acum aveam lucruri mai importante de făcut. îmi doream prieteni noi, prieteni renumiţi, prieteni dintre VIP-uri.
Am încercat să vorbesc cu copii ai căror părinţi erau renumiţi, dar aceşti copii păreau să nu observe că trăiesc şi eu. Am încercat să mă îmbrac ca ei. Am încercat să merg la aceleaşi cofetării la care mergeau şi ei. Nici una dintre metode nu şi-a făcut efectul şi eram disperată.
In cele din urmă mi-am dat seama că aş face orice să fiu prietenă cu astfel de oameni.
Aşa că am încercat să dăruiesc oamenilor bani. Asta chiar că le-a atras atenţia şi au devenit prietenii mei. Am încercat să fiu o persoană care aduce veştile cele mai proaspete, aşa că unii se adunau în jurul meu, ca să ştie ce se mai întâmplă. Băutura părea să mă facă apreciată de unii. Mă simţeam încă invizibilă în faţa băieţilor, dar când m-am oferit să fac sex cu ei, am devenit prietena lor. Am fost aşa

de încântată că în cele din urmă am prieteni, că am făcut tot ce mi-au cerut. Dacă prietenii mei doreau ceva ce nu-şi puteau permite, furam acel lucru şi li-l dăruiam.
în fiecare duminică dimineaţa mergeam la biserică, ca şi cum nimic în mine nu s-ar fi schimbat, dar mă simţeam îngrozitor. Aş fi dorit să trăiesc altfel, dar noii mei prieteni erau prea importanţi pentru mine. Construiam în continuare min-
* *wi

i

1

r

ciuni pentru a fi în centrul atenţiei. Viaţa mea socială a devenit mult mai importantă decât conştiinţa mea.
După opt luni de astfel de viaţă, lucrurile s-au schimbat. Fără minciuni, bani, alcool, sex şi bârfe prietenii mei au dispărut.-Eram din nou singură, numai că de data asta eram singură, tristă şi dezgustată de mine însămi. M-am simţit atât de mizerabil încât am şters praful de pe Biblie şi I-am vorbit lui Dumnezeu: „Doamne, sunt obosită. Mă pocăiesc de păcatele mele şi te rog să mă ierţi. Şi, Doamne, mi-ai putea dărui un prieten? Un prieten adevărat?"
M-am rugat şi, parcă deodată, mi s-a luat o povară de pe inimă. Am simţit o uşurare, o linişte pe care nu o mai cunoscusem de ani de zile. A doua zi am deschis Biblia şi am dat peste acest pasaj:

„Nu este mai mare dragoste decât să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi. Voi sunteţi prietenii Mei, dacă faceţi ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu." loan 15:13-15

Când l-am citit, mi-am dat seama că nu aveam nevoie de sex, droguri, alcool sau alte lucruri distructive pentru a găsi un prieten. Isus era prietenul pe care-l dorisem demult. Re-

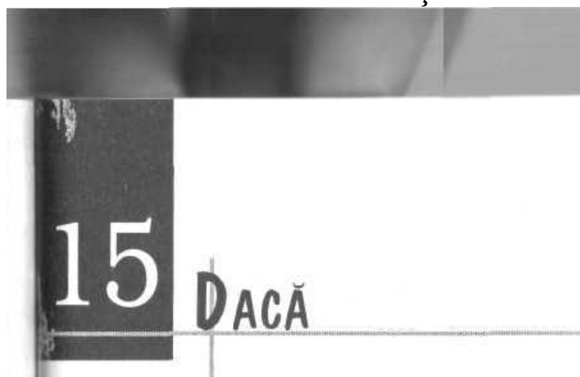

laţia noastră nu era bazată pe ceea ce aş fi putut face eu pentru El, ci relaţia noastră se baza pe ceea ce El a făcut deja pentru mine. El a murit pentru mine. Ce ar putea face un prieten mai mult?
Am mai citit în Biblie şi că dacă eu îmi găsesc plăcerea în Dumnezeu, El va purta de grijă pentru dorinţele inimii mele. Şi aceasta a făcut El pentru mine. Cea mai mare dorinţă a mea a fost să am un prieten şi Dumnezeu a împlinit această dorinţă.
Prietenul meu cel mai bun vindecă pe cei bolnavi, în-viază pe cei morţi şi stă la dreapta Scaunului de domnie al lui Dumnezeu în ceruri.
întotdeauna mi-am dorit prieteni VIP-uri.

Gladys Donnel

conform Cuvântului si voinţei lui Dumnezeu

Roagă-te conform Cuvântului şi voinţei lui Dumnezeu Atunci când te rogi folosind Cuvântul lui Dumnezeu, te poţi ruga cu încredere pentru că ceri în concordanţă cu principiile lui Dumnezeu, cu voia Lui revelată. Aplicând Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa ta, îţi vei dezvolta vocabularul rugăciunii. Poţi să te rogi un verset pentru tine, pentru alţii sau pentru o situaţie concretă. Iată cum poţi să începi:

învaţă pe de rost Cuvântul.

Aplică Cuvântul.

Roagă-te folosind Cuvântul.

Vizualizează Cuvântul.

încearcă să te rogi aceste versete în următoarele cinci zile, câte un verset în fiecare zi:

Romani 15:5-6; Luca 4:18-19; Psalmul 34:7; Ieremia 1:5: Efeseni 6:9

Ai NEVOIE DEO

NfffftjNE...

Rugăciunea face minuni între oameni şi scoate la iveală lucruri mari.

E.M. Bounds

Aventură africană

Autobuzul s-a oprit scârţâind într-un sat mic în zona Kumasi din Ghana, Africa de Vest. Era vara anului 1999 şi parcă şi eu mă simţeam scârţâind. Am privit în jur, la ceilalţi membri ai echipei de misiune Teen Mania şi am văzut feţe alungite de oboseală. Tinerii s-au ridicat şi au coborât din autobuz în noua localitate. Prezentasem trei sau patru scenete în fiecare zi, timp de aproape două săptămâni, pe lângă călătorie. Tuturor ne era dor de casă şi eram obosiţi.

Eram lider de grup, aveam nouăsprezece ani şi era răspunderea mea să cer şefului satului, folosind un interpret, permisiunea de a prezenta sceneta.

Şeful a dat din cap, aprobator, şi toţi au lucrat cu entuziasm, arătând dragostea lui Dumnezeu sătenilor prin scenetă şi cântece. După aceea, i-am invitat să îl accepte pe Isus. Şeful şi bătrânii satului au răspuns primii, apoi au răspuns şi alţii. Eram gata să mă rog împreună cu ei, când în mulţime s-a întâmplat ceva.

Am văzut un bătrân care încerca să străbată printre oameni. Avea un toiag în mână. Se mişca încet şi atunci când s-a apropiat, i-am văzut ochii, albi, lăptoşi. Mi-am dat seama: era orb.

M-a cuprins mila şi credinţa. Fără să mă gândesc prea mult, am anunţat:

- Dumnezeu îl va vindeca pe acest om. Şi lucrul acesta se va face prin puterea Domnului Isus Cristos. Astăzi veţi vedea că Dumnezeu este real.

Nu am terminat bine cuvintele, că m-am gândit: *O, nu! Ce-i în capul meu? Ce a venit peste mine?*

Am rugat pe doi colegi, Nick şi Jessica, să îşi pună mâinile peste ochii omului, să se roage ca Dumnezeu să îl vindece, să îi dea vederea. Ne-am rugat cu toţii câteva minute şi apoi Nick şi Jessica şi-au luat mâinile de pe ochii omului.

Nimic.

Doamne, m-am rugat. *Am spus mulţimii acesteia că Domnul Isus îl va vindeca şi nimic, absolut nimic, nu s-a întâmplat. Doamne, ne vor omorî cu pietre sau ne vor alunga afară din sat!*

Mi-a venit un alt gând.

- Nick, scuipă pe pământ şi fă puţin noroi.

-Ce?

- Ei bine, aşa a făcut Isus când a vindecat un om orb. Scuipă şi fă puţin noroi.

Nick s-a lăsat în genunchi şi a scuipat în praful drumului. Am pus noroiul peste ochii omului şi noi trei ne-am rugat din nou. De data asta, când Nick şi Jessica şi-au luat mâinile de pe ochi, ochii omului erau foarte clari.

Bătrânul a întins mâna, încercând să atingă lucruri pe care nu le văzuse înainte. Pastorul din Ghana, care tradusese pentru noi, i-a trecut mâna pe dinaintea ochilor. Bătrânul a apucat-o şi a zâmbit.

în clipa aceea, mulţimea a fost cuprinsă de o mare încântare. Mulţi bărbaţi, femei şi copii L-au acceptat pe Isus Cristos ca Mântuitor. Au fost schimbaţi pentru veşnicie prin puterea lui Dumnezeu.

Şi noi am fost schimbaţi.

Jeremy Meister

Ultimul râs

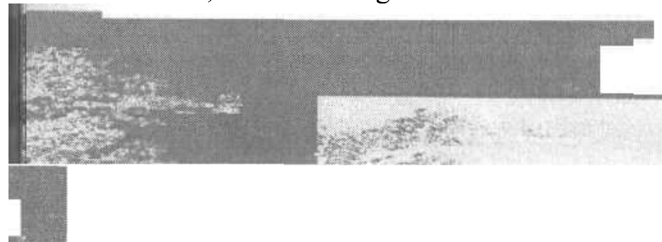
Eram atât de ruşinat. Mă treceau fiorii. în loc să îmi dau toată silinţa să joc rolul pe care îl aveam în sceneta pe care o prezenta echipa mea, într-un mic sat din Kenia, m-am trezint râzând. Nu râdeam pentru că era amuzant. Râdeam pentru că îmi era ruşine. Aceasta a fost ultima scenetă în... ultima zi a excursiei noastre în Africa şi performanţa a fost atât de proastă că toţi, audienţa, translatorul şi chiar echipa, au început să râdă.

M-am făcut de tot râsul!

Şi ca şi cum asta n-ar fi fost destul, după aceea, când liderul echipei, Lindsey, a prezentat Evanghelia oamenilor,, nimeni nu a părut interesat. Mă simţeam groaznic. Nu *e de mirare,* m-am gândit. *Cum poate cineva să ne ia în serios când noi râdem cot timpul? Cum poate Dumnezeu să se folosească de noi, când noi am fost atât de neserioşi.*

Lindsey continuă să vorbească, invitând pe cei care doreau vindecare să vină în faţă. *Nici o şansă,* m-

am gândit. Chiar atunci o femeie tânără a alergat în faţă şi a pus un bebeluş în braţele lui Lindsey. Micuţul era scuturat de convulsii violente. Ne-am rugat cu toţii, dar ochii bebeluşului se întorceau într-o parte şi alta şi culoarea feţei i se schimbă.
Apoi, în timp ce ne rugam, a încetat să mai respire. îmi doream cu disperare ca Dumnezeu să facă ceva, *orice,* deoarece parcă simţeam că mi-am pierdut şi eu respiraţia.
Minutele treceau, iar satul întreg ne urmărea cum ne ru-

Mrm

gam stăruitor. Nu m-am rugat atât de greu în viaţa mea, dar Dumnezeu îmi dădea cuvinte. Am pierdut parcă noţiunea timpului şi nu mă interesa nimic din ceea ce se întâmpla în jurul meu, cu excepţia bebeluşului. Situaţia părea disperată şi totuşi eu simţeam mângâierea prezenţei lui Dumnezeu.
Deodată, o respiraţie, apoi alta! Copilul respira!
O oră mai târziu, arăta de parcă nimic nu i s-ar fi întâmplat. Mama lui avea doar cincisprezece ani. Ne-a explicat că era gravidă cu al doilea copil şi dorea să se sinucidă, să omoare şi bebeluşul, când ne-a auzit şi s-a oprit. Numai atunci când a văzut bebeluşul aproape de moarte, şi-a dat seama cât de mult doreşte de fapt ca el să trăiască.
Femeia şi-a predat viaţa Domnului Isus în după-amiaza aceea. Am părăsit Africa uimit că Dumnezeu poate să facă o astfel de minune, să salveze trei vieţi, chiar dacă noi L-am reprezentat atât de prost.
Apoi mi-am amintit: nu contează cât de buni suntem *noi.*
Contează că *El* este foarte bun.

Michel Price

li *>
l .
h-1

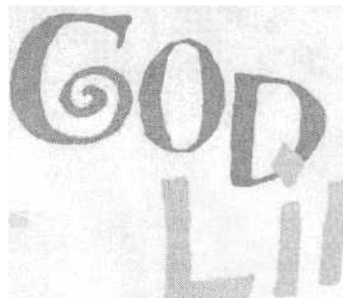
Sariul roz

Aveam şaisprezece ani şi eram foarte emoţionată. Trebuia să merg în prima excursie misionară în India. Citeam orice carte îmi cădea în mână despre India, încercând să mă pregătesc. Am citit despre hinduism, ca să pot înţelege câte ceva despre religia hindusă. Am găsit chiar un site creştin care prezenta biserici creştine din India. Am descoperit că oamenii erau atât de flămânzi după pace spirituală, încât erau gata să sacrifice orice ca să o aibă.
Am început să fiu atât de preocupată de oamenii din India încât în fiecare dimineaţă când răsărea soarele mă rugam pentru ei. într-o dimineaţă, în timpul rugăciunii, am avut o viziune. Am văzut o mulţime de feţe închise la culoare. Apoi uneia dintre feţe i s-au clarificat contururile. Era o adolescentă de vârsta mea cu păr lung, negru, împletit într-o coadă ce-i atârna pe spate. Era cam de aceeaşi mărime cu mine şi purta un sari roz cu trandafiri ţesuţi în material. A privit direct spre mine şi a început să plângă.
Nu am înţeles prea bine ce am văzut, dar m-am gândit că poate fata reprezenta oamenii Indiei, aşa că m-am rugat pentru ea. După un timp, prea ocupată cu temele pentru acasă şi toată pregătirea pentru călătorie, am uitat de fată.
După două luni eram în India cu o echipă de la Teen Mania. Cum am intrat într-un sat am simţit tensiunea dintre hinduşi şi musulmani; stăteau chiar şi în piaţa satului de o parte şi de alta. Preoteasa hindusă ne urmărea cu atâta os-

tilitate încât simţeam că mă apucă dureri de stomac.

Am reuşit cumva să terminăm sceneta pe care am prezentat-o sătenilor şi la sfârşitul ei m-am uitat prin mulţime. Am tresărit când am văzut o faţă familiară. Era fata din viziunea mea: cu un păr negru, lung, prins în coadă şi purta un sari roz cu trandafiri. Stătea pe marginea drumului împreună cu mama ei. Am luat câţiva din colegii de echipă şi m-am îndreptat către fată. Cu ajutorul translatorului, am aflat că atât fata cât şi mama au fost musulmane, dar acum s-au convertit la creştinism.
O, ele îl cunosc deja pe Dumnezeu, m-am gândit, puţin dezamăgită. *Oare de ce mi-a arătat Dumnezeu faţa ei plângând? hm* întrebat-o dacă putem să ne rugăm pentru ea, dacă poate să ne spună motive de rugăciune. Fata nu mi-a răspuns.
- Ne putem ruga pentru tine, să cerem lui Dumnezeu să te binecuvânteze? am întrebat-o.
Translatorul s-a întors spre mine şi mi-a spus.
- Fata a avut poliomelită şi a rămas paralizată. Nu îşi poate folosi piciorul stâng. Doreşte să fie vindecată.
O, este infirmai Am îngenuncheat în faţa ei şi am pus mâna pe piciorul ei. „Doamne, Cuvântul Tău spune că prin rănile Tale noi suntem tămăduiţi, m-am rugat. Această fată este copilul Tău, aşa că prin Cuvântul Tău şi ea poate fi tămăduită. Doamne, Iţi mulţumesc pentru sângele Domnului Isus Cristos, care poate să o curăţească şi să o vindece."
Nu s-a întâmplat nimic.
Nu ştiam ce să fac, aşa că am continuat să mă rog în linişte. Apoi am simţit că Dumnezeu mi-a spus să mă rog în mod concret, să-I cer ca oasele fetei să fie făcute noi. Am spus: „Doamne, fă aceste oase noi!"

Deodată, fata a început să scoată nişte sunete ciudate. Am rugat-o să îşi mişte piciorul. Cu lacrimi în ochi, şi-a mişcat piciorul într-o direcţie, apoi în cealaltă. Am ajutat-o să se ridice.I-am cerut să sară. A sărit puţin, apoi şi-a aruncat braţele în jurul gâtului meu, plângând. Am plâns amândouă de bucurie. Cei din sat, care ne fuseseră ostili până în acest moment, s-au adunat în jurul nostru şi au spus:
- A fost infirmă, dar acum este vindecată!
Jeanette Beai

roagă-te rugăciunea unui slujitor

In lumea în care trăim, oamenii sunt atât de preocupaţi de „eu", „mine, „al meu", încât se roagă de cele mai multe ori doar pentru lucruri care afectează doar propria lor viaţă. Unul din semnele unei vieţi de rugăciune sănătoase este să te rogi pentru lucruri care sunt de folos altora. Vei fi uimit cât de mult te va atinge răspunsul şi pe tine, aşa cum răspunsul la rugăciunea lui Jeanette a atins şi inima ei.
Roagă-L pe Domnul să-ţi dea pasiune în rugăciune ₁ pentru o anumită naţiune sau grup etnic.
Roagă-te pentru cei cărora le slujeşti. Roagă-te ca «— Dumnezeu să îţi facă legătura cu ei, astfel încât să le poţi spune despre Cristos.
Fă o listă cu câteva lucruri pentru care te poţi ruga *— într-un mod altruist, lucruri care nu au nimic de-a face cu binecuvântările din viata ta.

1. 2,
3.

ACUM ESTE RÂND

UL TĂU...

în paginile precedente, ai citit povestiri adevărate scrise de tineri care au fost salvaţi din droguri, pornografie, violenţă şi familii zdrobite. Ai văzut cum Dumnezeu a lucrat în rezolvarea unor probleme zilnice ca singurătate, respingere, descurajare, şi cum a schimbat viaţa într-un liceu sau într-o familie datorită rugăciunii unei persoane sau a unui grup mic. Ai mai văzut din vieţile tinerilor şi tinerelor din această carte că, indiferent unde eşti sau prin ce treci, Dumnezeu este gata şi doreşte să te îmbrăţişeze, să te ia în braţe, să te călăuzească într-un viitor şi o nădejde pe care a pregătit-o pentru tine. Dragostea Lui pentru tine este dincolo de

puterea de înţelegere a lumii. Dragostea Lui este veşnică. Poţi veni la El chiar acum, acolo unde eşti. Dumnezeu doreşte ca tu să te apropii de El şi dacă faci lucrul acesta, El promite că se va apropia de tine (vezi Iacov 4:8)! El doreşte ca tu să te rogi, astfel încât să-L cunoşti pe tot mai mult. El poate binecuvânta viaţa ta, poate să te călăuzească acum şi-n toată călătoria ta pe acest pământ, poate să aibă un impact asupra lumii prin rugăciunile tale.

Puterea lui Dumnezeu este uimitoare - cea mai mare forţă în univers - şi se va revărsa la fel ca în vieţile acestor tineri, dacă te vei ruga.

Acum este rândul tău să foloseşti strategiile prezentate în God Links, şi inspiraţia primită şi să stârneşti un val de rugăciune în campus, în familia ta şi în lume. Când te vei ruga, fie ca Domnul să împlinească versetul: „Să-ţi dea ceti doreşte inima, şi să-ţi împlinească toate planurile tale! Atunci noi ne vom bucura de biruinţa ta, şi vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru, Domnul să-ţi asculte toate dorinţele tale!" (Psalmul 20:4-5)

Jurnalul de rugăciune poate fi folosit în mai multe feluri. Foloseşte acest jurnal aşa cum crezi tu că este mai bine.

Iată câteva idei: Poţi face o listă cu laudă şi rugăciuni necesare pentru liceu, pentru familie, pentru prieteni, pentru biserică şi poţi urmări răspunsul Domnului. Poţi folosi acest jurnal şi să scrii efectiv, rugăciunile tale pentru că uneori, atunci când scrii o rugăciune, rugăciunea poate să capete o nouă dimensiune. Fie ca Domnul să te binecuvânteze, să te conducă, să te călăuzească şi fii pregătit să creşti în viaţa de rugăciune.

Cheamă-L pe Dumnezeu, vorbeşte cu El când scrii în acest jurnal. îţi garantez că eforturile tale vor fi binecuvântate din plin şi vei vedea cum lucrează Dumnezeu atunci când... tinerii se roagă.

Jurnalul meu de rugăciune

Acest jurnal aparţine lui:

Data începerii

Data încheierii

:

*

Credincioşi Adevărului, să creştem asemenea Lui!